

virallinen lehti

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ Neuvoston direktiivi 2003/85/EY, annettu 29. syyskuuta 2003, yhteisön toimienpiteistä suu- ja sorkkataudin torjumiseksi, direktiivin 85/511/EY sekä päätösten 89/531/ETY ja 91/665/ETY kumoamisesta ja direktiivin 92/46/ETY muuttamisesta ⁽¹⁾

1

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

Hinta: 18,00 EUR

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2003/85/EY,

annettu 29. syyskuuta 2003,

yhteisön toimenpiteistä suu- ja sorkkataudin torjumiseksi, direktiivin 85/511/EY sekä päätösten 89/531/ETY ja 91/665/ETY kumoamisesta ja direktiivin 92/46/ETY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽⁴⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- 1) Yksi yhteisön tehtävistä eläinlääkinnän alalla on kotieläinten terveydentilan parantaminen ja siten kotieläintalouden kannattavuuden parantaminen sekä eläimillä ja eläintuotteilla käytävän kaupan helpottaminen. Samalla yhteisö on kuitenkin myös arvoyhteisö, jonka toimintaperiaatteet eläintautien torjunnan alalla eivät saa perustua vain puhtaasti kaupallisiin etuihin, vaan niissä on myös aidosti otettava huomioon eettiset periaatteet.
- 2) Suu- ja sorkkatauti on erittäin tarttuva sorkkaeläinten virustauti. Vaikka suu- ja sorkkataudilla ei ole merkitystä kansanterveyden kannalta, se luetellaan sen poikkeuksellisen taloudellisen merkityksen vuoksi ensimmäisenä maailman eläintautijärjestön (OIE) luettelossa A.

- 3) Suu- ja sorkkatauti on pakollisesti ilmoitettava tauti, ja jäsenvaltion, jossa tauti puhkeaa, on ilmoitettava siitä komissiolle ja muille jäsenvaltioille eläintaudeista ilmoittamisesta yhteisössä 21 päivänä joulukuuta 1982 annetun neuvoston direktiivin 82/894/ETY ⁽⁵⁾ mukaisesti.

- 4) Yhteisön toimenpiteistä suu- ja sorkkataudin torjumiseksi säädetään yhteisön toimenpiteistä suu- ja sorkkataudin torjumiseksi 18 päivänä marraskuuta 1985 annetussa neuvoston direktiivissä 85/511/ETY ⁽⁶⁾. Mainittua direktiiviä on muutettu merkittävästi useaan kertaan. Nyt kun mainittua direktiiviä muutetaan vielä uudelleen, kyseiset säännökset olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.

- 5) Direktiivin 85/511/ETY, eläinten terveyteen liittyvistä ongelmista yhteisön sisäisessä nautaeläinten ja sikojen kaupassa annetun direktiivin 64/432/ETY sekä terveyttä ja eläinten terveyttä koskevista ongelmista nautaeläinten ja sikojen sekä tuoreen lihan tai lihatuotteiden tuonnissa kolmansista maista annetun direktiivin 72/462/ETY muuttamisesta 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/423/ETY ⁽⁷⁾ antamisen jälkeen ehkäisevät rokotukset suu- ja sorkkatautia vastaan ovat olleet kiellettyjä koko yhteisössä 1 päivästä tammikuuta 1992 alkaen.

⁽¹⁾ Ehdotuksen, 18. joulukuuta 2002.

⁽²⁾ Lausunto annettu 15. toukokuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ Lausunto annettu 14. toukokuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ Lausunto annettu 2. heinäkuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁵⁾ EYVL L 378, 31.12.1982, s. 58, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 2000/556/EY (EYVL L 235, 19.9.2000, s. 27).

⁽⁶⁾ EYVL L 315, 26.11.1985, s. 11, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

⁽⁷⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 13.

- 6) Ennalta ehkäisevät toimenpiteet ovat tarpeen, jotta vältetään suu- ja sorkkataudin kulkeutuminen yhteisöön ja yhteisön kotieläimiin naapurimaista tai yhteisöön tuotavien elävien eläinten ja eläinperäisten tuotteiden välityksellä. Mikään ei viittaa siihen, että ehkäisevien rokotusten kieltämisen jälkeen esiintyneet suu- ja sorkkataudin taudinpurkaukset olisivat johtuneet yhteisön lainsäädännön mukaisesta tuonnista, jolle on tehty eläinlääkinnälliset tarkastukset rajatarkastusasemilla kolmansista maista yhteisöön tuotavien eläinten eläinlääkintätarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/496/ETY⁽¹⁾ ja kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkintätarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista 10 päivänä joulukuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/675/ETY⁽²⁾ mukaisesti.
- 7) Olisi kuitenkin tärkeää korostaa riskien vähentämiseen tähtävien, eläintuotteiden tuontia koskevien yhteisön sääntöjen tiukkaa soveltamista jo senkin vuoksi, että kaupankäynti ja henkilöiden liikkuvuus ovat lisääntyneet maailmanlaajuisesti. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tämä lainsäädäntö pannaan täytäntöön kokonaisuudessaan, ja huolehdittava siitä, että käytettävissä on riittävästi henkilökuntaa ja voimavaroja tiukkojen tarkastusten suorittamiseksi ulkorajoilla.
- 8) Tämän lisäksi suu- ja sorkkatautia käsittelevän Euroopan parlamentin väliaikainen valiokunta on todennut, että rajatarkastuksiin ei käytännössä pystytä estämään merkittävien liha- ja lihavalmistemäärien laitonta tuontia yhteisöön.
- 9) Sisämarkkinoiden vaatimusten ja kotieläinten kokonaisuudessaan hyvän terveydentilan vuoksi eläinten ja eläintuotteiden kauppa on kasvanut huomattavasti, ja tietyillä yhteisön alueilla on korkea eläintiheys.
- 10) Tietyissä jäsenvaltioissa vuonna 2001 esiintynyt suu- ja sorkkatautiepideemia osoitti, että koska suu- ja sorkkataudille alttiita eläimiä siirretään ja kaupataan huomattavia määriä, taudinpurkaus voi nopeasti muuttua kulkutaudiksi, joka voi aiheuttaa niin paljon häiriötä, että taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten kasvatuksen kannattavuus alenee tuntuvasti ja muutkin maaseututalouden osat kärsivät. Tällaisessa tilanteessa voidaan hyvinkin joutua myöntämään merkittäviä taloudellisia korvauksia karjankasvattajille ja soveltamaan torjuntatoimenpiteitä.
- 11) Vuoden 2001 suu- ja sorkkatautikriisin aikana komissio tiukensi direktiivissä 85/511/ETY säädettyjä, yhteisön suu- ja sorkkataudin torjumiseksi toteuttamia toimenpiteitä hyväksymällä eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/425/ETY⁽³⁾ ja eläinlääkärintarkastuksista yhteisön sisäisessä kaupassa sisämarkkinoiden toteuttamista varten 11 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/662/ETY⁽⁴⁾ mukaisia suojatoimenpiteitä.
- 12) Vuonna 2001 komissio myös teki päätökset direktiivin 85/511/ETY mukaisten hätärokotusten käyttöedellytyksistä. Näistä edellytyksistä säädettäessä huomioon otettiin eläinten terveyttä ja hyvinvointia käsittelevän tiedekomitean vuodelta 1999 peräisin olevaan raporttiin suu- ja sorkkataudin vastaisten hätärokotusten strategiasta sisältyvät suositukset.
- 13) Tässä direktiivissä olisi otettava huomioon jäsenvaltioiden asiantuntijaryhmien vuonna 1998 laatima raportti suu- ja sorkkatautia koskevan yhteisön lainsäädännön tarkastelusta. Raportissa käsitellään jäsenvaltioiden kokemuksia vuoden 1997 klassisen sikaruton epidemiasta. Huomioon olisi myös otettava Brysselissä joulukuussa 2001 järjestetyn suu- ja sorkkataudin ehkäisyä ja torjumista käsitelleen kansainvälisen konferenssin päätelmät.
- 14) Direktiivissä olisi myös otettava huomioon Euroopan parlamentin 17 päivänä joulukuuta 2002 antama päätöslauselma suu- ja sorkkatautiepideemiasta Euroopan unionissa vuonna 2001⁽⁵⁾, joka perustuu suu- ja sorkkatautia käsittelevän Euroopan parlamentin väliaikaisen valiokunnan päätelmiin.
- 15) Direktiivissä olisi otettava huomioon FAO:n suu- ja sorkkataudin vastaisen Euroopan toimikunnan 30. istunnossa laaditun raportin suositukset vuodelta 1993 suu- ja sorkkatautiviruksia in vivo ja in vitro käsitteleviä laboratorioita koskevista vähimmäisvaatimuksista.
- 16) Tässä direktiivissä olisi lisäksi otettava huomioon OIE:n eläintautisäännöstöön ja diagnostisten tutkimusten ja rokotteiden standardeja käsittelevään käsikirjaan, jäljempänä "OIE:n käsikirja" tehdyt muutokset.

(1) EYVL L 268, 24.9.1991, s. 56, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 96/43/EY (EYVL L 162, 1.7.1996, s. 1).

(2) EYVL L 373, 31.12.1990, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 96/43/EY (EYVL L 162, 1.7.1996, s. 1).

(3) EYVL L 224, 18.8.1990, s. 29, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/33/EY (EYVL L 315, 19.11.2002, s. 149).

(4) EYVL L 395, 30.12.1989, s. 13, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 92/118/ETY (EYVL L 62, 15.3.1993, s. 49).

(5) EYVL C 21 E, 24.1.2002, s. 339.

- 17) Mahdollisen suu- ja sorkkataudin taudinpurkauksen varhaisen havaitsemisen varmistamiseksi tarvitaan oikeudellisia säännöksiä, joilla veloitetaan taudille alttiiseen lajiin kuuluvien eläinten kanssa kosketuksissa olleet henkilöt antamaan toimivaltaisille viranomaisille ilmoitus mahdollisesta epäilyttävästä tapauksesta. Jäsenvaltioissa olisi otettava käyttöön säännölliset tarkastukset, jotta varmistetaan, että karjankasvattajat todella tuntevat taudintorjuntaa ja bioturvallisuutta koskevat yleiset säännöt ja soveltavat niitä.
- 18) Kun taudin esiintymistä epäillään, on toimittava heti, jotta välittömät ja tehokkaat torjuntatoimenpiteet tautia vastaan voidaan aloittaa heti sen esiintymisen vahvistuttua. Toimivaltaisten viranomaisten on mukautettava tällaisia toimenpiteitä kyseisen jäsenvaltion epidemiologisen tilanteen perusteella. Näitä toimenpiteitä olisi kuitenkin myös tiukennettava erityisillä yhteisön lainsäädännön mukaisilla suojatoimenpiteillä.
- 19) Nopea ja yksityiskohtainen taudinmääritys ja asianomaisen viruksen tunnistaminen olisi tehtävä jäsenvaltioiden kansallisissa laboratorioissa, joiden täytyy verkottua. Elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 178/2002 ⁽¹⁾ säädettyä elintarvikkeijua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean menettelyä noudattaen komission nimeämän yhteisön vertailulaboratorion olisi tarvittaessa varmistettava kansallisten laboratorioiden välinen yhteistyö.
- 20) Suu- ja sorkkataudin laboratorioissa tehtävän erotusdiagnoosin osalta huomioon olisi otettava sian vesikulaaritaudin vahvistamisessa ja erotusdiagnoosissa käytettävistä diagnostisista menettelyistä, näytteenottomenetelmistä ja laboratoriokokeiden tulosten arviointikriteereistä 4 päivänä heinäkuuta 2000 tehty komission päätös 2000/428/EY ⁽²⁾.
- 21) Suu- ja sorkkataudin torjuntaa koskevien yhteisön toimenpiteiden olisi ennen kaikkea perustuttava tartunnan saaneen karjan poistamiseen tilalta. Taudille alttiisiin lajeihin kuuluvat tartunnan saaneet ja viruksen saastuttamat eläimet olisi lopetettava viipymättä eläinten suojelusta teurastus- tai lopettamishetkellä 22 päivänä joulukuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/119/ETY ⁽³⁾ mukaisesti. Kuolleiden tai lopetettujen eläinten ruhojen prosessointi olisi suoritettava mahdollisuuksien mukaan muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveyssäännöistä 3 päivänä lokakuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002 mukaisesti ⁽⁴⁾.
- 22) Suu- ja sorkkataudin puhjetessa on tarpeen ottaa huomioon kansanterveyteen ja ympäristönsuojeluun liittyvät näkökohdat erityisesti varmistamalla toimivaltaisten eläinlääkintä- ja ympäristöviranomaisten välinen tiivis yhteistyö. Ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24 päivänä syyskuuta 1996 annetussa neuvoston direktiivissä 96/61/EY ⁽⁵⁾ edellytetään, että eläinten ruhoja ja eläinjätettä hävittävillä tai kierrättävillä ja tietyn käsittelykapasiteetin omaavilla laitoksilla on yhdenmenny ympäristölupa. Olisi vältettävä tarpeetonta vaaraa, joka aiheutuu kansanterveydelle eläinten ruhojen polttamisesta rovioilla tai niiden hautaamisesta joukkohautoihin.
- 23) On tarpeen estää taudin puhjettua sen kaikkalainen leviäminen valvomalla huolellisesti eläinten siirtoja ja viruksesta mahdollisesti saastuvien tuotteiden käyttöä sekä tarvittaessa turvautumalla hätärokotuksiin erityisesti korkean eläintihyden alueilla.
- 24) Eräissä jäsenvaltioissa vuonna 2001 ilmenneiden suu- ja sorkkatautiepidemioiden torjunnassa käytetyt toimenpiteet ovat osoittaneet, että kansainvälisissä ja yhteisön säännöissä ja käytänteissä ei ole otettu riittävästi huomioon mahdollisuutta käyttää hätärokotuksia ja myöhemmin tehtäviä testejä tartunnan saaneiden eläinten havaitsemiseksi rokotetussa karjassa. Kauppapoliittisiin näkökohtiin kiinnitettiin liikaa huomiota, ja seurauksena oli, ettei suojarokotuksia käytetty, vaikka ne olisivat olleet sallittuja.
- 25) Suu- ja sorkkataudin torjuntaan on käytettävissä erilaisia menetelmiä. Kun kyseessä on epidemia, taudintorjuntastrategiaa valittaessa olisi otettava huomioon myös se, millaisesta strategiasta aiheutuu mahdollisimman vähän taloudellista vahinkoa muille talouden aloille kuin maataloudelle.
- 26) Käyttämällä hätärokotuksia ja antamalla rokotettujen eläinten elää, voidaan merkittävästi vähentää taudin torjumiseksi lopetettujen eläinten määrää. Tämän jälkeen olisi testein varmistettava, ettei tartunnan saaneita eläimiä ole.
- 27) Puhdistuksen ja desinfiointin olisi oltava olennainen osa suu- ja sorkkataudin torjuntaa koskevaa yhteisön politiikkaa. Desinfointiaineita olisi käytettävä biosidituotteiden markkinoille saattamisesta 16 päivänä helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY ⁽⁶⁾ mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 167, 7.7.2000, s. 22.

⁽³⁾ EYVL L 340, 31.12.1993, s. 21.

⁽⁴⁾ EYVL L 273, 10.10.2002, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 808/2003 (EUVL L 117, 13.5.2003, s. 1).

⁽⁵⁾ EYVL L 257, 10.10.1996, s. 26.

⁽⁶⁾ EYVL L 123, 24.4.1998, s. 1.

- 28) Siemenneste, munasolut ja alkio, jotka on saatu suu- ja sorkkatautiviruksen saaneista taudille alttiisiin lajeihin kuuluvista eläimistä, voivat levittää tautia, ja niihin olisi tämän vuoksi sovellettava rajoituksia seuraavissa direktiiveissä säädettyjen, yhteisön sisäisessä kaupassa sovellettavien eläinten terveyttä koskevien vaatimusten lisäksi:
- Neuvoston direktiivi 88/407/ETY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1988, eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä naudansukuisten kotieläinten pakastetun siemennesteen kaupassa ja tuonnissa ⁽¹⁾.
 - Neuvoston direktiivi 89/556/ETY, annettu 25 päivänä syyskuuta 1989, eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä naudansukuisten kotieläinten alkioiden kaupassa ja tuonnissa kolmansista maista ⁽²⁾.
 - Neuvoston direktiivi 92/65/ETY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 1992, eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista eläinten, siemennesteen, munasolujen ja alkioiden yhteisön sisäisessä kaupassa ja yhteisöön tuonnissa siltä osin, kuin niitä eivät koske direktiivin 90/425/ETY liitteessä A olevassa I jaksossa mainittujen erityisten yhteisön säädösten eläinten terveyttä koskevat vaatimukset ⁽³⁾.
- 29) Taudin puhjetessa voi olla tarpeen soveltaa torjuntatoimenpiteitä taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien tartunnan saaneiden eläinten lisäksi myös viruksen saastuttamiin muiden lajien eläimiin, jotka voivat toimia viruksen mekaanisina levittäjinä. Vuoden 2001 suu- ja sorkkatautiepidemian aikana rajoituksia sovellettiin myös taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä pitäviltä tiloilta tai tällaisten tilojen naapuritiloilta tulevien hevoseläinten siirtoihin. Eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista elävien hevoseläinten liikkuvuuden ja kolmansista maista tapahtuvan tuonnin osalta 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/426/ETY ⁽⁴⁾ vaatimusten lisäksi edellytettiin erityistodistusta suu- ja sorkkataudista kärsivien jäsenvaltioiden hevoseläinkaudan valvomiseksi.
- 30) Ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläintuotteiden markkinoille saattamista, kauppaa ja yhteisöön tuontia koskevista edellytyksistä säädetään eläinten terveyden osalta seuraavissa direktiiveissä:
- Neuvoston direktiivi 64/433/ETY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 1964, terveyttä koskevista ongelmista yhteisön sisäisessä tuoreen lihan kaupassa ⁽⁵⁾.
 - Neuvoston direktiivi 77/99/ETY, annettu 21 päivänä joulukuuta 1976, terveyttä koskevista kysymyksistä lihavalmistajien ja tiettyjen muiden eläinperäisten tuotteiden tuotannossa ja markkinoille saattamisessa ⁽⁶⁾.
 - Neuvoston direktiivi 80/215/ETY, annettu 22 päivänä tammikuuta 1989, eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä lihavalmistajien kaupassa ⁽⁷⁾.
 - Neuvoston direktiivi 91/495/ETY, annettu 27 päivänä marraskuuta 1990, terveyttä ja eläinten terveyttä koskevista ongelmista kaninlihan ja tarhatun riistan lihan tuotannossa ja markkinoille saattamisessa ⁽⁸⁾.
 - Neuvoston direktiivi 94/65/EY annettu 14 päivänä joulukuuta 1994, jauhetun lihan ja raakalihavalmistajien tuotantoon ja markkinoille saattamiseen sovellettavista vaatimuksista ⁽⁹⁾.
 - Neuvoston direktiivi 2002/99/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2002, ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden tuotantoon, jalostukseen, jakeluun ja yhteisön alueelle tuomiseen liittyvistä eläinten terveyttä koskevista säännöistä ⁽¹⁰⁾.
- 31) Mainittuja direktiivejä ollaan nyt korvaamassa. Viittausten helpottamiseksi tämän direktiivin liitteissä VII-IX täsmennetään mainittuihin direktiiveihin perustuvat ja OIE:n suosituksia vastaavat taudille alttiisiin lajeihin kuuluvista eläimistä saadun lihan ja lihavalmistajien käsittelytavat, joiden tavoitteena on varmistaa mahdollisen suu- ja sorkkatautiviruksen tuhoutuminen.

⁽¹⁾ EYVL L 194, 22.7.1988, s. 10, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

⁽²⁾ EYVL L 302, 19.10.1989, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 94/113/EY (EYVL L 53, 24.2.1994, s. 23).

⁽³⁾ EYVL L 268, 14.9.1992, s. 54, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1282/2002 (EYVL L 187, 16.7.2002, s. 13).

⁽⁴⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 42, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 2002/160/EY (EYVL L 53, 23.2.2002, s. 37).

⁽⁵⁾ EYVL 121, 29.7.1964, s. 2012/64, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 95/23/EY (EYVL L 243, 11.10.1995, s. 7).

⁽⁶⁾ EYVL L 26, 31.1.1977, s. 85, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 97/76/EY (EYVL L 10, 16.1.1998, s. 25).

⁽⁷⁾ EYVL L 47, 21.2.1980, s. 4, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

⁽⁸⁾ EYVL L 268, 24.9.1991, s. 41, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 94/65/EY (EYVL L 368, 31.12.1994, s. 10).

⁽⁹⁾ EYVL L 368, 31.12.1994, s. 10.

⁽¹⁰⁾ EYVL L 18, 23.1.2003, s. 11, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

- 32) Ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden tuotantoon, jalostukseen, jakeluun ja yhteisön alueelle tuomiseen liittyvät eläinten terveyttä koskevat säännöt annetaan 16 päivänä joulukuuta 2002 annetussa neuvoston direktiivissä 2002/99/EY⁽¹⁾.
- 33) Raakamaidon, lämpökäsitellyn maidon ja maitopohjaisten tuotteiden tuotantoa ja markkinoille saattamista koskevista terveyssäännöistä 16 päivänä kesäkuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/46/ETY⁽²⁾ säädetään suu- ja sorkkatautia koskevien yhteisön torjuntatoimenpiteiden mukaisesti perustetuilla valvontavyöhykkeillä pidetyistä eläimistä peräisin olevan maidon käsittelystä. Mainitun direktiivin vaatimukset eivät ole riittäviä, sillä niissä ei säädetä suojavyöhykkeiltä ja rokotetuista eläimistä saadun maidon käsittelystä. Lisäksi mainituissa direktiivissä säädetään ihmisravinnoksi tarkoitettun maidon osalta tiukemmista vaatimuksista kuin maidossa olevan suu- ja sorkkatautiviruksen tuhoamista koskevassa OIE:n säännöstössä, minkä vuoksi meijerien hylkäämien huomattavien maitomäärien hävittämisestä aiheutuu logistisia ongelmia. Tähän direktiiviin olisi sisällytettävä yksityiskohtaisempia säännöksiä niillä alueilla, joilla sovelletaan suu- ja sorkkataudin torjuntatoimia, olevista taudille alttiisiin lajeihin kuuluvista eläimistä saadun maidon keräämisestä ja kuljetuksesta. Tämän direktiivin liitteessä IX kuvattu maidon ja maitotuotteiden käsittely vastaa OIE:n suosituksia maidossa ja maitotuotteissa mahdollisesti olevan suu- ja sorkkatautiviruksen tuhoamisesta. Tämän vuoksi direktiivi 92/46/EY olisi muutettava vastaavasti.
- 34) Eläinperäisten tuotteiden osalta olisi otettava huomioon eläinten terveyttä ja kansanterveyttä koskevista vaatimuksista sellaisten tuotteiden yhteisön sisäisessä kaupassa ja yhteisöön tuonnissa, joita eivät koske direktiivin 89/662/ETY ja, taudinaiheuttajien osalta, direktiivin 90/425/ETY liitteessä A olevassa I luvussa mainittujen erityisten yhteisön säädösten kyseiset vaatimukset, 17 päivänä joulukuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/118/ETY⁽³⁾. Eräät direktiivin 92/118/ETY säännökset on sisällytetty asetukseen (EY) N:o 1774/2002.
- 35) Soveltamalla alueellistamisen periaatetta voitaisiin tiukat torjuntatoimenpiteet, hätärokotukset mukaan luettuina, panna täytäntöön tietyissä yhteisön osissa vaarantamatta yhteisön yleisiä etuja. Rokotetuista eläimistä saadut maitotuotteet ja lihavalmisteet voidaan saattaa markkinoille asiaa koskevan yhteisön lainsäädännön ja erityisesti tämän direktiivin mukaisesti.
- 36) Direktiivissä 64/432/ETY säädetään alueiden määritelmästä. Neuvoston direktiivin 82/894/ETY mukaisen eläintaudeista ilmoittamisen kooditetusta muodosta ja koodeista 11 päivänä joulukuuta 2000 tehdystä komission päätöksessä 2000/807/EY⁽⁴⁾ määritellään taudintorjuntatoimenpiteisiin ja eläintaudeista ilmoittamiseen liittyvät jäsenvaltioiden hallinnolliset alueet.
- 37) Hätätilanteiden varalta yhteisö on yhteisön suu- ja sorkkatautirokotevaraston perustamisesta 11 päivänä joulukuuta 1991 tehdyn neuvoston päätöksen 91/666/ETY⁽⁵⁾ mukaisesti perustanut suu- ja sorkkatautiviruksen inaktivoitujen antigeenikantojen varantoja nimettyihin paikkoihin ja yhteisön antigeeni- ja rokotepankin. Olisi luotava avoimet ja tehokkaat menettelyt antigeenin saannin varmistamiseksi ilman tarpeettomia viivästyksiä. Lisäksi tietyt jäsenvaltiot ovat perustaneet ja pitävät yllä kansallisia antigeeni- ja rokotepankkeja.
- 38) Eläinlääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6 päivänä marraskuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/82/EY⁽⁶⁾ edellytetään, että kaikilla yhteisössä markkinoille saatetuilla eläinlääkkeillä on harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta markkinoille saattamista koskeva lupa. Lisäksi mainituissa direktiivissä säädetään eläinlääkkeiden, immunologiset eläinlääkkeet mukaan luettuina, markkinoille saattamista koskevan luvan myöntämiseen sovellettavista perusteista. Mainituissa direktiivissä jäsenvaltioille annetaan lupa sallia vakavan tautiepidemian sattuessa ja tietyin edellytyksin tuotteen pääsy markkinoilleen ilman markkinoille saattamista koskevaa lupaa. Suu- ja sorkkatauti voi muodostua vakavaksi tautiepidemiaksi. Koska tehokkaan suojan taudille alttiisiin lajeihin kuuluville eläimille hätätilanteessa antavan antigeenin muuntamisen on tapahduttava nopeasti, suu- ja sorkkatautirokotteisiin voidaan soveltaa mainituissa direktiivissä säädettyä poikkeusta.
- 39) Yhteisön vertailulaboratorion olisi annettava neuvoja komissiolle ja jäsenvaltioille rokote- ja antigeenitarpeesta, erityisesti silloin kun havaitaan viruskantoja, joita vastaan yhteisön antigeeni- ja rokotepankkiin varastoidun antigeenin perusteella tuotetut rokotteet eivät anna riittävää suojaa.

⁽¹⁾ EYVL L 18, 23.1.2003, s. 11.

⁽²⁾ EYVL L 268, 14.9.1992, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 94/71/EY (EYVL L 368, 31.12.1994, s. 33).

⁽³⁾ EYVL L 62, 15.3.1993, s. 49, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 2003/42/EY (EYVL L 13, 18.1.2003, s. 24).

⁽⁴⁾ EYVL L 326, 22.12.2000, s. 80, päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2002/807/EY (EYVL 279, 17.10.2002, s. 50).

⁽⁵⁾ EYVL L 368, 21.12.1991, s. 21, päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2001/181/EY (EYVL L 66, 8.3.2001, s. 39).

⁽⁶⁾ EYVL L 311, 28.11.2001, s. 1.

- 40) Suu- ja sorkkatautiviruksen tarkoituksellisen levittämisen riskin varalta on aiheellista soveltaa varotoimenä erityismenettelyjä antigeenin hankinnassa yhteisön antigeeni- ja rokotepankkia varten ja taudin torjuntatoimenpiteisiin liittyvien eräiden yksityiskohtien julkaisemisessa.
- 41) Jäsenvaltioissa oleva taudille altis kotieläinkanta, jolle ei ole lainkaan annettu rokotuksia, vaatii alituista tietoisuutta taudista ja korkeaa valmiusastetta. Yksityiskohtaiset valmiussuunnitelmat osoittautuivat jälleen kerran tarpeelliseksi vuoden 2001 suu- ja sorkkatautiepidemian aikana. Tällä hetkellä kaikilla jäsenvaltioilla on suu- ja sorkkataudin torjumista koskevien valmiussuunnitelmien hyväksymisestä 23 päivänä heinäkuuta 1993 tehdyllä komission päätöksellä 93/455/ETY⁽¹⁾ hyväksytyt valmiussuunnitelmat. Näitä valmiussuunnitelmia olisi tarkasteltava säännöllisesti uudelleen muun muassa jäsenvaltioissa järjestettyjen reaaliaikaisten hälytysharjoitusten tulosten ja vuoden 2001 epidemiasta saadun kokemuksen perusteella sekä ympäristönsuojelua koskevien toimenpiteiden sisällyttämiseksi niihin. Jäsenvaltioita olisi kannustettava järjestämään tällaisia harjoituksia läheisessä yhteistyössä ja rajojen yli. Komissiota olisi kannustettava yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa ryhtymään toimenpiteisiin sellaisen teknisen avun järjestämiseksi, joka olisi niiden jäsenvaltioiden käytettävissä, joissa epidemiaa ilmenee.
- 42) Olisi myös säädettävä yhteisön naapurimaiden, joissa esiintyy suu- ja sorkkatautia tai joissa tällainen riski on olemassa, avustamisesta riskiarvion mukaisesti yhteisön kotieläinkannan suojaamiseksi, varsinkin kun on kyse antigeenin tai rokotteiden kiireellisestä toimituksesta. Tällaisia säännöksiä olisi kuitenkin sovellettava sanotun kuitenkin rajoittamatta kyseisten kolmansien maiden ja yhteisön välisten yhteisön antigeeni- ja rokotepankin käyttöä koskevien sopimusten soveltamista.
- 43) Tietyistä eläinlääkintäalan kustannuksista 26 päivänä kesäkuuta 1990 tehtyä neuvoston päätöstä 90/424/ETY⁽²⁾ sovelletaan, jos suu- ja sorkkataudin taudinpurkauksia alkaa esiintyä, ja sitä sovelletaan vertailulaboratorioille ja antigeeni- ja rokotepankeille myönnettäviin yhteisön tukiin. Yhteisön jäsenvaltioille myöntämän korvauksen suu- ja sorkkataudin taudinpurkausten vuoksi toteutetuista torjuntatoimenpiteistä aiheutuneisiin kustannuksiin olisi edellytettävä sen tarkastamista, että ainakin kyseisessä direktiivissä säädettyjä vähimmäisvaatimuksia on noudatettu.
- 44) Jäsenvaltioiden ja komission välisen tiiviin yhteistyön varmistamiseksi suu- ja sorkkataudin torjunnassa ja taudin luonne huomioon ottaen komissiolla olisi oltava valtuudet muuttaa ja mukauttaa tietyt torjuntatoimenpiteiden teknisiä seikkoja. Komission olisi tarvittaessa perustettava tällaiset muutokset tai mukautukset komission asiantuntijoiden jäsenvaltiossa paikalla tekemiä eläinlääkintäalan tarkastuksia koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä 4 päivänä helmikuuta 1998 tehdyn komission päätöksen 98/139/EY⁽³⁾ mukaisesti tehdyn eläinlääkintätarkastuksen tuloksiin.
- 45) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä tämän direktiivin säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja varmistettava niiden täytäntöönpano. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoitavia.
- 46) Kaikkien jäsenvaltioiden suu- ja sorkkataudista ja suu- ja sorkkatautitartunnasta vapaan aseman säilyttämistä ja taudinpurkauksen sattuessa aseman nopeaa palauttamista koskevan perustavoitteen saavuttamiseksi on tarpeen ja aiheellista vahvistaa suhteellisuusperiaatteen mukaisesti säännöt valmiusasteen parantamiseksi ja taudinpurkausten torjumiseksi mahdollisimman nopeasti, tarvittaessa hätärokotuksin, sekä karjan ja eläinperäisten tuotteiden tuotantoon ja kauppaan kohdistuvien kielteisten vaikutusten minimoimiseksi. Tämä direktiivi rajoittuu siihen, mikä on tarpeen tavoitteiden saavuttamiseksi perustamissopimuksen 5 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti,
- 47) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽⁴⁾ mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

ASIASISÄLTÖ, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Asiasisältö ja soveltamisala

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan:

- a) vähimmäistoimenpiteet suu- ja sorkkataudin taudinpurkausten torjumiseksi riippumatta virustyyppistä;

⁽¹⁾ EYVL L 213, 24.8.1993, s. 20, päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2001/96/EY (EYVL L 35, 6.2.2001, s. 52).

⁽²⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 19, päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2001/572/EY (EYVL L 203, 28.7.2001, s. 16).

⁽³⁾ EYVL L 38, 12.2.1998, s. 10.

⁽⁴⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

- b) tietyt ennalta ehkäisevät toimenpiteet, joiden tarkoituksena on parantaa toimivaltaisten viranomaisten ja kotieläintuottajien tietämystä suu- ja sorkkataudista ja suu- ja sorkkatautiin liittyvää valmiusastetta.

2. Jäsenvaltiot saavat toteuttaa tiukempia toimia tämän direktiivin soveltamisalalla.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) "taudille alttiiseen lajiin kuuluvalla eläimellä" *Artiodactyla*-lahkon *Ruminantia*-, *Suina*- ja *Tylopoda*-alalahkoon kuuluvaa kotieläimenä pidettävää tai luonnonvaraista eläintä;
- Erityistoimenpiteiden osalta, erityisesti sovellettaessa 1 artiklan 2 kohtaa, 15 artiklaa ja 85 artiklan 2 kohtaa, muita eläimiä, kuten *Rodentia*- tai *Proboscidae*-lahkoon kuuluvia eläimiä, saatetaan pitää suu- ja sorkkataudille alttiina tieteellisen näytön perusteella.
- b) "tilalla" mitä tahansa jäsenvaltion kansallisella alueella sijaitsevaa maatalouskäyttöön tai muuhun käyttöön tarkoitettua tilaa sirkukset mukaan luettuina, jolla pidetään tai jalostetaan taudille alttiin lajeihin kuuluvia eläimiä pysyvästi tai tilapäisesti.
- Jäljempänä olevan 10 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi tämä määritelmä ei kuitenkaan kata tällaisen tilan ihmisille tarkoitettuja asuintiloja, ellei taudille alttiin lajeihin kuuluvia eläimiä, 85 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen eläimien mukaan luettuina, pidetä kyseisissä tiloissa pysyvästi tai tilapäisesti, teurastamoja, kuljetusvälineitä, rajatarkastusasemia tai aidattuja alueita, joissa pidetään ja saatetaan metsästää taudille alttiin lajeihin kuuluvia eläimiä, jos aidattujen alueiden koko on sellainen, että 10 artiklassa säädetty toimenpiteet eivät ole sovellettavissa;
- c) "karjalla" eläintä tai eläinryhmää, jota pidetään tilalla samana epidemiologisena yksikkönä; jos samalla tilalla on useampia karjoja, kukin niistä muodostaa erillisen yksikkönsä, jolla on oma terveydellinen asema;
- d) "omistajalla" yhtä tai useampaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla on taudille alttiin lajeihin kuuluvien eläinten omistusoikeus tai jonka tehtävänä on huolehtia niiden hoitamisesta riippumatta siitä, suoritetaanko tästä tehtävästä rahallinen korvaus;
- e) "toimivaltaisella viranomaisella" jäsenvaltion viranomaisesta, jolla on toimivalta suorittaa eläinlääkinnällisiä tai kotieläinjalostustarkastuksia, tai viranomaista, jolle tämä toimivalta on siirretty;
- f) "virkaeläinlääkärillä" jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen nimeämää eläinlääkärinä;
- g) "luvalla" toimivaltaisten viranomaisten antamaa kirjallista lupaa, jonka tarvittavat jäljennökset ovat saatavilla myöhemmin kyseisen jäsenvaltion asianmukaisen lainsäädännön mukaisesti tehtäviä tarkastuksia varten;
- h) "itämisajalla" tartunnan ja suu- ja sorkkataudin kliinisten oireiden ilmaantumisen välistä aikaa ja erityisesti tämän direktiivin soveltamiseksi 14 päivää nautojen ja sikojen osalta ja 21 päivää lampaiden, vuohien ja muiden taudille alttiin lajeihin kuuluvien eläinten osalta;
- i) "tartunnan saaneeksi epäillyllä eläimellä" kaikkia taudille alttiin lajeihin kuuluvia eläimiä, joissa on kliinisiä oireita tai kuolemanjälkeisiä muutoksia tai sellaisia reaktioita laboratoriotutkimuksissa, joiden perusteella suu- ja sorkkataudin esiintymistä voidaan kohtuudella epäillä;
- j) "viruksen saastuttamaksi epäillyllä eläimellä" kaikkia taudille alttiin lajeihin kuuluvia eläimiä, jotka kerättyjen epidemiologisten tietojen perusteella ovat suoraan tai välillisesti saattaneet altistua suu- ja sorkkatautivirukselle;
- k) "suu- ja sorkkatautitapauksella" tai "suu- ja sorkkatautitartunnan saaneella eläimellä" kaikkia sellaisia taudille alttiin lajeihin kuuluvia eläimiä tai näiden ruhoja, joilla suu- ja sorkkatauti on virallisesti vahvistettu liitteen I määritelmät huomioon ottaen
- suu- ja sorkkataudin kliinisten oireiden tai kuolemanjälkeisten muutosten perusteella, tai
 - liitteen XIII mukaisesti suoritetuissa laboratoriotutkimuksissa;
- l) "suu- ja sorkkataudin taudinpurkauksella" tilaa, jolla pidetään taudille alttiin lajeihin kuuluvia eläimiä ja joka täyttää yhden tai useamman liitteessä I asetetuista perusteista;
- m) "primaaritaudinpurkauksella" direktiivin 82/894/ETY 2 artiklan d kohdan mukaista taudinpurkausta;
- n) "lopettamisella" direktiivin 93/119/ETY 2 artiklan 6 kohdan mukaista eläinten lopettamista;
- o) "häätäteurastuksella" direktiivin 93/119/ETY 2 artiklan 7 kohdan mukaista sellaisten eläinten teurastamista häätätapauksissa, joita epidemiologisten tietojen tai kliinisen diagnoosin tai laboratoriotutkimusten tulosten perusteella ei pidetä tartunnan saaneina tai suu- ja sorkkatautiviruksen saastuttamina, mukaan lukien eläinsuojelun vuoksi tehtävät teurastukset;
- p) "prosessoinnilla" yhtä asetuksessa (EY) N:o 1774/2002 ja sen täytäntöönpanemiseksi annetussa lainsäädännössä säädettyistä suuririskisen aineksen käsittelyistä, joka tehdään tavalla, jolla vältetään suu- ja sorkkatautiviruksen leviämiskäsi;

- q) "alueellistamisella" sellaisen rajoitusvyöhykkeen rajojen määrittämistä, jolla tiettyjen eläinten tai eläintuotteiden siirtoihin tai kauppaan sovelletaan 45 artiklan mukaisia rajoituksia suu- ja sorkkataudin leviämisen estämiseksi vapaalle vyöhykkeelle, jolla ei sovelleta tämän direktiivin mukaisia rajoituksia;
- r) "alueella" direktiivin 64/432/ETY 2 artiklan 2 kohdan p alakohdassa määriteltyä aluetta;
- s) "alueen osalla" päätöksen 2000/807/EY liitteessä määriteltyä aluetta;
- t) "yhteisön antigeeni- ja rokotepankilla" asianmukaisia tiloja, jotka on nimetty tämän direktiivin mukaisesti sekä tiivistetyn inaktivoituneen antigeenin, jota käytetään suu- ja sorkkatautirokotteiden tuotantoon, että tällaisista antigeeneistä valmistettujen ja eläinlääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6 päivänä marraskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/82/EY mukaisesti hyväksytyjen immunologisten eläinlääkkeiden (rokotteiden) yhteisön varantojen varastointiin⁽¹⁾;
- u) "hätärokotuksella" 50 artiklan 1 kohdan mukaista rokotusta;
- v) "suojarokotuksella" nimetyn alueen tiloilla annettavaa hätärokotusta, jonka tarkoituksena on suojella taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä ilmateitse tai muutoin välillisesti kulkeutuvilta suu- ja sorkkatautiviruksilta kyseisellä alueella, jolla eläimet on tarkoitettu pitää hengissä rokotuksen jälkeen;
- w) "estorokotuksella" hätärokotusta, joka pelkäännä annetaan koko karjan hävittämiseen tähtäävän torjuntapolitiikan yhteydessä tilalla tai alueella, jolla on tarve vähentää kiireellisesti suu- ja sorkkatautiviruksen määrää ja lieventää riskiä viruksen kulkeutumisesta tilan tai alueen ulkopuolelle ja jolla eläimet on tarkoitettu hävittää rokotuksen jälkeen;
- x) "villieläimellä" taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä, jotka elävät muualla kuin 2 artiklan b kohdassa määritellyillä tiloilla tai 15 ja 16 artiklassa määritellyissä tiloissa;
- y) "suu- ja sorkkataudin primaaritapauksen esiintymisellä villieläimillä" suu- ja sorkkatautitapausta, joka havaitaan villieläimellä sellaisella alueella, jolla ei ole käytössä 85 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisia toimenpiteitä.

II LUKU

SUU- JA SORKKATAUDIN TAUDINPURKAUSTEN TORJUNTA

1 JAKSO

ILMOITTAMINEN

3 artikla

Suu- ja sorkkataudista ilmoittaminen

- Jäsenvaltioiden on varmistettava, että:
 - toimivaltaiset viranomaiset sisällyttävät suu- ja sorkkataudin pakollisesti ilmoitettavien tautien luetteloon;
 - omistajalla ja kenellä tahansa eläimistä huolehtivalla henkilöllä, eläinten mukana kuljetuksen aikana olevalla henkilöllä tai eläimiä hoitavalla henkilöllä on velvollisuus ilmoittaa viipymättä toimivaltaiselle viranomaiselle tai virkaeläinlääkärille suu- ja sorkkataudin esiintymisestä tai epäilystä esiintymisestä ja pitää suu- ja sorkkatautitartunnan saaneet tai tartunnan saaneeksi epäilty eläimet erillään muista taudille alttiisiin lajeihin kuuluvista eläimistä, jotka ovat vaarassa saada suu- ja sorkkatautitartunnan tai joutua suu- ja sorkkatautiviruksen saastuttamiksi;
 - eläinlääkäreillä, virkaeläinlääkäreillä, eläinlääkintälaboratorioiden tai muiden virallisten tai yksityisten laboratorioiden johtavilla virkamiehillä ja kenellä tahansa henkilöllä, jolla on ammattinsa puolesta yhteys taudille alttiisiin lajeihin kuuluviin eläimiin tai tällaisista eläimistä saataviin tuotteisiin, on velvollisuus ilmoittaa viipymättä toimivaltaiselle viranomaiselle suu- ja sorkkataudin esiintymisestä tai epäilystä esiintymisestä, jos he ovat saaneet tästä tiedon ennen tämän direktiivin mukaista virallista asiaan puuttumista.
- Jäsenvaltion, jonka alueella vahvistetaan suu- ja sorkkataudin taudinpurkaus tai suu- ja sorkkataudin primaaritapauksen esiintyminen villieläimellä, on tehtävä taudista ilmoitus sekä annettava tietoja ja toimitettava kirjallisia selvityksiä komissiolle ja muille jäsenvaltioille liitteen II mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta eläintautien taudinpurkauksista ilmoittamista koskevien voimassa olevan yhteisön lainsäädännön soveltamista.

2 JAKSO

SUU- JA SORKKATAUDIN TAUDINPURKAUSTA EPÄILTÄESSÄ TOTEUTETTAVAT TOIMENPITEET

4 artikla

Suu- ja sorkkataudin taudinpurkausta epäiltäessä toteutettavat toimenpiteet

- Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 2 ja 3 kohdassa säädetyt toimenpiteet toteutetaan, kun tilalla epäillään yhden tai useamman eläimen saaneen tartunnan tai joutuneen viruksen saastuttamaksi.

⁽¹⁾ EYVL L 311, 28.11.2001, s. 1.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on aloitettava viipymättä virallinen tutkimus ja valvottava sitä vahvistaakseen tai kumotakseen suu- ja sorkkataudin esiintyminen, ja erityisesti hankittava tarvittavat näytteet liitteessä I annetun määritelmän mukaisen taudinpurkauksen vahvistamiseksi vaadittavia laboratoriotutkimuksia.

3. Kun epäilystä tartunnasta ilmoitetaan, toimivaltaisen viranomaisen on asetettava 1 kohdassa tarkoitettu tila viralliseen valvontaan ja varmistettava erityisesti, että:

- a) tilalla olevat kaikkiin luokkiin kuuluvat eläimet lasketaan ja kunkin taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten luokan osalta kirjataan jo kuolleiden sekä tartunnan saaneiksi epäiltyjen tai viruksen saastuttamaksi epäiltyjen eläinten määrä;
- b) a alakohdassa tarkoitetut laskentatiedot pidetään ajan tasalla ottamalla huomioon epäilyaikana syntyneet tai kuolleet taudille alttiisiin lajeihin kuuluvat eläimet. Omistajan on toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä esitettävä nämä tiedot, ja kyseisen viranomaisen on tarkastettava ne jokaisen tilakäynnin yhteydessä;
- c) kaikki tilalla olevat maito-, maitotuote-, liha-, lihavalmiste-, ruho-, vuota-, nahka-, villa-, siemenneste-, alkio-, munasolu-, liete-, lanta-, rehu- ja kuivikevarastot kirjataan ja nämä tiedot pidetään ajan tasalla;
- d) taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä ei tuoda tilalle eikä viedä sieltä pois, lukuun ottamatta 18 artiklassa tarkoitettuja eri epidemiologisista tuotantoyksiköistä koostuvia tiloja, ja kaikki tilalla olevat taudille alttiisiin lajeihin kuuluvat eläimet pidetään suojissaan tai muussa sellaisessa paikassa, jossa ne voidaan eristää;
- e) rakennusten, joissa pidetään taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä, ja itse tilan sisään- ja uloskäynnit desinfioidaan asianmukaisin keinoin;
- f) tehdään epidemiologinen selvitys 13 artiklan mukaisesti;
- g) epidemiologisen selvityksen helpottamiseksi otetaan tarvittavat näytteet laboratoriotutkimuksia varten liitteessä III olevan 2.1.1.1 kohdan mukaisesti.

5 artikla

Siirrot tilalle ja tilalta epäiltäessä suu- ja sorkkataudin taudinpurkausta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 4 artiklassa säädettyjen toimenpiteiden lisäksi kielletään kaikki siirrot tilalle ja tilalta, jolla epäillään suu- ja sorkkataudin taudinpurkausta. Kielto koskee erityisesti seuraavia:

- a) taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten lihan, ruhojen, lihavalmisteiden, maidon tai maitotuotteiden, siemennesteen, munasolujen tai alkioiden siirtoa pois tilalta taikka rehun, työkalujen, esineiden tai muiden aineiden, kuten villan, vuotien ja nahkojen, harjaksien, eläinjätteen, lietteen, lannan tai minkä tahansa aineen, joka voi levittää suu- ja sorkkatautia, siirtoa pois tilalta;
- b) muiden kuin suu- ja sorkkataudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten siirtoa;
- c) henkilöiden siirtoa tilalle tai sieltä pois;
- d) ajoneuvojen siirtoa tilalle tai sieltä pois.

2. Poiketen 1 kohdan a alakohdassa säädetystä kiellosta, jos maidon varastoinnissa tilalla esiintyy vaikeuksia, toimivaltaiset viranomaiset voivat joko päättää, että maito hävitetään tilalla, tai antaa luvan maidon kuljettamiseksi tilalta eläinlääkärin valvonnassa ja ainoastaan kuljetusvälineellä, joka on varustettu asianmukaisesti suu- ja sorkkatautiviruksen leviämisen riskin estämiseksi, lähimpään mahdolliseen hävittämispaikkaan taikka käsittelypaikkaan, jossa suu- ja sorkkatautivirus hävitetään.

3. Poiketen 1 kohdan b, c ja d alakohdassa säädetystä kiellosta toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan siirtoihin tilalle ja tilalta, jos kaikkia suu- ja sorkkatautiviruksen leviämisen estämisen vuoksi tarpeellisia pidettäviä edellytyksiä noudatetaan.

6 artikla

Toimenpiteiden ulottaminen koskemaan muita tiloja

1. Toimivaltainen viranomainen voi ulottaa 4 ja 5 artiklassa säädetty toimenpiteet koskemaan muita tiloja, jos niiden sijainti, rakenne ja sijoittelu tai yhteydet 4 artiklassa tarkoitetun tilan eläimiin antavat aiheen epäillä viruksesta saastumista.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava vähintään 4 artiklan ja 5 artiklan 1 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä 16 artiklassa tarkoitettujen tilojen tai kuljetusvälineiden osalta, jos taudille herkkien eläinten niillä läsnäolo antaa aihetta epäillä suu- ja sorkkatautiviruksen aiheuttamaa tartuntaa tai saastumista.

7 artikla

Väliaikainen tarkkailuvyöhyke

1. Toimivaltainen viranomainen voi perustaa väliaikaisen tarkkailuvyöhykkeen erityisesti silloin kun taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten eläintiheys on suuri, taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten kanssa kosketuksissa olleiden eläinten tai henkilöiden siirrot ovat laajoja, tautiepäilyn ilmoittamisessa on esiintynyt viivästyksiä tai tiedot suu- ja sorkkatautiviruksen mahdollisesta alkuperästä ja kulkeutumisesta ovat riittämättömiä, jos epidemiologinen tilanne tätä edellyttää.

2. Vähintään 4 artiklan 2 kohdassa ja 3 kohdan a, b ja d alakohdassa ja 5 artiklan 1 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä on sovellettava väliaikaisella tarkkailuvyöhykkeellä oleviin tiloihin, joilla pidetään taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä.

3. Väliaikaisella tarkkailuvyöhykkeellä sovellettavia toimenpiteitä voidaan täydentää kieltämällä väliaikaisesti kaikkien eläinten siirrot laajemmalla alueella tai jäsenvaltion koko alueella. Kuitenkin muiden kuin suu- ja sorkkataudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten siirtojen osalta kiello saa olla voimassa enintään 72 tunnin ajan, jollei ole poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi perusteltua toimia toisin.

8 artikla

Ennalta ehkäisevä hävittämisohjelma

1. Toimivaltainen viranomainen voi panna täytäntöön epidemiologisten tietojen tai muiden todisteiden perusteella ennalta ehkäisevän hävittämisohjelman, johon kuuluu tartunnan todennäköisesti saaneiden taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten ja tarvittaessa niihin epidemiologisesti yhteydessä olevista tuotantoyksiköistä tai naapuritiloilta peräisin olevien eläinten ennalta ehkäisevä lopettaminen.

2. Tässä tapauksessa näytteet on otettava ja taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten kliiniset tutkimukset tehtävä vähintään liitteessä III olevan 2.1.1.1 kohdan mukaisesti.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava tässä artiklassa säädettyistä toimenpiteistä komissiolle ennen niiden täytäntöönpanoa.

9 artikla

Toimenpiteiden säilyttäminen voimassa

Jäsenvaltiot eivät saa peruuttaa 4-7 artiklassa säädettyjä toimenpiteitä ennen kuin on virallisesti todettu, ettei epäiltyä suu- ja sorkkatautia esiinny.

3 JAKSO

SUU- JA SORKKATAUDIN TAUDINPURKAUKSEN ESIINTYMISEN VAHVISTUTTUA TOTEUTETTAVAT TOIMENPITEET

10 artikla

Suu- ja sorkkataudin taudinpurkauksen esiintymisen vahvistuttua toteutettavat toimenpiteet

1. Kun suu- ja sorkkataudin taudinpurkauksen esiintyminen vahvistetaan, jäsenvaltioiden on varmistettava, että 4-6 artiklassa säädettyjen toimenpiteiden lisäksi tilalla toteutetaan viipymättä myös seuraavat toimenpiteet:

a) Kaikki taudille alttiisiin lajeihin kuuluvat eläimet on lopetettava paikalla.

Poikkeuksellisissa olosuhteissa taudille alttiisiin lajeihin kuuluvat eläimet voidaan lopettaa lähimmässä tähän tarkoitukseen soveltuvassa paikassa virallisessa valvonnassa siten, että suu- ja sorkkatautiviruksen leviämiskilpää vältetään kuljetuksen ja lopettamisen aikana. Asianomaisten jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tällaiset poikkeukselliset olosuhteet ja toteutetut toimet.

b) Virkaeläinlääkärin on ennen taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten lopettamista tai sen aikana varmistettava, että kaikki 13 artiklassa tarkoitettuun epidemiologiseen selvitykseen tarvittavat asianmukaiset ja riittävät näytteet on otettu liitteessä III olevan 2.1.1.1 kohdan mukaisesti.

Toimivaltainen viranomainen voi päättää, että 4 artiklan 2 kohtaa ei sovelleta, jos kyseessä on sekundaarinen tartuntalähde, joka on epidemiologisesti yhteydessä ensimmäiseen tartuntalähteeseen, jota varten näytteet on jo otettu mainitun artiklan mukaisesti, edellyttäen että kaikki 13 artiklassa tarkoitettuun epidemiologiseen selvitykseen tarvittavat asianmukaiset ja riittävät näytteet on otettu.

c) Taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien tilalla kuolleiden eläinten ruhot ja a alakohdan mukaisesti lopetettujen eläinten ruhot on prosessoitava viipymättä virallisessa valvonnassa siten, että riskiä suu- ja sorkkatautiviruksen leviämisestä ei ole. Jos ruhot on erityisten olosuhteiden vuoksi haudattava tai poltettava paikalla tai muualla, nämä toimet on toteutettava 72 artiklassa tarkoitettujen valmiussuunnitelman yhteydessä ennakolta laadittujen ohjeiden mukaisesti.

d) Kaikki 4 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettut tuotteet ja ainekset on eristettävä, kunnes saastumisen mahdollisuus voidaan sulkea pois, tai käsiteltävä virkaeläinlääkärin antamien ohjeiden mukaisesti siten, että kaikkien niissä olevien suu- ja sorkkatautivirusten tuhottuminen varmistuu, tai prosessoitava.

2. Taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten lopettamisen ja prosessoinnin sekä 1 kohdan d alakohdassa säädettyjen toimenpiteiden toteuttamisen jälkeen jäsenvaltioiden on varmistettava, että:

a) taudille alttiiseen lajiin kuuluvien eläinten pitämiseen käytettävät rakennukset, niiden ympäristö ja eläinten kuljettamiseen käytetyt ajoneuvot sekä kaikki muut viruksen todennäköisesti saastuttamat rakennukset ja laitteet puhdistetaan ja desinfioidaan 11 artiklan mukaisesti;

b) lisäksi jos on perusteltua epäillä, että ihmisten asuintilat tai tilan toimistotilat ovat suu- ja sorkkatautiviruksen saastuttamat, kyseiset tilat on myös desinfioitava asianmukaisesti;

c) uudet eläimet tuodaan tilalle liitteen V mukaisesti.

11 artikla

Puhdistus ja desinfiointi

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että olennaisena osana tässä direktiivissä säädettyihin toimenpiteisiin kuuluvat puhdistus- ja desinfiointitoimet dokumentoidaan asianmukaisesti ja toteutetaan virallisessa valvonnassa virkaeläinlääkärin antamien ohjeiden mukaisesti. Desinfioinnissa on käytettävä aineita, joille toimivaltainen viranomainen on myöntänyt markkinoille saattamista koskevan luvan ja jotka on virallisesti rekisteröity direktiivin 98/8/EY mukaisesti eläinten hygienian hoitoon käytettäväksi biosidituotteiksi. Desinfiointiaineita on käytettävä sellaisina pitoisuuksina, että suu- ja sorkkatautiviruksen tuhoutuminen varmistetaan.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että puhdistus- ja desinfiointitoimet, joihin on kuuluttava asianmukainen tuhoeläinten torjunta, toteutetaan siten, että toimista mahdollisesti aiheutuvat ympäristöhaitat ovat mahdollisimman vähäiset.

3. Jäsenvaltioiden on pyrittävä varmistamaan, että käytettävät desinfiointiaineet desinfioivat tehokkaasti parhaan saatavilla olevan teknologian mukaisesti mutta aiheuttavat mahdollisimman vähän ympäristöön ja kansanterveyteen kohdistuvia haittavaikutuksia.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että puhdistus- ja desinfiointitoimet toteutetaan liitteen IV mukaisesti.

12 artikla

Suu- ja sorkkataudin taudinpurkauksessa tartunnan saaneista tai niiden kanssa kosketuksissa olleista eläimistä saatujen tuotteiden ja aineiden jäljittäminen ja käsittely

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tilalta, jolla suu- ja sorkkataudin taudinpurkauksen esiintyminen on vahvistettu, olevista suu- ja sorkkataudille alttiisiin lajeihin kuuluvista eläimistä saadut 4 artiklan 3 kohdassa c alakohdassa tarkoitetut tuotteet ja ainekset sekä siemenneste, munasolut ja alkiot, jotka on saatu taudin todennäköisen tilalle kulkeutumisen ja virallisten toimenpiteiden täytäntöönpanon välisenä aikana taudille alttiiseen lajiin kuuluvista eläimistä, jäljitetään ja prosessoidaan tai, kun kyseessä ovat muut ainekset kuin siemenneste, munasolut ja alkiot, käsitellään virallisessa valvonnassa siten, että suu- ja sorkkatautiviruksen tuhoutuminen varmistetaan ja sen leviämiskiiski vältetään.

13 artikla

Epidemiologinen selvitys

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että suu- ja sorkkataudin taudinpurkauksia koskevat epidemiologiset selvitykset tekee erityiskoulutettu eläinlääkäri 72 artiklassa tarkoitettujen valmiussuunnitelmien mukaisesti laaditun kyselylomakkeen perusteella, jotta selvityksistä tulisi yhdenmukaisia, nopeita ja oikein kohdennettuja. Tällaisessa selvityksessä on käsiteltävä vähintään seuraavia seikkoja:

- a) aika, jona suu- ja sorkkatautia on voinut esiintyä tilalla ennen kuin sitä epäiltiin tai siitä ilmoitettiin;
- b) suu- ja sorkkatautiviruksen mahdollinen alkuperä tilalla sekä muiden sellaisten tilojen tunnistaminen, joilla on saman lähteen tartuttamiksi tai saastuttamiksi epäiltyjä eläimiä;
- c) missä määrin muihin suu- ja sorkkataudille alttiisiin lajeihin kuin nautoihin tai sikoihin kuuluvat eläimet ovat mahdollisesti saaneet tartunnan tai joutuneet viruksen saastuttamiksi;
- d) sellaisten eläinten, henkilöiden, ajoneuvojen ja 4 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen aineiden siirrot, jotka todennäköisesti ovat kuljettaneet suu- ja sorkkatautivirusta kyseisille tiloille tai niiltä pois.

2. Jäsenvaltioiden on tiedotettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille suu- ja sorkkatautiviruksen epidemiologiasta ja leviämisestä, ja pidettävä nämä tiedot säännöllisesti ajan tasalla.

14 artikla

Suu- ja sorkkataudin taudinpurkauksen esiintymisen vahvistuttua toteutettavat lisätoimenpiteet

1. Toimivaltainen viranomainen voi määrätä, että taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten lisäksi tilalla, jolla suu- ja sorkkataudin taudinpurkauksen esiintyminen on vahvistettu, olevat sellaisiin lajeihin kuuluvat eläimet, jotka eivät ole suu- ja sorkkataudille alttiita, on myös lopetettava ja prosessoitava siten, että vältetään suu- ja sorkkatautiviruksen leviämiskiiski.

Ensimmäisen alakohdan säännöksiä ei kuitenkaan sovelleta eläinlajeihin, jotka eivät ole alttiita suu- ja sorkkataudille, jos eläimet voidaan eristää sekä puhdistaa ja desinfioida tehokkaasti ja edellyttäen, että ne ovat niiden siirtojen valvomiseksi yksilöllisesti tunnistettavissa, hevoseläimet yhteisön lainsäädännön mukaisesti.

2. Toimivaltainen viranomainen voi soveltaa 10 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädettyjä toimenpiteitä epidemiologiassa yhteydessä oleviin tuotantoyksiköihin tai naapuritiloihin, jos epidemiologiset tiedot tai muut todisteet antavat aiheen epäillä kyseisten tilojen mahdollista viruksesta saastumista. Jos näitä säännöksiä aiotaan soveltaa, on tästä ilmoitettava komissiolle mahdollisuuksien mukaan ennen täytäntöönpanoa. Tässä tapauksessa näytteenottoa ja eläinten kliinistä tutkimista koskevat toimenpiteet on toteutettava vähintään liitteessä III olevan 2.1.1.1 mukaisesti.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on viipymättä suu- ja sorkkataudin ensimmäisen taudinpurkauksen vahvistuttua ryhdyttävä tarpeelliseksi katsomiinsa hätärokotusjärjestelyihin alueella, joka on kooltaan vähintään 21 artiklan mukaisesti perustetun valvontavyöhykkeen suuruinen.

4. Toimivaltainen viranomainen voi soveltaa 7 ja 8 artiklassa säädettyjä toimenpiteitä.

4 JAKSO

ERITYISTAPAUKSISSA TOTEUTETTAVAT TOIMENPITEET

15 artikla

Toimenpiteet suu- ja sorkkataudin taudinpurkauksen esiintyessä tietyissä erityistiloissa, joissa taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä pidetään väliaikaisesti tai säännöllisesti, tai niiden läheisyydessä

1. Jos suu- ja sorkkataudin taudinpurkaus uhkaa levitä taudille alttiisiin lajeihin kuuluviin eläimiin laboratoriossa, eläintarhassa, eläinpuistossa ja aidatulla alueella tai direktiivin 92/65/ETY 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti hyväksytyssä yhteisössä, laitoksessa tai keskuksessa ja jos eläimiä pidetään tieteellisiä tarkoituksia taikka lajien tai kotieläinten geenivarojen säilyttämistä varten, kyseisen jäsenvaltion on varmistettava, että kaikki asianmukaiset bioturvallisuustoimenpiteet toteutetaan tällaisten eläinten suojelemiseksi tartunnalta. Toimenpiteisiin voi sisältyä julkisiin laitoksiin pääsyn rajoittaminen tai erityisedellytysten soveltaminen tällaiseen pääsyyn.

2. Jos suu- ja sorkkataudin taudinpurkauksen esiintyminen jossakin 1 kohdassa tarkoitettussa tilassa vahvistetaan, kyseinen jäsenvaltio voi päättää poiketa 10 artiklan 1 kohdan a alakohdasta edellyttäen, että tämä ei vaaranna yhteisön perusetuja ja erityisesti muiden jäsenvaltioiden eläinten terveydellistä asemaa ja että kaikki tarvittavat toimenpiteet toteutetaan suu- ja sorkkatautiviruksen leviämiskäsittelemiseksi.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettua päätöksestä on ilmoitettava viipymättä komissiolle. Kun on kyse kotieläinten geenivaroista, ilmoitukseen on liitettävä viittaus 77 artiklan 2 kohdan f alakohdan mukaisesti laadittuun laitosten luetteloon, jolla toimivaltainen viranomainen on yksilöinyt kyseiset laitokset ennakoon laitoksiksi, jotka vastaavat rodun eloonjäämisen kannalta välttämättömän taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten ydinkarjan jalostuksesta.

16 artikla

Teurastamoissa, rajatarkastusasemilla ja kuljetusvälineissä toteutettavat toimenpiteet

1. Jos suu- ja sorkkatautitapauksen esiintyminen teurastamossa, direktiivin 91/496/ETY mukaisesti perustetulla rajatarkastusasemalla tai kuljetusvälineessä vahvistetaan, toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että kyseisissä tiloissa ja kuljetusvälineissä toteutetaan seuraavat toimenpiteet:

- a) kaikki kyseisissä tiloissa tai kuljetusvälineissä olevat taudille alttiisiin lajeihin kuuluvat eläimet on viipymättä lopetettava;
- b) a alakohdassa tarkoitettujen eläinten ruhot on prosessoitava virallisessa valvonnassa siten, että vältetään suu- ja sorkkatautiviruksen leviämiskäsittelemiseksi;
- c) tartunnan saaneista tai tartunnan saaneeksi epäilyistä eläimistä sekä viruksen saastuttamista eläimistä peräisin oleva muu eläinjäte, muut eläimenosat mukaan luettuina, on prosessoitava virallisessa valvonnassa siten, että vältetään suu- ja sorkkatautiviruksen leviämiskäsittelemiseksi;
- d) lanta ja liete on desinfioitava ja niiden siirto on suoritettava ainoastaan asetuksen (EY) N:o 1774/2002 liitteessä VIII olevan III luvun A osan II osaston 5 alakohdan mukaista käsittelyä varten;
- e) rakennukset ja laitteet, ajoneuvot tai kuljetusvälineet mukaan luettuina, on puhdistettava ja desinfioitava virkaeläinlääkärin valvonnassa 11 artiklan ja toimivaltaisen viranomaisen antamien ohjeiden mukaisesti;
- f) epidemiologinen selvitys on tehtävä 13 artiklan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 19 artiklassa säädettyjä toimenpiteitä sovelletaan kontaktitiloilla.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei eläimiä aleta uudelleen toimittamaan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuihin tiloihin tai kuljetusvälineisiin teurastettaviksi, tarkastettaviksi tai kuljetettaviksi aikaisemmin kuin 24 tunnin kuluttua 1 kohdan e alakohdan mukaisen puhdistuksen ja desinfioinnin suorittamisesta.

4. Epidemiologisen tilanteen vaatiessa, erityisesti kun on syytä epäillä virussaastuntaa 1 kohdassa tarkoitettujen tilojen tai kulkuvälineiden läheisyydessä sijaitsevien tilojen taudille alttiisiin lajeihin kuuluvissa eläimissä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että poiketen siitä, mitä 2 artiklan b kohdan toisessa virkkeessä säädetään, 1 kohdassa tarkoitetuissa tiloissa tai siinä tarkoitetuissa kulkuvälineissä todetaan taudinpurkaus ja että 10 ja 21 artiklassa säädettyjä toimenpiteitä sovelletaan.

17 artikla

Toimenpiteiden uudelleentarkastelu

Komissio tarkastelee 15 artiklassa tarkoitettujen erityistapausten tilannetta uudelleen mahdollisimman pian elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevässä pysyvässä komiteassa. Tarvittavat toimenpiteet suu- ja sorkkatautiviruksen leviämisen estämiseksi, erityisesti 45 artiklan mukaiseen alueellistamiseen ja 52 artiklan mukaisiin hätärokotuksiin liittyen, annetaan 89 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

5 JAKSO

ERI EPIDEMIOLOGISISTA TUOTANTOYKSIKÖISTÄ KOOSTUVAT TILAT JA KONTAKTITILAT

18 artikla

Eri epidemiologisista tuotantoyksiköistä koostuvat tilat

1. Toimivaltainen viranomainen voi kahdesta tai useammasta erillisestä tuotantoyksiköstä koostuvien tilojen osalta poikkeuksellisisissa tapauksissa ja riskejä tarkasteltuaan poiketa 10 artiklan 1 kohdan a alakohdasta tällaisten tilojen suu- ja sorkkataudille altistumattomien tuotantoyksiköiden osalta.

2. Edellä 1 kohdassa säädettyä poikkeusta voidaan soveltaa ainoastaan, jos virkaeläinlääkäri on vahvistanut 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun virallisen tutkimuksen aikana, että seuraavia suu- ja sorkkatautiviruksen leviämisen estämiseen 1 kohdassa tarkoitettujen tuotantoyksiköiden välillä koskevia edellytyksiä noudatettiin vähintään kahden itämisajan keston ajan ennen päivämäärää, jona suu- ja sorkkataudin taudinpurkauksen esiintyminen tilalla todettiin:

- tilojen rakenne, hallinto ja koko ovat sellaiset, että taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten erillisten karjojen sijoitus- ja pitotilat voidaan pitää täysin erillään ja myös niiden ilmatila on erillinen;
- eri tuotantoyksiköissä suoritettavat tehtävät, erityisesti navettojen ja laidunmaiden hoito, ruokinta ja lannan poisto, ovat täysin erilliset, ja niitä hoitaa eri henkilöstö;
- tuotantoyksiköissä käytettävät koneet, työeläimet, jotka eivät kuulu suu- ja sorkkataudille alttiisiin lajeihin, laitteet, varusteet, välineet ja desinfiointijärjestelyt ovat täysin erilliset.

3. Maidon osalta maidontuotantotilalle voidaan myöntää poikkeus 10 artiklan 1 kohdan d alakohdasta edellyttäen, että:

- tila täyttää 2 kohdassa säädetty edellytykset, ja
- lypsäminen tapahtuu kussakin yksikössä erillisesti, ja
- maito käsitellään sen käyttötarkoituksesta riippuen vähintään yhdellä liitteessä IX olevassa A tai B osassa kuvatuista menetelmistä.

4. Kun poikkeus myönnetään 1 kohdan mukaisesti, jäsenvaltioiden on vahvistettava ennakolta tällaisen poikkeuksen soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava poikkeuksesta komissiolle ja esitettävä yksityiskohdat toteutetuista toimenpiteistä.

19 artikla

Kontaktitilat

1. Tila julistetaan kontaktitilaksi, jos virkaeläinlääkäri havaitsee tai vahvistettujen tietojen perusteella katsoo, että suu- ja sorkkatautivirus on voinut kulkeutua sinne henkilöiden, eläinten, eläinperäisten tuotteiden tai ajoneuvojen välityksellä tai jollakin muulla tavalla joko muilta tiloilta 4 artiklan 1 kohdassa tai 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle tilalle tai 4 artiklan 1 kohdassa tai 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulta tilalta muille tiloille.

2. Kontaktitiloihin on sovellettava 4 artiklan 3 kohdassa ja 5 artiklassa säädettyjä toimenpiteitä eikä näitä toimenpiteitä saa lopettaa ennen kuin suu- ja sorkkatautiviruksen epäilty esiintyminen näillä kontaktitiloilla on virallisesti kumottu liitteessä I olevan määritelmän ja liitteessä III olevassa 2.1.1.1 kohdassa säädettyjen kartoitusvaatimusten mukaisesti.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on kiellettävä kaikkien eläinten siirtäminen kontaktitiloilta 2 artiklan h kohdassa kyseisten lajien kohdalla tarkennetun itämisajan keston ajaksi. Toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin 4 artiklan 3 kohdan d alakohdan säännöksistä poiketen antaa luvan kuljettaa taudille alttiisiin lajeihin kuuluvat eläimet virallisessa valvonnassa suoraan lähimpään mahdolliseen nimettyyn teurastamoon hätäteurastusta varten.

Ennen tällaisen poikkeuksen myöntämistä virkaeläinlääkärin on tehtävä vähintään liitteessä III olevassa 1 kohdassa säädettyt kliniset tutkimukset.

4. Jos toimivaltainen viranomainen pitää tätä epidemiologisen tilanteen kannalta perusteltuna, se voi rajoittaa 1 kohdassa säädetyn kontaktitilaksi julistamisen koskemaan yhtä tilan tiettyä epidemiologista tuotantoyksikköä ja siellä olevia eläimiä edellyttäen, että kyseinen epidemiologinen tuotantoyksikkö täyttää 18 artiklassa säädetty vaatimukset.

5. Jos ei voida sulkea pois mahdollisuutta, että suu- ja sorkkataudin taudinpurkauksen ja 15 ja 16 artiklassa tarkoitettujen tilojen tai kuljetusvälineiden välillä on epidemiologinen yhteys, jäsenvaltioiden on varmistettava, että 4 artiklan 2 ja 3 kohdassa ja 5 artiklassa säädettyjä toimenpiteitä sovelletaan tällaisiin tiloihin tai kuljetusvälineisiin. Toimivaltainen viranomainen voi päättää soveltaa 8 artiklassa säädettyjä toimenpiteitä.

20 artikla

Toimenpiteiden koordinointi

Komissio voi tarkastella 18 ja 19 artiklassa tarkoitettujen tilojen tilannetta uudelleen elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevässä pysyvässä komiteassa vahvistaakseen 89 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tarvittavat toimenpiteet jäsenvaltioiden 18 ja 19 artiklan nojalla täytäntöön panemien toimenpiteiden koordinoinnin varmistamiseksi.

6 JAKSO

SUOJA- JA VALVONTAVYÖHYKKEET

21 artikla

Suoja- ja valvontavyöhykkeiden perustaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että suu- ja sorkkataudin taudinpurkauksen esiintymisen vahvistumisen jälkeen toteutetaan viipymättä vähintään jäljempänä 2, 3 ja 4 kohdassa säädetyt toimenpiteet, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 7 artiklassa säädettyjen toimenpiteiden soveltamista.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on perustettava 1 kohdassa tarkoitettun suu- ja sorkkataudin taudinpurkauksen ympärille suojavyöhyke, jonka säde on vähintään 3 kilometriä, ja valvontavyöhyke, jonka säde on vähintään 10 kilometriä. Näiden vyöhykkeiden maantieteellisessä rajaamisessa on otettava huomioon hallinnolliset rajat, luonnolliset rajat, valvontamahdollisuudet ja tekninen kehitys, jonka avulla voidaan ennustaa suu- ja sorkkatautiviruksen todennäköinen leviämisen ilmateitse tai muulla tavalla. Rajaamista on tarkasteltava tarvittaessa uudelleen tällaisten tekijöiden perusteella.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että suoja- ja valvontavyöhykkeille johtaville teille pystytetään riittävän suuret tiedotustaulut.

4. Suu- ja sorkkataudin mahdollisimman pikaisen hävittämisen edellyttämien kaikkien toimenpiteiden täysimääräisen koordinoinnin varmistamiseksi on perustettava 74 ja 76 artiklassa tarkoitettut kansalliset ja paikalliset taudintorjuntakeskukset. Jäljempänä 78 artiklassa säädetyin asiantuntijaryhmän on avustettava kyseisiä keskuksia 13 artiklassa tarkoitettun epidemiologisen selvityksen tekemisessä.

5. Jäsenvaltioiden on viipymättä jäljitettävä eläimet, jotka on lähetetty vyöhykkeiltä vähintään 21 päivää ennen päivää, jona suojavyöhykkeellä sijaitsevan tilan tartunnan on aikaisintaan arvioitu tapahtuneen, ja ilmoitettava eläinten jäljittämistä koskevista tuloksistaan muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja komissiolle.

6. Jäsenvaltioiden on tehtävä yhteistyötä jäljittäessään suu- ja sorkkatautiviruksen arvioidun kulkeutumisen ja 2 kohdassa säädettyjen toimenpiteiden voimaantumisen välisenä aikana suojavyöhykkeeltä peräisin olevista taudille alttiisiin lajeihin kuuluvista eläimistä saatua tuoretta lihaa, lihavalmisteita, raakamaitoa ja raakamaitotuotteita. Tällainen tuore liha, lihavalmisteet, raakamaito ja raakamaitotuotteet on käsiteltävä vastaavasti 25, 26 ja 27 artiklan mukaisesti tai ne pidettävä turvasäilössä kunnes mahdollinen saastuminen suu- ja sorkkatautiviruksesta kumotaan virallisesti.

22 artikla

Suojavyöhykkeellä olevilla tiloilla toteutettavat toimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että suojavyöhykkeellä toteutetaan viipymättä ainakin seuraavat toimenpiteet:

- a) kaikki tilat, joilla on taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä, on rekisteröitävä ja kaikki näillä tiloilla olevat eläimet on laskettava mahdollisimman pian; nämä tiedot on pidettävä ajan tasalla;
- b) kaikilla tiloilla, joilla on taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä, on tehtävä määräajoin eläinlääkärintarkastus siten, että vältetään tilalla mahdollisesti olevan suu- ja sorkkatautiviruksen leviäminen; eläinlääkärintarkastukseen on sisällyttävä erityisesti asiaa koskevan asiakirja-aineiston, erityisesti a alakohdassa tarkoitettun kirjanpidon, sekä suu- ja sorkkatautiviruksen tilalle pääsyn tai sieltä kulkeutumisen estämiseksi toteutettujen toimenpiteiden tarkastaminen; tarkastamiseen voi kuulua liitteessä III olevan 1 kohdan mukainen kliininen tutkimus tai näytteenotto taudille alttiisiin lajeihin kuuluvista eläimistä liitteessä III olevan 2.1.1.1 kohdan mukaisesti;
- c) taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä ei saa viedä pois pitotilalta.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan c alakohdassa säädetään, taudille alttiisiin lajeihin kuuluvat eläimet voidaan kuljettaa virallisessa valvonnassa hätäteurastettaviksi suoraan samalla suojavyöhykkeellä sijaitsevaan teurastamoon tai, jos kyseisellä vyöhykkeellä ei ole teurastamoa, toimivaltaisen viranomaisen nimeämään vyöhykkeen ulkopuolella sijaitsevaan teurastamoon kuljetusvälineissä, jotka on puhdistettu ja desinfioitu virallisessa valvonnassa kunkin kuljetustoimen jälkeen.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu siirto sallitaan ainoastaan, jos toimivaltainen viranomainen katsoo virkaeläinlääkärin tilalla oleville kaikille taudille alttiisiin lajeihin kuuluville eläimille suorittaman, liitteessä III olevan 1 kohdan mukaisen kliinisen tutkimuksen pohjalta ja epidemiologisia olosuhteita koskevan arvioinnin jälkeen, että ei ole syytä epäillä tilalla olevan tartunnan saaneita tai viruksen saastuttamia eläimiä. Tällaisten eläinten lihaan on sovellettava 25 artiklassa säädettyjä toimenpiteitä.

23 artikla

Eläinten ja niistä saatavien tuotteiden siirrot ja kuljetus suojavyöhykkeellä

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että suojavyöhykkeellä kielletään seuraava toiminta:

- a) taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten siirrot tilojen välillä sekä niiden kuljetus;
- b) taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten näyttelyt, markkinat, esittelyt tai muut yhteenkokoamiset, kokoaminen ja jakelu mukaan luettuina;
- c) taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten kierrätys tilalta toiselle siitostarkoituksessa;
- d) taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten keinosiemen-
nys sekä munasolujen ja alkuioiden keräys niistä.

24 artikla

Lisätoimenpiteet ja poikkeukset

1. Toimivaltainen viranomainen voi ulottaa 23 artiklassa tarkoitettut kiellot koskemaan seuraavia:

- a) muiden kuin taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten tilojen väliset siirrot tai kuljetukset suojavyöhykkeellä, suojavyöhykkeeltä tai suojavyöhykkeelle;
- b) kaikkien eläinlajien kuljetus suojavyöhykkeen kautta;
- c) tapahtumat, joissa ihmiset voivat joutua kosketuksiin taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten kanssa, jos suu- ja sorkkatautiviruksen leviämiskahva on olemassa;
- d) sellaisiin lajeihin kuuluvien eläinten keinosiemen-
nys, jotka eivät ole alttiita suu- ja sorkkataudille, tai munasolu-
jen ja alkuioiden keräys niistä;
- e) eläinten kuljetukseen osoitettujen kuljetusvälineiden siirto;
- f) taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten teurastaminen tilalla yksityiseen kulutukseen;

- g) 33 artiklassa tarkoitettujen tavaroiden kuljetus tiloille, joilla pidetään taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä.

2. Toimivaltainen viranomainen voi sallia seuraavan:

- a) kaikkien eläinlajien kuljetus suojavyöhykkeen kautta ainoastaan tärkeimmillä maanteilla tai rautateilla;
- b) sellaisten taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten kuljetus, joiden virkaeläinlääkäri on todistanut tulevan suojavyöhykkeen ulkopuolelta, ja jotka kuljetetaan nimettyä reittiä pitkin nimettyihin teurastamoihin välitöntä teurastusta varten edellyttäen, että kuljetusväline puhdistetaan ja desinfioidaan virallisessa valvonnassa teurastamossa eläinten toimituksen jälkeen ja tällainen puhdistus merkitään kuljetusvälineen ajopäiväkirjaan;
- c) eläinten keinosiemen-
nys tilalla kyseisen tilan henkilökunnan toimesta käyttämällä kyseisen tilan eläimistä kerättyä siemennestettä, tilalla varastoitua siemennestettä tai siemennestettä, jota siemennesteen keräyskeskus on toimit-
tanut kyseistä tilaa ympäröiville alueille;
- d) hevoseläinten siirrot ja kuljetus ottaen huomioon liitteessä VI esitetyt edellytykset;
- e) 33 artiklassa tarkoitettujen tavaroiden kuljetus tietyin edellytyksin tiloille, joilla pidetään taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä.

25 artikla

Suojavyöhykkeellä tuotettua tuoretta lihaa koskevat toimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että suojavyöhykkeeltä peräisin olevista taudille alttiisiin lajeihin kuuluvista eläimistä saadun tuoreen lihan, jauhelihan ja raakalihavalmisteiden markkinoille saattaminen kielletään.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että suojavyöhykkeellä sijaitsevilla laitoksilla tuotetun taudille alttiisiin lajeihin kuuluvista eläimistä saadun tuoreen lihan, jauhelihan ja raakalihavalmisteiden markkinoille saattaminen kielletään.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettu tuore liha, jauheliha ja raakalihavalmisteet merkitään direktiivin 2002/99/EY mukaisesti ja kuljetetaan tämän jälkeen sinetöidyissä säiliöissä toimivaltaisen viranomaisen nimeämään laitokseen tämän direktiivin liitteessä VII olevan A osan 1 kohdan mukaisesti käsitellyiksi lihavalmisteiksi jalostamista varten.

4. Poikkeuksellisesti 1 kohdassa säädettyä kieltoa ei sovelleta tuoreeseen lihaan, jauhelihaan ja raakalihavalmisteisiin, jotka on tuotettu vähintään 21 päivää ennen päivää, jona suojavyöhykkeellä sijaitsevan tilan tartunnan on aikaisintaan arvioitu tapahtuneen, ja jotka on tuotannon jälkeen varastoitu ja kuljetettu erillään kyseisen päivän jälkeen tuotetusta lihasta. Tällainen liha on voitava selvästi erottaa lihasta, joka ei sovellu lähetettäväksi suojavyöhykkeen ulkopuolelle, yhteisön lainsäädännön mukaisesti tehdyllä selkeällä merkillä.

5. Poikkeuksellisesti 2 kohdassa säädettyä kieltoa ei sovelleta tuoreeseen lihaan, jauhelihaan tai raakalihavalmisteisiin, jotka on saatu suojavyöhykkeellä sijaitsevista laitoksista seuraavien edellytysten:

- a) laitos on eläinlääkärin tarkassa valvonnassa;
- b) laitoksessa prosessoidaan ainoastaan 4 kohdassa kuvattua tuoretta lihaa, jauhelihaa tai raakalihavalmisteita tai tuoretta lihaa, jauhelihaa tai raakalihavalmisteita, jotka on saatu suojavyöhykkeen ulkopuolella kasvatetuista ja teurastetuista eläimistä tai 24 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti laitokseen kuljetetuista ja siellä teurastetuista eläimistä;
- c) kaikissa tällaisissa tuoreessa lihassa, jauhelihassa tai raakalihavalmisteissa on oltava direktiivin 64/433/ETY liitteessä I olevan XI luvun mukainen terveysmerkki tai, jos liha on peräisin muista sorkkaeläimistä, direktiivin 91/495/ETY liitteessä I olevassa III luvussa säädetty terveysmerkki tai, jos kyseessä ovat jauheliha ja raakalihavalmisteet, direktiivin 94/65/EY liitteessä I olevassa VI luvussa säädetty terveysmerkki;
- d) koko tuotantoprosessin ajan kaikki tällainen tuore liha, jauheliha tai raakalihavalmisteet on merkittävä selkeästi ja pidettävä kuljetuksen ja varastoinnin ajan erillään tuoreesta lihasta, jauhelihasta tai raakalihavalmisteista, jotka eivät tämän direktiivin mukaisesti sovellu lähetettäväksi suojavyöhykkeen ulkopuolelle.

6. Toimivaltaisen viranomaisen on varmennettava todistuksin, että 5 kohdassa säädettyjä edellytyksiä noudatetaan, jos tuore liha, jauheliha ja raakalihavalmisteet on tarkoitettu yhteisön sisäiseen kauppaan. Toimivaltaisen viranomaisen on valvottava paikallisen eläinlääkintäviranomaisen tekemiä edellytysten noudattamista koskevia tarkastuksia ja, kun kyseessä on yhteisön sisäinen kauppa, toimitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle luettelo laitoksista, jotka se on hyväksynyt tällaisten todistusten myöntämistä varten.

7. Poikkeuksia 1 kohdassa säädetystä kiellosta voidaan myöntää 89 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen määrätyin erityisin edellytyksin, erityisesti, kun on kyse yli 30 päivää voimassa olevilta suojavyöhykkeiltä peräisin olevista taudille alttiisiin lajeihin kuuluvista eläimistä saatavan lihan terveysmerkinnöistä.

26 artikla

Suojavyöhykkeellä tuotettuja lihavalmisteita koskevat toimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että suojavyöhykkeeltä peräisin olevista taudille alttiisiin lajeihin kuuluvista eläimistä tuotettujen lihavalmisteiden markkinoille saattaminen kielletään.

2. Poikkeuksellisesti 1 kohdassa olevaa kieltoa ei sovelleta lihavalmisteisiin, joille on joko tehty jokin liitteessä VII olevan A osan 1 kohdassa säädetystä käsittelyistä tai jotka on valmistettu 25 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua lihasta.

27 artikla

Suojavyöhykkeellä tuotettua maitoa ja maitotuotteita koskevat toimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että suojavyöhykkeeltä peräisin olevista taudille alttiisiin lajeihin kuuluvista eläimistä saadun maidon ja tällaisesta maidosta tuotettujen maitotuotteiden markkinoille saattaminen kielletään.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että taudille alttiisiin lajeihin kuuluvista eläimistä suojavyöhykkeellä sijaitsevassa laitoksessa tuotetun maidon ja tuotettujen maitotuotteiden markkinoille saattaminen kielletään.

3. Poikkeuksellisesti 1 kohdassa säädettyä kieltoa ei sovelleta maitoon ja maitotuotteisiin, jotka on saatu suojavyöhykkeeltä peräisin olevista taudille alttiisiin lajeihin kuuluvista eläimistä ja jotka on tuotettu vähintään 21 päivää ennen päivää, jona suojavyöhykkeellä sijaitsevan tilan tartunnan on aikaisintaan arvioitu tapahtuneen, ja jotka on tuotannon jälkeen varastoitu ja kuljetettu erillään kyseisen päivän jälkeen tuotetuista maidosta ja maitotuotteista.

4. Poikkeuksellisesti 1 kohdassa säädettyä kieltoa ei sovelleta suojavyöhykkeeltä peräisin olevista taudille alttiisiin lajeihin kuuluvista eläimistä saatuaan maitoon ja tällaisesta maidosta tuotettuihin maitotuotteisiin, joille on tehty jokin liitteessä IX olevassa A tai B osassa säädetystä käsittelyistä maidon tai maitotuotteiden käyttötarkoituksesta riippuen. Käsittely on tehtävä 6 kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti 5 kohdassa tarkoitetuissa laitoksissa tai, jos suojavyöhykkeellä ei ole yhtään laitosta, suojavyöhykkeen ulkopuolella sijaitsevilla laitoksissa 8 kohdassa säädetyn edellytyksen.

5. Poikkeuksellisesti 2 kohdassa säädettyä kieltoa ei sovelleta maitoon ja maitotuotteisiin, jotka on valmistettu suojavyöhykkeellä sijaitsevilla laitoksissa, 6 kohdassa säädetyn edellytyksen.

6. Edellä 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen laitosten on täytettävä seuraavat edellytykset:

- a) laitos on pysyvässä ja tarkassa virallisessa valvonnassa;
- b) kaikki laitoksessa käytettävä maito on joko 3 ja 4 kohdan mukaista, tai raakamaito on saatu suojavyöhykkeen ulkopuolella olevista eläimistä;
- c) koko tuotantoprosessin ajan maito on merkittävä selkeästi, ja se on kuljetettava ja varastoitava erillään raakamaidosta ja raakamaitotuotteista, joita ei ole tarkoitettu lähetettäväksi suojavyöhykkeen ulkopuolelle;
- d) suojavyöhykkeen ulkopuolella sijaitsevilta tiloilta peräisin oleva raakamaito on kuljetettava laitoksiin ajoneuvoissa, jotka puhdistetaan ja desinfioidaan ennen kuljetusta ja jotka eivät enää tämän jälkeen ole kosketuksissa suojavyöhykkeellä sijaitseviin tiloihin, joilla pidetään taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä.

7. Toimivaltaisen viranomaisen on varmennettava todistuksin, että 6 kohdassa säädettyjä edellytyksiä noudatetaan, jos maito on tarkoitettu yhteisön sisäiseen kauppaan. Toimivaltaisen viranomaisen on valvottava paikallisen eläinlääkintäviranomaisen tekemiä edellytysten noudattamista koskevia tarkastuksia ja, kun kyseessä on yhteisön sisäinen kauppa, toimitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle luettelo laitoksista, jotka se on hyväksynyt tällaisten todistusten myöntämistä varten.

8. Suojavyöhykkeellä sijaitsevilta tiloilta tulevan raakamaidon kuljetukseen suojavyöhykkeen ulkopuolella sijaitseviin laitoksiin ja kyseisen maidon jalostukseen on sovellettava seuraavia edellytyksiä:

- a) suojavyöhykkeellä pidettävistä taudille alttiisiin lajeihin kuuluvista eläimistä saatavan raakamaidon jalostaminen suojavyöhykkeen ulkopuolella sijaitsevilla laitoksissa edellyttää toimivaltaisen viranomaisen lupaa;
- b) luvassa on oltava ohjeet ja määräys kuljetusreitistä nimettyyn laitokseen;
- c) kuljetus on suoritettava ennen kuljetusta puhdistetuissa ja desinfioituissa ajoneuvoissa, jotka on rakennettu ja varustettu siten, että maito ei pääse vuotamaan kuljetuksen aikana, ja joissa on varusteet, joiden avulla voidaan välttää sekoittuminen ilman kanssa maidon lastauksen ja lastinpurun yhteydessä;
- d) ennen lähtöä tilalta, jolta taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten maito on kerätty, yhdysputket, renkaat, pyörän tulkat, ajoneuvon alaosat ja mahdollinen valunut maito on puhdistettava ja desinfioitava; viimeisen desinfioinnin jälkeen ja ennen suojavyöhykkeeltä poistumista ajoneuvo ei enää saa olla kosketuksissa suojavyöhykkeellä sijaitseviin, taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä pitäviin tiloihin;
- e) kuljetusvälineet on osoitettava tiukasti määritellyllä maantieteellisellä tai hallinnollisella alueella käytettäväksi, ne on merkittävä tämänmukaisesti ja niitä saa siirtää toiselle alueelle ainoastaan virallisessa valvonnassa tapahtuneen puhdistuksen ja desinfioinnin jälkeen.

9. Taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten raakamaidosta otettujen näytteiden kerääminen ja kuljetus suojavyöhykkeellä sijaitsevilta tiloilta muuhun kuin suu- ja sorkkataudin taudinmääritykseen hyväksyttyyn eläinlääkinnälliseen taudinmäärityslaboratorioon, samoin kuin maidon käsittely tällaisissa laboratorioissa on kiellettävä.

28 artikla

Suojavyöhykkeellä pidetyistä taudille alttiisiin lajeihin kuuluvista eläimistä kerättyä siemennestettä sekä munasoluja ja alkioita koskevat toimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että suojavyöhykkeeltä peräisin olevista taudille alttiisiin lajeihin kuuluvista eläimistä saadun siemennesteen ja saatujen munasolujen ja alkoiden markkinoille saattaminen kielletään.

2. Poikkeuksellisesti 1 kohdassa säädettyä kieltoa ei sovelleta pakastettuun siemennesteeseen ja pakastettuihin munasoluihin ja alkioihin, jotka on kerätty ja varastoitettu vähintään 21 päivää ennen päivää, jona vyöhykkeellä sijaitsevan tilan suu- ja sorkkatautitartunnan on aikaisintaan arvioitu tapahtuneen.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetun tartuntapäivän jälkeen yhteisön lainsäädännön mukaisesti kerätty pakastettu siemenneste on varastoitava erillään ja se voidaan viedä pois varastosta vasta kun:

- a) suu- ja sorkkataudin taudinpurkauksen vuoksi toteutettavat kaikki toimenpiteet on kumottu 36 artiklan mukaisesti, ja
- b) kaikille siemennesteen keräyskeskuksessa oleville eläimille on tehty kliininen tutkimus ja liitteessä III olevan 2.2 kohdan mukaisesti otetuille näytteille on tehty serologinen testi, joka osoittaa, että kyseisessä siemennesteen keräyskeskuksessa ei esiinny tartuntaa, ja
- c) luovuttajaeläimelle on tehty serologinen testi suu- ja sorkkatautiviruksen vasta-aineiden osoittamiseksi näytteestä, joka on otettu vähintään 28 vuorokautta siemennesteen keruun jälkeen, ja testin tulokset ovat negatiiviset.

29 artikla

Suojavyöhykkeellä olevien taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten lannan kuljetus ja levittäminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että suojavyöhykkeellä sijaitsevilta tiloilta ja 16 artiklassa tarkoitetuista tiloista tai kuljetusvälineistä, joissa pidetään taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä, peräisin olevan lannan kuljetus ja levittäminen kielletään suojavyöhykkeellä.

2. Poikkeuksena 1 kohdassa säädetystä kiellosta toimivaltaisen viranomaisen voi sallia taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten lannan siirtämisen suojavyöhykkeellä sijaitsevalta tilalta nimettyyn laitokseen käsiteltäväksi asetuksen (EY) N:o 1774/2002 liitteessä VIII olevan III luvun A osan II osaston 5 alakohdan mukaisesti tai välivarastointiin.

3. Poikkeuksena 1 kohdassa säädetystä kiellosta toimivaltaisen viranomaisen voi sallia taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten lannan siirtämisen suojavyöhykkeellä sijaitsevilta tiloilta, joihin ei sovelleta 4 tai 10 artiklassa säädettyjä toimenpiteitä levitettäväksi tietyille pelloille, seuraavin edellytyksin:

- a) koko lantamäärä on tuotettu vähintään 21 päivää ennen päivää, jona suojavyöhykkeellä sijaitsevan tilan tartunnan on aikaisintaan arvioitu tapahtuneen, ja lanta levitetään lähelle maanpintaa ja riittävälle etäisyydelle taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä pitävistä tiloista ja välittömästi sekoitetaan maaperään, tai
- b) nautaeläinten ja sikojen lannan osalta:
 - i) virkaeläinlääkärin tilan kaikille eläimille suorittaman tutkimuksen pohjalta voidaan todeta, että tilalla ei ole suu- ja sorkkatautivirustartunnan saaneeksi epäiltyjä eläimiä, ja
 - ii) koko lantamäärä on tuotettu vähintään 4 päivää ennen i alakohdassa tarkoitettua tutkimusta, ja
 - iii) lanta on sekoitettu tiettyjen peltojen maaperään lähelle alkuperätilaa ja riittävän etälle suojavyöhykkeen muista tiloista, joilla pidetään taudille alttiiseen lajiin kuuluvia eläimiä.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luvan antaminen lannan siirtämiselle taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä pitävältä tilalta edellyttää tiukkoja toimenpiteitä suu- ja sorkkatautiviruksen leviämisen estämiseksi, erityisesti varmistamalla tiiviiden kuljetusajoneuvojen puhdistus ja desinfiointi lastaamisen jälkeen ja ennen tilalta poistumista.

30 artikla

Suojavyöhykkeellä pidetyistä taudille alttiisiin lajeihin kuuluvista eläimistä saatuja vuotia ja nahkoja koskevat toimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että suojavyöhykkeeltä peräisin olevista taudille alttiisiin lajeihin kuuluvista eläimistä saatujen vuotien ja nahkojen markkinoille saattaminen kielletään.

2. Poikkeuksellisesti 1 kohdassa säädettyä kieltoa ei sovelleta vuotiin ja nahkoihin, jotka:

- a) on tuotettu vähintään 21 päivää ennen 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tilan arvioitua tartuntapäivää ja jotka on varastoitu erillään tämän päivämäärän jälkeen tuotetuista vuodista ja nahoista, tai

- b) ovat liitteessä VII olevan A osan 2 kohdassa vahvistettujen vaatimusten mukaisia.

31 artikla

Suojavyöhykkeellä tuotettua lampaanvillaa ja märehitijöiden karvoja ja sikojen harjaksia koskevat toimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että suojavyöhykkeeltä peräisin olevan lampaanvillan ja peräisin olevien märehitijöiden karvojen ja sikojen harjasten markkinoille saattaminen kielletään.

2. Poikkeuksellisesti 1 kohdassa säädettyä kieltoa ei sovelleta käsittelemättömään villaan ja käsittelemättömiin karvoihin ja harjaksiin, jotka:

- a) on tuotettu vähintään 21 päivää ennen 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tilan arvioitua tartuntapäivää ja jotka on varastoitu erillään tämän päivämäärän jälkeen tuotetuista villasta, karvoista ja harjaksista, tai
- b) ovat liitteessä VII olevan A osan 3 kohdassa vahvistettujen vaatimusten mukaisia.

32 artikla

Suojavyöhykkeellä tuotettuja muita eläintuotteita koskevat toimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että taudille alttiisiin lajeihin kuuluvista eläimistä, joihin ei viitata 25-31 artiklassa, saatujen eläintuotteiden markkinoille saattaminen kielletään.

2. Poikkeuksellisesti 1 kohdassa säädettyä kieltoa ei sovelleta seuraaviin 1 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin:

- a) jotka on tuotettu vähintään 21 päivää ennen arvioitua tartunnan ajankohtaa 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tilalla ja jotka on varastoitu ja kuljetettu erillään kyseisen ajankohdan jälkeen tuotetuista tuotteista, tai
- b) joille on tehty liitteessä VII olevan A osan 4 kohdan mukainen käsittely, tai
- c) jotka ovat liitteessä VII olevan A osan 5-9 kohdassa vahvistettujen asianmukaisten vaatimusten mukaisia erityistuotteita, tai
- d) jotka ovat yhdistelmätuotteita, joille ei tehdä lisäkäsittelyä ja jotka sisältävät eläinperäisiä tuotteita, joille on joko tehty mahdollisen suu- ja sorkkatautiviruksen tuhoutumisen varmistava käsittely tai jotka on saatu eläimistä, joihin ei sovelleta tämän direktiivin säännösten nojalla rajoituksia, tai

- e) jotka ovat pakattuja tuotteita, jotka on tarkoitettu käytettäväksi in vitro -analyyseissä tai laboratorioreagensseina.

33 artikla

Suojavyöhykkeellä tuotettuja rehuja, heinää ja olkia koskevat toimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että suojavyöhykkeeltä peräisin olevien rehun, heinän ja olkien markkinoille saattaminen kielletään.
2. Poikkeuksellisesti 1 kohdassa säädettyä kieltoa ei sovelleta seuraaviin rehuun, heinään ja olkiin, jotka:
 - a) on tuotettu vähintään 21 päivää ennen 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tilojen arvioitua tartuntapäivää ja jotka on varastoitu ja kuljetettu erillään tämän päivämäärän jälkeen tuotetuista rehusta, heinästä ja oljista; tai
 - b) on tarkoitettu käytettäväksi suojavyöhykkeellä, jos toimivaltaiset viranomaiset antavat tähän luvan; tai
 - c) on tuotettu tiloissa, joissa ei pidetä taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä; tai
 - d) on tuotettu laitoksissa, jotka eivät pidä taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä ja jotka käyttävät c alakohdassa tarkoitetuista tiloista tai suojavyöhykkeen ulkopuolella sijaitsevista tiloista peräisin olevaa raaka-ainetta.
3. Poikkeuksellisesti 1 kohdassa säädettyä kieltoa ei sovelleta heinään ja olkiin, jotka on tuotettu taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä pitävillä tiloilla, jotka noudattavat liitteessä VII olevan B osan 1 kohdassa vahvistettuja vaatimuksia.

34 artikla

Poikkeusten ja lisätodistusten myöntäminen

1. Poikkeukset 24-33 artiklassa säädetyistä kielloista myönnetään toimivaltaisen viranomaisen tekemällä erityispäätöksellä vasta sen jälkeen, kun kyseinen viranomainen on varmistanut, että kaikki asiaa koskevat vaatimukset ovat täyttyneet riittävän pitkän ajan ennen kuin tuotteet viedään suojavyöhykkeeltä ja että suu- ja sorkkatautiviruksen leviämiskäsky ei ole.
2. Kun kyseessä on yhteisön sisäinen kauppa, poikkeukset 25-33 artiklassa säädetyistä kielloista edellyttävät toimivaltaisen viranomaisen antamaa lisätodistusta.

3. Edellä 2 kohdassa säädettyjen toimenpiteiden täytäntöpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt voidaan antaa 89 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen,

35 artikla

Jäsenvaltioiden suojavyöhykkeellä soveltamat lisätoimenpiteet

Tämän direktiivin mukaisesti suojavyöhykkeellä sovellettavien toimenpiteiden lisäksi jäsenvaltiot voivat toteuttaa tarpeellisina pitämiään ja oikeasuhtaisia kansallisia lisätoimenpiteitä suu- ja sorkkatautiviruksen torjumiseksi ottaen huomioon tautialueella vallitsevat erityiset epidemiologiset, kotieläintuotannolliset, kaupalliset ja sosiaaliset olosuhteet. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tällaisista lisätoimenpiteistä komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

36 artikla

Toimenpiteiden kumoaminen suojavyöhykkeellä

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimenpiteiden soveltamista suojavyöhykkeellä jatketaan siihen saakka, kunnes seuraavat vaatimukset täyttyvät:
 - a) vähintään 15 päivää on kulunut siitä, kun 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tilojen kaikki taudille alttiisiin lajeihin kuuluvat eläimet lopetettiin ja hävitettiin turvallisesti ja siitä, kun tilalla toteutettiin 11 artiklan mukainen alustava puhdistus ja desinfiointi;
 - b) kaikilla suojavyöhykkeellä sijaitsevilla tiloilla, joilla pidetään taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä, on tehty kartoitus negatiivisin tuloksin.
2. Suojavyöhykettä koskevien erityisten toimenpiteiden kumoamisen jälkeen sovelletaan edelleen 37-42 artiklassa säädetyjä valvontavyöhykettä koskevia toimenpiteitä vähintään 15 päivän ajan, kunnes kyseiset toimenpiteet kumotaan 44 artiklan mukaisesti.

3. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu kartoitus on tehtävä vahvistukseksi tartunnan poistumisesta vähintään liitteessä III olevan 1 kohdan perusteiden mukaisesti ja siihen on sisällyttävä liitteessä III olevassa 2.3 kohdassa säädetyt, liitteessä III olevissa 2.1.1 ja 2.1.3 kohdissa esitettyihin perusteisiin perustuvat toimenpiteet.

37 artikla

Valvontavyöhykkeellä sijaitseviin tiloihin sovellettavat toimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontavyöhykkeellä sovelletaan 22 artiklan 1 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä.

2. Poiketen 22 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetystä kiellosta ja jos valvontavyöhykkeellä ei ole ollenkaan teurastuskapasiteettia tai se on riittämätön, toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa luvan siirtää virallisessa valvonnassa taudille alttiisiin lajeihin kuuluvat eläimet valvontavyöhykkeellä sijaitsevilta tiloilta teurastusta varten suoraan valvontavyöhykkeen ulkopuolella sijaitsevaan teurastamoon seuraavin edellytyksin:

- a) 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kirjanpito on tarkastettu virallisesti, ja tilan epidemiologinen tilanne ei anna minkäänlaista aihetta epäillä suu- ja sorkkatautiviruksen aiheuttamaa tartuntaa tai saastumista, ja
- b) virkaeläinlääkäri on tutkinut kaikki tilalla olevat taudille alttiisiin lajeihin kuuluvat eläimet, ja tutkimuksen tulokset ovat negatiiviset, ja
- c) liitteessä III olevan 2.2. kohdan tilastolliset parametrit huomioon ottaen edustavalle määrälle eläimiä on tehty perusteelliset kliiniset tutkimukset, jotta voidaan sulkea pois kliinisesti tartunnan saaneiden eläinten olemassaolo tai epäilyt tältä osin, ja
- d) valvontaviranomainen on nimennyt teurastamon, ja se sijaitsee mahdollisimman lähellä valvontavyöhykettä, ja
- e) tällaisista eläimistä saatu liha on käsiteltävä 39 artiklan mukaisesti.

38 artikla

Taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten siirtäminen valvontavyöhykkeellä

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä ei siirretä tiloilta valvontavyöhykkeellä.
2. Poikkeuksellisesti 1 kohdassa säädettyä kieltoa ei sovelleta eläinten siirtoihin jossakin seuraavista tarkoituksista:
 - a) eläinten vieminen valvontavyöhykkeellä sijaitsevalle laitumelle ilman, että joudutaan kosketuksiin eri tilojen taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten kanssa, aikaisintaan 15 päivää sen jälkeen, kun viimeisin suu- ja sorkkataudin taudinpurkaus on rekisteröity suojavyöhykkeellä;
 - b) eläinten kuljettaminen suoraan ja virallisessa valvonnassa teurastettaviksi samalla vyöhykkeellä sijaitsevaan teurastamoon;
 - c) eläinten kuljettaminen 37 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 - d) eläinten kuljettaminen 24 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti.

3. Toimivaltainen viranomainen saa antaa luvan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin eläinten siirtoihin vasta sen jälkeen, kun virkaeläinlääkärin tilalla oleville kaikille taudille alttiisiin lajeihin kuuluville eläimille tekemä tutkimus, mukaan luettuna liitteessä III olevan 2.2. mukaisesti otettujen näytteiden tutkimus, osoittaa, ettei tilalla ole tartunnan saaneiksi tai viruksen saastuttamiksi epäiltyjä eläimiä.

4. Toimivaltainen viranomainen saa antaa luvan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin eläinten siirtoihin vasta sen jälkeen, kun 37 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa säädetty toimenpiteet on saatu päätökseen tyydyttävien tuloksien.

5. Jäsenvaltioiden on viipymättä jäljitettävä taudille alttiisiin lajeihin kuuluvat eläimet, jotka on lähetetty valvontavyöhykkeeltä vähintään 21 päivän aikana ennen päivää, jona valvontavyöhykkeellä sijaitsevan tilan tartunnan on aikaisintaan arvioitu tapahtuneen, ja ilmoitettava eläinten jäljittämistä koskevista tuloksistaan muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

39 artikla

Valvontavyöhykkeeltä peräisin olevista taudille alttiisiin lajeihin kuuluvista eläimistä saatua tuoreeseen lihaan ja tällaisesta lihasta tuotettuihin lihavalmisteisiin sovellettavat toimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontavyöhykkeeltä peräisin olevista taudille alttiisiin lajeihin kuuluvista eläimistä saadun tuoreen lihan, jauhelihan ja raakalihavalmisteiden ja tällaisesta lihasta tuotettujen lihavalmisteiden markkinoille saattaminen kielletään.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontavyöhykkeeltä sijaitsevilla laitoksissa tuotetun, taudille alttiisiin lajeihin kuuluvista eläimistä saadun tuoreen lihan, jauhelihan ja raakalihavalmisteiden ja tällaisesta lihasta tuotettujen lihavalmisteiden markkinoille saattaminen kielletään.
3. Poikkeuksellisesti 1 kohdassa säädettyä kieltoa ei sovelleta tuoreeseen lihaan, jauhelihaan ja raakalihavalmisteisiin, jotka on tuotettu vähintään 21 päivää ennen päivää, jona vastaavalla suojavyöhykkeellä sijaitsevan tilan tartunnan on aikaisintaan arvioitu tapahtuneen, ja jotka on tuotannon jälkeen varastoitu ja kuljetettu erillään kyseisen päivän jälkeen tuotetusta lihasta. Tällainen liha on voitava erottaa lihasta, joka ei sovellu lähetettäväksi valvontavyöhykkeen ulkopuolelle, selkein yhteisön lainsäädännön mukaisesti laadituin merkin.

4. Poikkeuksellisesti 1 kohdassa säädettyä kieltoa ei sovelleta tuoreeseen lihaan, jauhelihaan ja raakalihavalmisteisiin, jotka on saatu eläimistä, jotka on kuljetettu teurastamoon vähintään yhtä tiukkoja edellytyksiä soveltaen kuin mitä 37 artiklan 2 kohdan a–e alakohdassa säädetään, edellyttäen, että lihaan sovelletaan 5 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä.

5. Poikkeuksellisesti 2 kohdassa säädettyä kieltoa ei sovelleta tuoreeseen lihaan, jauhelihaan ja raakalihavalmisteisiin, jotka ovat peräisin valvontavyöhykkeellä sijaitsevista laitoksista, seuraavin edellytyksin:

- a) laitos on eläinlääkärin tarkassa valvonnassa;
- b) laitoksessa prosessoidaan ainoastaan 4 kohdan mukaista tuotetta lihaa, jauhelihaa ja raakalihavalmisteita, joihin sovelletaan liitteessä VIII olevassa B osassa säädettyjä lisäedellytyksiä tai jotka on saatu valvontavyöhykkeen ulkopuolella kasvatetuista ja teurastetuista eläimistä tai 24 artiklan 2 kohdan b alakohdan säännösten mukaisesti kuljetetuista eläimistä;
- c) kaikissa tällaisissa tuoreessa lihassa, jauhelihassa ja raakalihavalmisteissa on oltava direktiivin 64/433/ETY liitteessä I olevan XI luvun mukainen terveystarkastusmerkki tai, jos liha on peräisin muista sorkkaeläimistä, direktiivin 91/495/ETY liitteessä I olevassa III luvussa säädetty terveystarkastusmerkki tai, jos kyseessä ovat jauheliha ja raakalihavalmisteet, direktiivin 94/65/EY liitteessä I olevassa VI luvussa säädetty terveystarkastusmerkki;
- d) koko tuotantoprosessin ajan kaikki tällainen tuore liha, jauheliha tai tällaiset raakalihavalmisteet on merkittävä selkeästi, ja ne on kuljetettava ja varastoitava erillään sellaisesta tuoreesta lihasta, jauhelihasta tai sellaisista raakalihavalmisteista, jotka eivät tämän direktiivin mukaisesti sovellu lähetettäväksi valvontavyöhykkeen ulkopuolelle.

6. Poikkeuksellisesti 1 kohdassa säädettyä kieltoa ei sovelleta lihavalmisteisiin, jotka on tuotettu valvontavyöhykkeeltä peräisin olevien, taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten tuoreesta lihasta, joka oli merkitty direktiivissä 2002/99/EY säädettyllä terveystarkastusmerkillä ja kuljetettu virallisessa valvonnassa nimettyyn laitokseen käsiteltäväksi liitteessä VII olevan A osan 1 kohdan mukaisesti.

7. Poikkeuksellisesti 2 kohdassa säädettyä kieltoa ei sovelleta lihavalmisteisiin, jotka on tuotettu valvontavyöhykkeeltä sijaitsevista laitoksista ja jotka ovat 6 kohdan säännösten mukaisia tai jotka on tuotettu 5 kohdan säännösten mukaisesta lihasta.

8. Toimivaltaisen viranomaisen on varmennettava todistuksin, että 5 ja 7 kohdassa säädettyjä edellytyksiä noudatetaan, jos tuore liha, jauheliha ja raakalihavalmisteet on tarkoitettu yhteisön sisäiseen kauppaan. Toimivaltaisen viranomaisen on valvottava paikallisen eläinlääkintäviranomaisen tekemiä edellytysten noudattamista koskevia tarkastuksia ja, kun kyseessä on yhteisön sisäinen kauppa, toimitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle luettelo laitoksista, jotka se on hyväksynyt tällaisten todistusten myöntämistä varten.

9. Poikkeus 1 kohdassa säädetystä kiellosta voidaan myöntää 89 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen määrätyn erityisin edellytyksin, erityisesti, kun on kyse yli 30 päivää voimassa olevilta valvontavyöhykkeeltä peräisin olevista taudille alttiisiin lajeihin kuuluvista eläimistä saatavan lihan terveystarkastusmerkinnöistä.

40 artikla

Taudille alttiisiin lajeihin kuuluvista eläimistä valvontavyöhykkeellä tuotettuihin maitoon ja maitotuotteisiin sovellettavat toimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontavyöhykkeeltä peräisin olevista taudille alttiisiin lajeihin kuuluvista eläimistä saadun ja tällaisesta maidosta tuotettujen maitotuotteiden markkinoille saattaminen kielletään.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että taudille alttiisiin lajeihin kuuluvista eläimistä valvontavyöhykkeellä tuotetun maidon ja tuotettujen maitotuotteiden markkinoille saattaminen kielletään.

3. Poikkeuksellisesti 1 kohdassa säädettyä kieltoa ei sovelleta maitoon ja maitotuotteisiin, jotka on saatu valvontavyöhykkeeltä peräisin olevista taudille alttiisiin lajeihin kuuluvista eläimistä ja jotka on tuotettu vähintään 21 päivää ennen päivää, jona vastaavalla suojavyöhykkeellä sijaitsevan tilan tartunnan on aikaisintaan arvioitu tapahtuneen, ja jotka on tuotannon jälkeen varastoitettu ja kuljetettu erillään kyseisen päivän jälkeen tuotetuista maidosta ja maitotuotteista.

4. Poikkeuksellisesti 1 kohdassa säädettyä kieltoa ei sovelleta valvontavyöhykkeeltä peräisin olevista taudille alttiisiin lajeihin kuuluvista eläimistä saatuu maitoon ja tällaisesta maidosta tuotettuihin maitotuotteisiin, joille on tehty jokin liitteessä IX olevassa A tai B osassa säädettyistä käsittelyistä maidon tai maitotuotteiden käyttötarkoituksesta riippuen. Käsittely on tehtävä 6 kohdassa säädetyn edellytyksen mukaisesti 5 kohdassa tarkoitetuissa laitoksissa tai, jos valvontavyöhykkeellä ei ole yhtään laitosta, toimivaltaisten viranomaisten nimeämässä suoja- ja valvontavyöhykkeiden ulkopuolella sijaitsevilla laitoksissa.

5. Poikkeuksellisesti 2 kohdassa säädettyä kieltoa ei sovelleta maitoon ja maitotuotteisiin, jotka on valmistettu valvontavyöhykkeellä sijaitsevista laitoksista, 6 kohdassa säädettyin edellytyksin.

6. Edellä 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen laitosten on täytettävä seuraavat edellytykset:

- a) laitos on eläinlääkärin tarkassa valvonnassa;
- b) koko tuotantoprosessin aikana kaikki laitoksessa käytettävä maito on joko 4 kohdan mukaista tai se on saatu valvonta- ja suojavaikkeen ulkopuolella olevista eläimistä;
- c) maito on merkittävä selkeästi, ja se on kuljetettava ja varastoitava erillään maidosta ja maitotuotteista, joita ei ole tarkoitettu lähetettäväksi valvontavyöhykkeen ulkopuolelle;
- d) suoja- ja valvontavyöhykkeen ulkopuolella sijaitsevilta tiloilta peräisin oleva raakamaito on kuljetettava laitoksiin ajoneuvoissa, jotka puhdistetaan ja desinfioidaan ennen kuljetusta ja jotka eivät enää tämän jälkeen ole kosketuksessa suoja- ja valvontavyöhykkeillä sijaitseviin tiloihin, joilla pidetään taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä.

7. Toimivaltaisen viranomaisen on varmennettava todistuksien, että 6 kohdassa säädettyjä edellytyksiä noudatetaan, jos maito on tarkoitettu yhteisön sisäiseen kauppaan. Toimivaltaisen viranomaisen on valvottava paikallisen eläinlääkintäviranomaisen tekemiä edellytysten noudattamista koskevia tarkastuksia ja, kun kyseessä on yhteisön sisäinen kauppa, toimitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle luettelo laitoksista, jotka se on hyväksynyt tällaisten todistusten myöntämistä varten.

8. Valvontavyöhykkeellä sijaitsevilta tiloilta tulevan raakamaidon kuljetukseen suoja- ja valvontavyöhykkeen ulkopuolella sijaitseviin laitoksiin ja kyseisen maidon jalostukseen on sovellettava seuraavia edellytyksiä:

- a) valvontavyöhykkeellä pidettävistä taudille alttiiseen lajiin kuuluvista eläimistä saatavan raakamaidon jalostaminen suoja- ja valvontavyöhykkeen ulkopuolella sijaitsevilla laitoksissa edellyttää toimivaltaisen viranomaisen lupaa;
- b) luvassa on oltava ohjeet ja määräys kuljetusreitistä nimettyyn laitokseen;
- c) kuljetus on suoritettava ennen kuljetusta puhdistetuissa ja desinfioituissa ajoneuvoissa, jotka on rakennettu ja varustettu siten, että maito ei pääse vuotamaan kuljetuksen aikana, ja joissa on varusteet, joiden avulla voidaan välttää sekoittuminen ilman kanssa maidon lastauksen ja lastinpurun yhteydessä;
- d) ennen lähtöä tilalta, jolta taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten maito on kerätty, yhdysputket, renkaat, pyörän tulkat, ajoneuvon alaosat ja mahdollinen valunut maito on puhdistettava ja desinfioitava ja viimeisen desinfioinnin jälkeen ja ennen valvontavyöhykkeeltä poistumista ajoneuvo ei enää saa olla kosketuksissa suoja- ja valvontavyöhykkeellä sijaitseviin, taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä pitäviin tiloihin;

- e) kuljetusvälineet on osoitettava tiukasti määritellyllä maantieteellisellä tai hallinnollisella alueella käytettäväksi; ne on merkittävä tämänmukaisesti ja niitä saa siirtää toiselle alueelle ainoastaan virallisessa valvonnassa tapahtuneen puhdistuksen ja desinfioinnin jälkeen.

9. Taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten raakamaidosta otettujen näytteiden kerääminen ja kuljetus valvontavyöhykkeellä sijaitsevilta tiloilta muuhun kuin suu- ja sorkkataudin taudinmääritykseen hyväksytyyn eläinlääkinnälliseen taudinmäärityslaboratorioon, samoin kuin maidon käsittely tällaisissa laboratorioissa, edellyttää virallista lupaa ja toimenpiteitä suu- ja sorkkatautiviruksen leviämisen estämiseksi.

41 artikla

Valvontavyöhykkeellä olevien taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten lannan kuljetus ja levittäminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontavyöhykkeellä sijaitsevilta tiloilta ja muista tiloista kuten 16 artiklassa tarkoitetuista tiloista, joilla tai joissa pidetään taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä, peräisin olevan lannan kuljetus ja levittäminen kielletään kyseisellä vyöhykkeellä ja sen ulkopuolelle.

2. Poiketen 1 kohdassa säädetystä kiellosta toimivaltaiset viranomaiset voivat poikkeuksellisisissa olosuhteissa antaa luvan kuljettaa lantaa ennen käyttöä ja sen jälkeen perinpohjaisesti puhdistetuissa ja desinfioituissa kuljetusvälineissä valvontavyöhykkeellä sijaitsevilla nimetyillä alueilla tehtävää levittämistä varten ja riittävän välimatkan päässä tiloista, joilla taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä pidetään, seuraavin vaihtoehtoisin edellytyksin:

- a) virkaeläinlääkärin tilalla oleville kaikille taudille alttiisiin lajeihin kuuluville eläimille tekemä tutkimus osoittaa, että tilalla ei ole suu- ja sorkkatautiviruksen tartunnan saaneiksi epäiltyjä taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä, ja lanta levitetään lähellä maanpintaa aerosolien syntymisen estämiseksi ja kynnetään välittömästi maahan, tai
- b) virkaeläinlääkäri on suorittanut tilan kaikille taudille alttiisiin lajeihin kuuluville eläimille klinisen tutkimuksen negatiivisin tuloksin, ja lanta upotetaan maaperään, tai
- c) lantaan sovelletaan 29 artiklan 2 kohdan säännöksiä.

42 artikla

Valvontavyöhykkeellä tuotettujen muiden eläintuotteiden osalta toteutettavat toimenpiteet

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että muiden kuin 39-41 artiklassa tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden markkinoille saatamiseen sovelletaan 28 artiklassa sekä 30-32 artiklassa säädettyjä edellytyksiä.

43 artikla

Jäsenvaltioiden valvontavyöhykkeellä soveltamat lisätoimenpiteet

Tämän direktiivin 37-42 artiklassa säädettyjen toimenpiteiden lisäksi jäsenvaltiot voivat toteuttaa tarpeellisina pitämiään ja oikeasuhtaisia kansallisia lisätoimenpiteitä suu- ja sorkkatautiviruksen torjumiseksi ottaen huomioon tautialueella vallitsevat erityiset epidemiologiset, kotieläintuotannolliset, kaupalliset ja sosiaaliset olosuhteet. Jos hevoseläinten siirtojen rajoittamista koskevia erityistoimenpiteitä pidetään tarpeellisina, näissä toimenpiteissä on otettava huomioon liitteessä VI säädetyt toimenpiteet.

44 artikla

Toimenpiteiden kumoaminen valvontavyöhykkeellä

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimenpiteiden soveltamista valvontavyöhykkeellä jatketaan siihen saakka, kunnes seuraavat vaatimukset ovat täyttyneet:

- a) vähintään 30 päivää on kulunut siitä, kun 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tilan kaikki taudille alttiisiin lajeihin kuuluvat eläimet lopetettiin ja hävitettiin turvallisesti ja siitä, kun tilalla toteutettiin 11 artiklan mukainen alustava puhdistus ja desinfiointi;
- b) 36 artiklassa säädetyt vaatimukset ovat täyttyneet suoja-
vyöhykkeellä;
- c) kartoitus on saatu valmiiksi, ja tulokset ovat olleet negatiiviset.

2. Edellä 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu kartoitus on tehtävä tartunnan poistumisen vahvistamiseksi valvontavyöhykkeellä liitteessä III olevan 1 kohdan perusteiden mukaisesti ja niihin on sisällyttävä liitteessä III olevassa 2.4 kohdassa säädetyt, liitteessä III olevassa 2.1 kohdassa esitetyihin kriteereihin perustuvat toimenpiteet.

7 JAKSO

ALUEELLISTAMINEN, ELÄINTEN SIIRTOJEN VALVONTA JA ELÄINTEN TUNNISTAMINEN

45 artikla

Alueellistaminen

1. Jos suu- ja sorkkatautivirus näyttää leviävän tämän direktiivin mukaisten toimenpiteiden toteuttamisesta huolimatta ja eläinkulkutaudista tulee laajamittainen ja aina, kun hätärokottaminen on aloitettu, jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alue alueellistetaan yhteen tai useampaan rajoitusvyöhykkeeseen ja vapaaseen vyöhykkeeseen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 90/425/EY ja erityisesti sen 10 artiklan säännösten soveltamista.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viipymättä rajoitusvyöhykkeellä toteutettuja toimenpiteitä koskevat yksityiskohdat; komissio tarkastelee toimenpiteitä, tekee niihin tarvittaessa muutoksia ja hyväksyy ne 89 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3. Alueellistamisesta ja rajoitusvyöhykkeellä toteutettavista toimenpiteistä voidaan päättää 89 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdassa tarkoitettua jäsenvaltioiden velvoitetta suorittaa alueellistaminen. Päätös voidaan ulottaa koskemaan naapurina olevia jäsenvaltioita, joissa ei toimenpiteiden toteuttamisaikana esiinny tartuntaa.

4. Ennen kuin rajoitusvyöhyke muodostetaan on tilanteesta tehtävä perinpohjainen epidemiologinen arviointi, ja erityisesti on arvioitava suu- ja sorkkatautiviruksen ilmenemisen mahdollinen ajankohta ja todennäköinen alue, sen mahdollinen leviäminen sekä viruksen hävittämiseen todennäköisesti tarvittava aika.

5. Rajoitusvyöhyke on mahdollisuuksien mukaan muodostettava noudattaen hallinnollisia tai maantieteellisiä rajoja. Alueellistamisen on perustuttava alueiden sijasta suurempiin hallinnollisiin yksiköihin. Rajoitusvyöhykettä voidaan pienentää 13 artiklassa säädetyistä epidemiologisista selvityksestä saatujen tulosten perusteella siten, että se on vähintään jonkin alueen osan suuruinen, ympäröivät alueen osat tarvittaessa mukaan luettuina. Jos suu- ja sorkkatautivirus leviää, rajoitusvyöhykettä on laajennettava sisällyttämällä siihen muita alueita tai alueen osia.

46 artikla

Jäsenvaltion rajoitusvyöhykkeellä sovellettavat toimenpiteet

1. Alueellistamista sovellettaessa jäsenvaltioiden on varmistettava, että toteutetaan vähintään seuraavat toimenpiteet:

- a) rajoitusvyöhykkeellä valvotaan taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten, eläintuotteiden ja tavaroiden kuljetuksia ja siirtoja sekä kuljetusvälineiden siirtoja, koska ne voivat olla suu- ja sorkkatautiviruksen kantajia;
- b) tuore liha ja raakamaito ja mahdollisuuksien mukaan muut varastossa olevat tuotteet, jotka eivät sovellu lähettäväksi rajoitusvyöhykkeen ulkopuolelle, jäljitetään ja merkitään yhteisön lainsäädännön mukaisesti;
- c) taudille alttiisiin lajeihin kuuluville eläimille ja tällaisista eläimistä saaduille tuotteille annetaan erityistodistukset sekä ihmisravinnoksi tarkoitettut ja rajoitusvyöhykkeen ulkopuolelle lähetettäväksi soveltuvat tuotteet terveystarkastuksen jälkeen yhteisön lainsäädännön mukaisesti.

2. Alueellistamista sovellettaessa jäsenvaltioiden on varmistettava, että vähintään sellaiset taudille alttiisiin lajeihin kuuluvat eläimet jäljitetään, jotka on lähetetty rajoitusvyöhykkeeltä toiseen jäsenvaltioon suu- ja sorkkatautiviruksen arvioidun ilmenemisen ja alueellistamisen täytäntöönpanon välisenä aikana, ja että tällaiset eläimet pidetään eristettyinä virallisessa eläinlääkinnällisessä valvonnassa kunnes mahdollinen tartunta tai saastuminen kumotaan virallisesti.

3. Jäsenvaltioiden on tehtävä yhteistyötä jäljittäessään rajoitusvyöhykkeellä suu- ja sorkkatautiviruksen arvioidun sinne kulkeutumisen ja alueellistamisen täytäntöönpanon välisenä aikana olevista taudille alttiisiin lajeihin kuuluvista eläimistä saatua tuoretta lihaa sekä raakamaitoa ja raakamaitotuotteita. Tällainen tuore liha on käsiteltävä liitteessä VII olevan A osan 1 kohdan mukaisesti ja raakamaito ja maitotuotteet on käsiteltävä liitteessä IX olevan A tai B osan mukaisesti käytöstä riippuen tai ne pidettävä turvasäilössä kunnes mahdollinen saastuminen suu- ja sorkkatautiviruksesta kumotaan virallisesti.

4. Erityisesti siltä osin kuin on kyse rajoitusvyöhykkeeltä peräisin olevista taudille alttiisiin lajeihin kuuluvista eläimistä saatujen sellaisten tuotteiden terveystarkinnosta, joita ei ole tarkoitettu saatettaviksi markkinoille rajoitusvyöhykkeen ulkopuolella, erityisiä toimenpiteitä voidaan toteuttaa direktiivin 2002/99/EY 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

47 artikla

Taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten tunnistaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että suu- ja sorkkataudin puhjetessa niiden alueella taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä voidaan viedä pois niiden pitotilalta ainoastaan, jos niillä on sellainen tunnistus, että toimivaltaiset viranomaiset pystyvät jäljittämään nopeasti niiden siirrot tai niiden alkuperätilan taikka minkä tahansa tilan, jolta ne on tuotu, sanotun kuitenkin rajoittamatta kotieläimenä pidettävien nautaeläinten, lampaiden ja vuohien sekä sikojen tunnistamista koskevan yhteisön lainsäädännön soveltamista. Edellä 15 artiklan 1 kohdassa ja 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa erityistapauksissa toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin tietyissä olosuhteissa ja terveystilanteen perusteella antaa luvan käyttää muita tapoja jäljittää nopeasti kyseisten eläinten siirrot ja niiden alkuperätila tai mikä tahansa tila, jolta ne on tuotu. Toimivaltaisen viranomaisen on vahvistettava menettelyt tällaisten eläinten tunnistamiseksi tunnistusella tai niiden alkuperätilojen jäljittämiseksi ja ilmoitettava niistä komissiolle.

2. Toimenpiteitä, jotka jäsenvaltiot toteuttavat erityisesti suu- ja sorkkataudin torjunnan sekä varsinkin 52 ja 53 artiklan mukaisten rokotusten osalta eläinten pysyväksi ja lähtemättömäksi lisämerkkitsemiseksi, voidaan muuttaa 89 artiklan 3 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

48 artikla

Siirtojen valvonta suu- ja sorkkataudin taudinpurkauksen yhteydessä

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että suu- ja sorkkataudin puhjetessa niiden alueella seuraavia toimenpiteitä sovelletaan taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten siirtojen valvomiseksi 45 artiklan mukaisesti perustetuilla rajoitusvyöhykkeillä:

- a) omistajien on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle tämän pyynnöstä asianmukaiset tiedot eläimistä, jotka tuodaan tilalle tai viedään sieltä pois. Viranomaiselle on toimitettava kaikista taudille alttiisiin lajeihin kuuluvista eläimistä vähintään direktiivin 64/432/ETY 14 artiklassa vaaditut tiedot;
- b) henkilöiden, jotka osallistuvat taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten kuljettamiseen tai kaupan pitämiseen, on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle tämän pyynnöstä asianmukaiset tiedot kuljettamiensa tai kaupan pitämiensä eläinten siirroista. Viranomaiselle on toimitettava vähintään direktiivin 64/432/ETY 12 artiklan 2 kohdassa ja 13 artiklan 1 kohdan b alakohdassa vaaditut tiedot.

2. Jäsenvaltiot voivat ulottaa muutaman 1 kohdassa säädetyistä toimenpiteistä tai ne kaikki koskemaan osaa sen vapaasta vyöhykkeestä tai koko kyseistä vyöhykettä.

8 JAKSO

ROKOTUKSET

49 artikla

Suu- ja sorkkatautirokotteiden käyttö, valmistus, myynti ja valvonta

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että:

- a) suu- ja sorkkatautirokotteiden käyttö ja hyperimmuuniseerumin antaminen suu- ja sorkkatautia vastaan niiden alueella kielletään tässä direktiivissä säädettyjä tapauksia lukuun ottamatta;
- b) suu- ja sorkkatautirokotteiden tuotanto, varastointi, toimitukset, jakelu ja myynti tapahtuu niiden alueella virallisessa valvonnassa;
- c) toimivaltaiset viranomaiset valvovat suu- ja sorkkatautirokotteiden kaupanpitämistä yhteisön lainsäädännön mukaisesti;
- d) suu- ja sorkkatautirokotteiden käyttö muihin tarkoituksiin kuin aktiivisen immuniteetin tuottamiseen taudille alttiisiin lajeihin kuuluvissa eläimissä, erityisesti laboratoriokokeissa, tieteellisessä tutkimuksessa tai rokotteen testauksessa edellyttää toimivaltaisen viranomaisen antamaa lupaa ja asianmukaisten bioturvallisuusvaatimusten noudattamista.

50 artikla

Hätärokotuspäätös

1. Hätärokotukset voidaan päättää aloittaa, jos vähintään yksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) suu- ja sorkkataudin taudinpurkauksille on saatu vahvistus, ja ne uhkaavat levitä laajalle kyseisessä jäsenvaltiossa;
- b) muut jäsenvaltiot ovat vaarassa jonkin jäsenvaltion, jossa esiintyy suu- ja sorkkataudin taudinpurkauksia, maantieteellisen sijainnin tai siellä vallitsevien sääolojen vuoksi;
- c) muut jäsenvaltiot ovat vaarassa niiden alueella olevien tilojen ja jonkin jäsenvaltion, jossa esiintyy suu- ja sorkkataudin taudinpurkauksia, suu- ja sorkkataudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä pitävien tilojen välisten epidemiologisesti merkityksellisten yhteyksien vuoksi;
- d) jäsenvaltiot ovat vaarassa jonkin naapurina olevan kolmannen maan, jossa esiintyy suu- ja sorkkataudin taudinpurkauksia, maantieteellisen sijainnin tai siellä vallitsevien sääolojen vuoksi.

2. Päätettäessä hätärokotusten aloittamisesta on otettava huomioon 15 artiklassa säädetyt toimenpiteet ja liitteessä X luetellut perusteet.

3. Hätärokotusten aloittamista koskeva päätös on tehtävä 89 artiklan 3 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettua hätärokotusten aloittamista koskevaa päätöstä voi pyytää

- a) 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu jäsenvaltio, tai
- b) 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu jäsenvaltio.

5. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, asianomainen jäsenvaltio voi tehdä päätöksen hätärokotusten aloittamisesta ja antamisesta tämän direktiivin mukaisesti tehtyään asiasta komissiolle kirjallisen ilmoituksen, joka sisältää 51 artiklassa säädetyt tiedot.

6. Jos jokin jäsenvaltio aloittaa hätärokotukset 5 kohdan mukaisesti, on kyseistä päätöstä tarkasteltava viipymättä elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevässä pysyvässä komiteassa, ja yhteisön toimenpiteitä on toteutettava 89 artiklan 3 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

7. Poiketen siitä, mitä 4 kohdassa säädetään, päätös hätärokotusten aloittamisesta 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua jäsenvaltiossa voidaan tehdä yhteistyössä sen jäsenvaltion kanssa, jossa tautia esiintyy, 89 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen komission omasta aloitteesta, mikäli 1 kohdan a ja b alakohdassa esitetty edellytys täyttyy.

51 artikla

Hätärokotuksiin sovellettavat edellytykset

1. Edellä 50 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettua hätärokotusten aloittamista koskevassa päätöksessä on mainittava edellytykset, joiden mukaisesti tällaiset rokotukset tehdään; näihin edellytyksiin on kuuluttava vähintään seuraavat:

- a) maantieteellisen alueen, jolla hätärokotukset on tarkoitus toteuttaa, rajaaminen 45 artiklan mukaisesti;
- b) eläinlajit ja niiden eläinten ikä, jotka on tarkoitus rokottaa;
- c) rokotusohjelman kesto;
- d) taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien rokotettujen ja rokotamattomien eläinten ja niistä saatujen tuotteiden erityinen siirtokielto;
- e) rokotettujen eläinten merkitseminen pysyvällä lisätunnisteella ja erityinen rekisteröinti 47 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- f) muut kyseiselle hätätilanteelle ominaiset seikat.

2. Edellä 1 kohdassa säädetyillä hätärokotuksiin sovellettavilla edellytyksillä on varmistettava, että rokottaminen toteutetaan 52 artiklan mukaisesti riippumatta siitä, teurastetaan rokotetut eläimet myöhemmin vai jäävätkö ne henkiin.

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että otetaan käyttöön tiedotusohjelma, jolla tiedotetaan yleisölle rokotetuista eläimistä saatujen, ihmisravinnoksi tarkoitettujen lihan, liha- ja maitotuotteiden turvallisuudesta.

52 artikla

Suojarokotukset

1. Jäsenvaltioiden, joissa annetaan suojarokotuksia, on varmistettava, että:

- a) rokotusvyöhyke alueellistetaan 45 artiklan mukaisesti tarvittaessa tiiviissä yhteistyössä naapurijäsenvaltioiden kanssa;
- b) rokotukset annetaan ripeästi hygieniää ja bioturvallisuutta koskevien periaatesääntöjen mukaisesti suu- ja sorkkatautiviruksen mahdollisen leviämisen välttämiseksi;
- c) kaikki rokotusvyöhykkeellä sovellettavat toimenpiteet toteutetaan rajoittamatta 7 jaksossa säädettyjen toimenpiteiden soveltamista;

d) jos rokotusvyöhyke kattaa suoja- tai valvontavyöhykkeen kokonaan tai osittain:

- i) tämän direktiivin mukaisia suoja- tai valvontavyöhykkeitä koskevia toimenpiteitä toteutetaan kyseisessä rokotusvyöhykkeen osassa, kunnes nämä toimenpiteet kumotaan 36 tai 44 artiklan mukaisesti;
- ii) kun suoja- ja valvontavyöhykkeellä toteutettavat toimenpiteet on kumottu, sovelletaan edelleen 54–58 artiklassa säädettyjä rokotusvyöhykkeellä sovellettavia toimenpiteitä.

2. Jäsenvaltioiden, joissa annetaan suojarokotuksia, on varmistettava, että rokotusvyöhykkeen ympärillä on (OIE:n määritelmän mukainen valvontavyöhyke) valvonta-alue, joka ulottuu vähintään 10 kilometrin etäisyydelle rokotusvyöhykkeestä ja:

- a) jolla rokottaminen on kielletty;
- b) jolla valvontaa on tiukennettu;
- c) jolla toimivaltainen viranomainen valvoo taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten siirtoja;
- d) joka säilytetään kunnes suu- ja sorkkataudista ja suu- ja sorkkatautitartunnasta vapaa asema palautetaan 61 artiklan mukaisesti.

53 artikla

Estorokotukset

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, jos ne päättävät 50 artiklan mukaisesti ja kaikki asiaankuuluvat olosuhteet huomioon ottaen aloittaa estorokotukset, ja annettava tarkat tiedot toteutettavista torjuntatoimenpiteistä, joihin on kuuluttava vähintään 21 artiklassa säädetty toimenpiteet.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että estorokotuksia annetaan:

- a) ainoastaan suojavyöhykkeellä;
- b) ainoastaan selkeästi määritellyillä tiloilla, joilla toteutetaan 10 artiklan 1 kohdassa ja erityisesti sen a alakohdassa säädettyjä toimenpiteitä.

Kuitenkin logistisista syistä ja 10 artiklan 1 kohdan a alakohdasta poiketen kaikkien tilan eläinten lopettamista voidaan lykätä niin pitkään kuin direktiivin 93/119/ETY ja tämän direktiivin 10 artiklan 1 kohdan c alakohdan säännösten noudattaminen sitä edellyttää.

54 artikla

Toimenpiteet, joita on sovellettava rokotusvyöhykkeellä hätärokotusten aloittamisesta siihen asti, kun vähintään 30 päivää on kulunut rokotusten lopettamisesta (1 vaihe)

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rokotusvyöhykkeellä toteutetaan 2–6 artiklassa säädetty toimenpiteet hätärokotusten aloittamisesta alkaen siihen asti, kun vähintään 30 päivää on kulunut rokotusten lopettamisesta.

2. Taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien elävien eläinten tilojen väliset siirrot rokotusvyöhykkeen sisällä ja sen ulkopuolelle kielletään.

Poiketen ensimmäisessä alakohdassa säädetystä kiellosta, kun kyseisille eläville eläimille ja karjoille, joista ne ovat peräisin tai joista ne on lähetetty, on tehty kliininen tutkimus, toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa luvan kuljettaa tällaiset eläimet suoraan toimivaltaisen viranomaisen nimeämään, rokotusvyöhykkeellä tai poikkeuksellisisissa tapauksissa sen läheisyydessä sijaitsevaan teurastamoon välittömästi teurastettaviksi.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuna ajanjaksona teurastetuista rokotetuista eläimistä tuotettu tuore liha on:

- a) merkittävä direktiivin 2002/99/EY mukaisella merkinnällä;
- b) varastoitava ja kuljetettava erillään lihasta, jossa ei ole a alakohdassa säädettyä merkintää, ja kuljetettava tämän jälkeen sinetöidyissä säiliöissä toimivaltaisen viranomaisen nimeämään laitoksen liitteessä VII olevan A osan 1 kohdan mukaista käsittelyä varten.

4. Rokotetuista eläimistä tuotettua maitoa ja maitotuotteita voidaan saattaa markkinoille rokotusvyöhykkeellä tai sen ulkopuolella edellyttäen, että niille on tehty vähintään yksi liitteessä IX olevassa A ja B osassa tarkoitettu käsittelyistä riippuen lopullisesta käyttötarkoituksesta eli käytöstä ihmisravinnoksi tai muuksi kuin ihmisravinnoksi. Käsittely on suoritettava 5 kohdassa vahvistettujen edellytysten mukaisesti rokotusvyöhykkeellä sijaitsevassa laitoksessa tai, jos kyseisellä vyöhykkeellä ei ole tällaista laitosta, rokotusvyöhykkeen ulkopuolella sijaitsevilla laitoksissa, joihin raakamaito kuljetetaan 7 kohdassa vahvistettujen edellytysten mukaisesti.

5. Edellä 4 kohdassa tarkoitettujen laitosten on täytettävä seuraavat edellytykset:

- a) laitoksen on toimittava pysyvän ja tarkan virallisen valvonnan alaisena;
- b) kaiken laitoksessa käytetyn maidon on oltava 4 kohdan mukaista tai raakamaidon on oltava peräisin rokotusvyöhykkeen ulkopuolella sijaitsevilla tiloilla olevista eläimistä;

c) koko tuotantoprosessin ajan maito on merkittävä selvästi ja pidettävä kuljetuksen ja varastoinnin ajan erillään raakamaidosta ja raakamaitotuotteista, joita ei ole tarkoitettu lähetettäväksi rokotusvyöhykkeen ulkopuolelle;

d) raakamaidon kuljetus rokotusvyöhykkeen ulkopuolella sijaitsevilta tiloilta laitoksille suoritetaan ajoneuvoilla, jotka on puhdistettu ja desinfioitu ennen kuljetusta ja jotka eivät ole sen jälkeen olleet yhteydessä rajoitusvyöhykkeillä sijaitseviin, taudille alttiiseen lajiin kuuluvia eläimiä pitäviin tiloihin.

6. Toimivaltaisen viranomaisen on varmennettava todistuksin, että 5 kohdassa säädettyjä edellytyksiä noudatetaan, jos maito on tarkoitettu yhteisön sisäiseen kauppaan. Toimivaltaisen viranomaisen on valvottava paikallisten eläinlääkintäviranomaisten tekemiä edellytysten noudattamista koskevia tarkastuksia, ja kun kyseessä on yhteisön sisäinen kauppa, toimitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle luettelo laitoksista, jotka se on hyväksynyt tällaisten todistusten myöntämistä varten.

7. Rokotusvyöhykkeellä sijaitsevilta tiloilta tulevan maidon kuljetuksen rokotusvyöhykkeen ulkopuolella sijaitseviin laitoksiin ja kyseisen maidon jalostuksen on täytettävä seuraavat edellytykset:

a) rokotusvyöhykkeellä pidettävistä, taudille alttiiseen lajiin kuuluvista eläimistä saatavan raakamaidon jalostaminen rokotusvyöhykkeen ulkopuolella sijaitsevilla laitoksissa edellyttää toimivaltaisen viranomaisen lupaa;

b) luvassa on oltava ohjeet ja määräys kulkureitistä nimettyyn laitokseen;

c) kuljetus on suoritettava ennen kuljetusta puhdistetuissa ja desinfioituissa ajoneuvoissa, jotka on rakennettu ja varustettu siten, että maito ei pääse vuotamaan kuljetuksen aikana, ja joissa on varusteet, joiden avulla voidaan välttää sekoittuminen ilman kanssa ja aerosolien muodostuminen maidon lastauksen ja lastinpurun yhteydessä;

d) ennen lähtöä tilalta, jolta taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten maito on kerätty, yhdysputket, renkaat, pyörän tulkat, ajoneuvon alaosat ja mahdollinen valunut maito on puhdistettava ja desinfioitava; viimeisen desinfiointin jälkeen ja ennen rokotusvyöhykkeeltä poistumista ajoneuvo ei enää saa olla kosketuksissa suojavaiketyöhykkeellä sijaitseviin, taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä pitäviin tiloihin;

e) kuljetusvälineet on osoitettava tiukasti määritellyllä maantieteellisellä tai hallinnollisella alueella käytettäväksi, ne on merkittävä tämänmukaisesti ja niitä saa siirtää toiselle alueelle ainoastaan virallisessa valvonnassa tapahtuneen puhdistuksen ja desinfiointin jälkeen.

8. Taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten raakamaidosta otettujen näytteiden kerääminen ja kuljetus rokotusvyöhykkeellä sijaitsevilta tiloilta muuhun kuin suu- ja sorkkataudin taudinmääritykseen hyväksytyyn eläinlääkinnälliseen taudinmäärityslaboratorioon samoin kuin maidon käsittely tällaisissa laboratorioissa on kiellettävä.

9. Siemennesteen keräys keinosiemennykseen rokotusvyöhykkeellä sijaitsevilla keinosiemennysasemilla olevista taudille alttiisiin lajeihin kuuluvista luovuttajaeläimistä keskeytetään.

Poiketen ensimmäisessä alakohdassa säädetystä kiellosta toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa luvan siemennesteen keräämiseen pakastettavaksi rokotusvyöhykkeellä sijaitsevilla keinosiemennysasemilla, jos seuraavia edellytyksiä noudatetaan:

a) varmistetaan, että 1 kohdassa tarkoitettuna ajanjaksona kerätty siemenneste varastoidaan erillään vähintään 30 päivän ajan, ja

b) ennen siemennesteen lähettämistä:

1) joko luovuttajaeläintä ei ole rokotettu ja 28 artiklan 3 kohdan b alakohdan ja c alakohdan edellytyksiä sovelletaan, tai

2) luovuttajaeläin on rokotettu sen jälkeen, kun ennen rokotusta tehdyssä suu- ja sorkkatautiviruksen vasta-ainetestissä on saatu negatiivinen tulos; ja

i) kaikista keinosiemennysasemalla kyseisenä aikana olevista taudille alttiisiin lajeihin kuuluvista eläimistä siemennesteen karanteenajan lopussa otetuista näytteistä on saatu negatiivinen testitulos joko viruksen tai viruksen genomin osoitustestissä tai hyväksytyssä muiden kuin rakenneproteiinien vasta-ainetestissä; ja

ii) siemenneste on direktiivin 88/407/ETY II luvun 4 artiklan 3 kohdassa säädettyjen edellytysten mukaista.

10. Munasolujen ja alkioiden keräys luovuttajaeläimistä kielletään.

11. Muiden kuin 9 ja 10 kohdassa tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden markkinoille saattamiseen sovelletaan 30, 31, 32 ja 41 artiklassa säädettyjä edellytyksiä.

55 artikla

Rokotusvyöhykkeellä hätärokotusten aloittamisesta tilojen kartoituksen ja luokittelun päätökseen saattamiseen saakka sovellettavat toimenpiteet (2 vaihe)

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 2–5 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä sovelletaan rokotusvyöhykkeellä ajanjaksolla, joka alkaa aikaisintaan 30 päivän kuluttua hätärokotusten päättymispäivästä ja päättyy, kun 56 ja 57 artiklassa säädetty toimenpiteet on saatu päätökseen.

2. Taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten siirtäminen tilojen välillä rokotusvyöhykkeen sisällä ja sen ulkopuolelle kielletään.

3. Poiketen 2 kohdassa säädetystä kiellosta toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa luvan kuljettaa taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä 57 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuilta tiloilta suoraan rokotusvyöhykkeellä tai sen ulkopuolelle sijaitsevaan teurastamoon välittömästi teurastettaviksi seuraavin edellytyksin:

- a) nämä eläimet eivät saa kuljetuksen aikana ja teurastamossa joutua kosketuksiin taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien muiden eläinten kanssa;
- b) eläinten mukana on oltava virallinen asiakirja, jonka mukaan kaikille alkuperä- tai lähetystilan taudille alttiisiin lajeihin kuuluville eläimille on tehty 56 artiklan 2 kohdassa säädetty kartoitus;
- c) kuljetusajoneuvot on puhdistettava ja desinfioitava ennen lastausta ja eläinten perille toimittamisen jälkeen ja puhdistus- ja desinfiointipäivä ja -aika on merkittävä kuljetusvälineen ajopäiväkirjaan;
- d) eläimille on tehty *ante mortem* -terveystarkastus teurastamossa teurastusta edeltävän 24 tunnin aikana, ja ne on erityisesti tutkittu suu- ja sorkkataudin varalta eikä niissä ole havaittu merkkejä kyseisestä taudista.

4. Rokotetuista suurista ja pienistä märehitijöistä 1 kohdassa tarkoitettujen ajanjakson aikana saatua tuoretta lihaa, mutta ei muita eläimen osia, voidaan saattaa markkinoille rokotusvyöhykkeellä ja sen ulkopuolella seuraavin edellytyksin:

- a) laitoksen on oltava eläinlääkärin tarkassa valvonnassa;
- b) laitoksessa prosessoidaan ainoastaan tuoretta lihaa, mutta ei muita eläimen osia, jolle on tehty liitteessä VIII olevan A osan 1, 3 ja 4 kohdassa kuvattu käsittely, tai tuoretta lihaa, joka on saatu rokotusvyöhykkeen ulkopuolella kasvatetuista ja teurastetuista eläimistä;
- c) kaikessa tällaisessa tuoreessa lihassa on oltava direktiivin 64/433/ETY liitteessä I olevan XI luvun mukainen terveystarkastusmerkki tai, jos liha on peräisin muista sorkkaeläimistä, direktiivin 91/495/ETY liitteessä I olevassa III luvussa säädetty terveystarkastusmerkki tai, jos kyseessä ovat jauheliha ja raakalihavalmisteet, direktiivin 94/65/EY liitteessä I olevassa VI luvussa säädetty terveystarkastusmerkki;
- d) koko tuotantoprosessin ajan tuore liha on merkittävä selkeästi ja pidettävä kuljetuksen ja varastoinnin ajan erillään lihasta, jolla on erilainen eläinten terveydellinen asema, tämän direktiivin mukaisesti.

5. Toimivaltaisen viranomaisen on varmennettava todistuksin, että 4 kohdassa säädettyjä edellytyksiä noudatetaan, jos tuore liha on tarkoitettu yhteisön sisäiseen kauppaan. Toimivaltaisen viranomaisen on valvottava paikallisen eläinlääkintäviranomaisen tekemiä edellytysten noudattamista koskevia tarkastuksia ja, kun kyseessä on yhteisön sisäinen kauppa, toimitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle luettelo laitoksista, jotka se on hyväksynyt tällaisten todistusten myöntämistä varten.

6. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen ajanjakson aikana teurastetuista rokotetuista sikaeläimistä saatu tuore liha on merkittävä direktiivissä 2002/99/EY säädetyllä terveystarkastusmerkillä sekä varastoitava ja kuljetettava erillään sellaisesta lihasta, jossa kyseistä merkkiä ei ole, ja kuljetettava lopulta sinetöidyissä säiliöissä toimivaltaisten viranomaisten nimeämään laitokseen liitteessä VII olevan A osan I kohdan mukaista käsittelyä varten.

7. Rokotetuista eläimistä tuotettua maitoa ja maitotuotteita voidaan saattaa markkinoille rokotusvyöhykkeellä tai sen ulkopuolella edellyttäen, että niille on tehty vähintään yksi liitteessä IX olevassa A ja B osassa tarkoitetuista käsittelyistä riippuen lopullisesta käyttötarkoituksesta eli käytöstä ihmisravinnoksi tai muuksi kuin ihmisravinnoksi. Käsittely on täytynyt suorittaa rokotusvyöhykkeellä tai sen ulkopuolella sijaitsevassa laitoksessa 54 artiklan 4–8 kohdan mukaisesti.

8. Siemennesteen, munasolujen ja alkioiden keräämiseen taudille alttiisiin lajeihin kuuluvista eläimistä sovelletaan edelleen 54 artiklan 9 ja 10 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä.

9. Muiden kuin 4, 6, 7 ja 8 kohdassa tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden markkinoille saattamiseen sovelletaan 30, 31, 32 ja 41 artiklassa säädettyjä edellytyksiä.

56 artikla

Kliininen ja serologinen kartoitus rokotusvyöhykkeellä (Vaihe 2–A)

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 2 ja 3 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä sovelletaan rokotusvyöhykkeellä ajanjaksolla, joka alkaa aikaisintaan 30 päivän kuluttua hätärokotusten päättymispäivästä ja päättyy, kun kliininen ja serologinen kartoitus on saatu päätökseen.

2. Tarkoitus on kartoittaa sellaiset taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten karjat, jotka ovat joutuneet kosketuksiin suu- ja sorkkatautiviruksen kanssa, mutta joissa ei näy taudin kliinisiä ulkoisia oireita. Tällaiseen kartoitukseen on sisällyttävä kaikkien rokotusvyöhykkeen karjojen taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien kaikkien eläinten kliininen tutkimus ja 3 kohdan mukaiset laboratoriotestit.

3. Laboratoriotestaus on tehtävä testeillä, jotka täyttävät liitteessä XIII vahvistetut diagnostisten testien perusteet ja jotka on hyväksytty 89 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen. Testauksen on täytettävä yksi seuraavista edellytyksistä:

- a) suu- ja sorkkatautiviruksen aiheuttaman tartunnan testauksen, joka tehdään joko määrittämällä suu- ja sorkkatautiviruksen muiden kuin rakenneproteiinien vasta-aineet, tai muulla hyväksytyllä menetelmällä, on täytettävä liitteessä III olevassa 2.2 kohdassa vahvistetut, tiloilla tapahtuvaa näytteenottoa koskevat perusteet. Jos toimivaltaiset viranomaiset käyttävät lisäksi sentinellieläimiä, on otettava huomioon liitteessä V vahvistetut edellytykset uusien eläinten tuomiseksi tartuntatiloille;
- b) testaus suu- ja sorkkatautiviruksen muiden kuin rakenneproteiinien vasta-aineiden osoittamiseksi on tehtävä näytteistä, jotka on otettu rokotusvyöhykkeellä olevien kaikkien karjojen taudille alttiisiin lajeihin kuuluvista kaikista rokotetuista eläimistä ja niiden rokottamattomista jälkeläisistä.

57 artikla

Karjojen luokittelu rokotusvyöhykkeellä (Vaihe 2-B)

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä pitävät tilat:

- a) luokitellaan 56 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun kartoituksen tuloksen ja liitteessä I vahvistettujen perusteiden mukaisesti;
- b) noudattavat 2–4 kohdassa vahvistettuja toimenpiteitä.

2. Tiloihin, joilla pidetään ainakin yhtä tartunnan saaneeksi epäiltyä eläintä ja joilla suu- ja sorkkatautiviruksen esiintyminen vahvistetaan liitteessä I vahvistettujen perusteiden mukaisesti, on sovellettava 10 ja 21 artiklassa säädettyjä toimenpiteitä.

3. Tiloihin, joilla pidetään ainakin yhtä taudille alttiisiin lajeihin kuuluvaa eläintä, jonka epäillään saaneen tartunnan aiemmasta kosketuksesta suu- ja sorkkatautivirukseen, mutta joilla lisätutkimuksin, jotka koskevat kaikkia tilalla olevia, taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä, on vahvistettu, ettei tilalla esiinny liikkeellä olevaa virusta, on sovellettava vähintään seuraavia toimenpiteitä:

- a) tilalla olevat taudille alttiisiin lajeihin kuuluvat eläimet on:
 - 1) joko lopettava ja niiden ruhot prosessoitava tai
 - 2) eläimet on luokiteltava ja
 - i) eläimet, joiden osalta on saatu positiivinen tulos vähintään yhdessä 56 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista hyväksytyistä testeistä, on lopetettava ja niiden ruhot prosessoitava, ja

- ii) tilan jäljelle jääneet taudille alttiisiin lajeihin kuuluvat eläimet on teurastettava toimivaltaisten viranomaisten hyväksymin edellytyksin;

- b) tilat puhdistetaan ja desinfioidaan 11 artiklan mukaisesti;
- c) uudet eläimet tuodaan tilalle liitteen V säännösten mukaisesti.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että taudille alttiisiin lajeihin kuuluvista eläimistä saatuihin ja 56 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ajanjakson aikana tuotettuihin tuotteisiin sovelletaan seuraavia toimenpiteitä:

- a) 3 kohdan 2 alakohdan ii alakohdassa tarkoitetuista eläimistä saatua tuoreeseen lihaan on sovellettava 55 artiklan 4 kohtaa märehtijöistä saadun lihan osalta ja 6 kohtaa sika-eläimistä saadun lihan osalta;
- b) 3 kohdan 2 alakohdan ii alakohdassa tarkoitetuista eläimistä tuotettu maito ja maitotuotteet on käsiteltävä vähintään yhdellä liitteessä IX olevassa A ja B osassa täsmennetyistä käsittelyistä käyttötarkoituksesta riippuen ja 54 artiklan 4–8 kohdan säännösten mukaisesti.

5. Taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläimiin, joita pidetään tiloilla, joilla ei 56 artiklan 3 kohdan mukaisesti tehdyn virallisen ilmoituksen mukaan ole ollut aiemmin tai ei ole tällä hetkellä suu- ja sorkkatautia, voidaan soveltaa 58 artiklassa säädettyjä toimenpiteitä.

58 artikla

Toimenpiteet, joita on sovellettava rokotusvyöhykkeellä tilojen kartoituksen ja luokittelun päätökseen saattamisen jälkeen siihen saakka, kun suu- ja sorkkataudista ja suu- ja sorkkatautitartunnasta vapaa asema palautetaan (Vaihe 3)

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 2–6 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä sovelletaan rokotusvyöhykkeellä 57 artiklassa säädettyjen toimenpiteiden päätökseen saattamisen jälkeen siihen saakka, kun suu- ja sorkkataudista ja suu- ja sorkkatautitartunnasta vapaa asema on palautettu 59 artiklan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten siirrot rokotusvyöhykkeellä sijaitsevien tilojen välillä edellyttävät lupaa.

3. Taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten siirtäminen rokotusvyöhykkeen ulkopuolelle kielletään. Tästä kiellosta poiketen suorat kuljetukset teurastamoon taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten välitöntä teurastusta varten voidaan sallia 55 artiklan 3 kohdassa säädetyn edellytyksin.

4. Poiketen 2 kohdassa säädetystä kiellosta toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien rokottamattomien eläinten kuljettamisen seuraavien säännösten mukaisesti:

- a) 24 tunnin kuluessa lastauksesta tilan kaikki taudille alttiisiin lajeihin kuuluvat eläimet on tutkittu kliinisesti eikä niissä ole havaittu kliinisiä merkkejä suu- ja sorkkataudista; ja
 - b) eläimet on pidetty alkuperätilalla vähintään 30 päivää, jona aikana yhtään taudille alttiisiin lajeihin kuuluvaa eläintä ei ole tuotu tilalle; ja
 - c) alkuperätila ei sijaitse suoja- tai valvontavyöhykkeellä; ja
 - d) kullekin kuljetukseen tarkoitettulle eläimelle on tehty suu- ja sorkkatautiviruksen vasta-ainetestit negatiivisin tuloksin eristysjakson lopussa tai serologinen kartoitus on saatu päätökseen tilalla liitteessä III olevan 2.2 kohdan mukaisesti kyseisestä lajista riippumatta;
 - e) eläimet eivät ole altistuneet tartuntalähteille alkuperätilan ja määräpaikan välisen kuljetuksen aikana.
5. Rokotettujen emien rokottamattomien jälkeläisten siirrot alkuperätiloilta kielletään, ellei niitä kuljeteta:
- a) rokotusvyöhykkeellä olevalle tilalle, jonka terveydellinen asema on sama kuin alkuperätilan;
 - b) teurastamoon välittömästi teurastettaviksi;
 - c) toimivaltaisen viranomaisen nimeämälle tilalle, josta jälkeläiset viedään suoraan teurastamoon;
 - d) mille tahansa tilalle, jos eläimet ovat saaneet negatiivisen tuloksen suu- ja sorkkatautiviruksen vasta-aineiden osoittamiseksi tehdyssä serologisessa testissä, joka on tehty ennen alkuperätilalta lähettämistä otetusta verinäytteestä.
6. Taudille alttiisiin lajeihin kuuluvista, rokottamattomista eläimistä tuotettu tuore liha voidaan saattaa markkinoille rokotusvyöhykkeellä ja sen ulkopuolella seuraavin edellytyksin:
- a) 57 artiklan 3 kohdassa säädetty toimenpiteet on saatettu päätökseen koko rokotusvyöhykkeellä tai eläimet on kuljetettu teurastamoon 3 kohdan tai 4 kohdan d alakohdan mukaisesti, ja;
 - b) laitoksen on oltava eläinlääkärin tarkassa valvonnassa;
 - c) laitoksessa prosessoidaan ainoastaan a alakohdassa tarkoitettujen eläinten tai rokotusvyöhykkeen ulkopuolella kasvatettujen ja/tai teurastettujen eläinten tuoretta lihaa tai 8 kohdassa tarkoitettua tuoretta lihaa;
 - d) kaikessa tällaisissa tuoreessa lihassa on oltava direktiivin 64/433/ETY liitteessä I olevan XI luvun mukainen terveysterveysmerkki tai, jos liha on peräisin muista sorkkaeläimistä, direktiivin 91/495/ETY liitteessä I olevassa III luvussa säädetty terveysterveysmerkki tai, jos kyseessä ovat jauheliha ja raakalihavalmisteet, direktiivin 94/65/EY liitteessä I olevassa VI luvussa säädetty terveysterveysmerkki;
 - e) tuore liha on koko tuotantoprosessin ajan merkittävä selkeästi ja pidettävä kuljetuksen ja varastoinnin ajan erillään lihasta, jolla on erilainen eläinten terveydellinen asema, tämän direktiivin mukaisesti.
7. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen ajanjakson aikana teurastetuista, rokotetuista taudille alttiisiin lajeihin kuuluvista eläimistä tai rokotettujen emien rokottamattomista seropositiivisista jälkeläisistä tuotettu tuore liha on merkittävä direktiivissä 2002/99/EY säädetyllä terveysterveysmerkillä sekä varastoitava ja kuljetettava erillään sellaisesta lihasta, jossa kyseistä leimaa ei ole, ja kuljetettava myöhemmin sinetöidyissä säiliöissä toimivaltaisten viranomaisten nimeämään laitokseen liitteessä VII olevan A osan I kohdan mukaista käsittelyä varten.
8. Poiketen siitä, mitä 7 kohdassa säädetään, rokotetuista suurista ja pienistä märehäijöistä tai niiden rokottamattomista seropositiivisista jälkeläisistä tuotettua tuoretta lihaa ja viimeisteltyjä muita eläimenosia voidaan saattaa markkinoille rokotusvyöhykkeellä ja sen ulkopuolella seuraavin edellytyksin:
- a) laitoksen on oltava eläinlääkärin tarkassa valvonnassa;
 - b) laitoksessa prosessoidaan ainoastaan tuoretta lihaa, lukuun ottamatta eläimenosia, jolle on tehty liitteessä VIII olevan A osan 1, 3 ja 4 kohdassa vahvistettu käsittely, tai 6 kohdassa tarkoitettua tuoretta lihaa tai tuoretta lihaa, joka on tuotettu rokotusvyöhykkeen ulkopuolella kasvatetuista ja/tai teurastetuista eläimistä;
 - c) kaikessa tällaisissa tuoreessa lihassa on oltava direktiivin 64/433/ETY liitteessä I olevan XI luvun mukainen terveysterveysmerkki tai, jos liha on peräisin muista sorkkaeläimistä, direktiivin 91/495/ETY liitteessä I olevassa III luvussa säädetty terveysterveysmerkki tai, jos kyseessä ovat jauheliha ja raakalihavalmisteet, direktiivin 94/65/EY liitteessä I olevassa VI luvussa säädetty terveysterveysmerkki;

- d) tuore liha on koko tuotantoprosessin ajan merkittävä selkeästi, ja se on pidettävä kuljetuksen ja varastoinnin ajan erillään lihasta, jolla on erilainen eläinten terveyttä koskeva asema, tämän direktiivin mukaisesti.

9. Poiketen siitä, mitä 7 kohdassa säädetään, rokotetuista sikaeläimistä ja niiden rokottamattomista seropositiivisista jälkeläisistä saatua tuoretta lihaa, joka on tuotettu ajanjaksolla, joka ulottuu kartoituksen alkamisesta siihen saakka, kun 57 artiklassa säädetty toimenpiteet on saatettu päätökseen koko rokotusvyöhykkeellä ja siihen saakka, kun vähintään 3 kuukautta on kulunut vyöhykkeellä viimeksi todetusta tautitapauksesta, voidaan saattaa ainoastaan alkuperäjäsenvaltion kansallisille markkinoille rokotusvyöhykkeellä ja sen ulkopuolella seuraavin edellytyksin:

- a) laitoksen on oltava eläinlääkärin tarkassa valvonnassa;
- b) laitoksessa prosessoidaan ainoastaan 57 artiklan 5 kohdan edellytykset täyttäviltä tiloilta peräisin olevien eläinten tuoretta lihaa tai tuoretta lihaa, joka on saatu rokotusvyöhykkeen ulkopuolella kasvatetuista ja teurastetuista eläimistä;
- c) kaikessa tällaisessa tuoreessa lihassa on oltava terveysterveysmerkki, josta päätetään direktiivin 2002/99/EY 4 artiklan 3 alakohdan mukaisesti;
- d) tuore liha on koko tuotantoprosessin ajan merkittävä selkeästi, ja se on pidettävä kuljetuksen ja varastoinnin ajan erillään lihasta, jolla on erilainen eläinten terveyttä koskeva asema, tämän direktiivin mukaisesti.

10. Muu kuin 9 kohdassa tarkoitettu jäsenvaltio voi pyytää 89 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, että päätetään 9 kohdassa tarkoitettua lihan markkinoille saattamisesta sen alueella tai osassa sen aluetta saman menettelyn mukaisesti vahvistettavin edellytyksin.

11. Säännöistä, jotka koskevat sellaisen rokotetuista sikaeläimistä saadun tuoreen lihan lähettämistä rokotusvyöhykkeeltä, joka on tuotettu 9 kohdassa tarkoitettua ajanjakson jälkeen, kunnes vapaa asema on palautettu 61 artiklan mukaisesti, päätetään 89 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

12. Toimivaltaisen viranomaisen on varmennettava todistuksin, että 6 ja 8 kohdassa säädettyjä edellytyksiä ja tapauksen mukaan 10 kohdan säännöksiä noudatetaan, jos tuore liha on tarkoitettu yhteisön sisäiseen kauppaan. Toimivaltaisen viranomaisen on valvottava paikallisen eläinlääkintäviranomaisen tekemiä edellytysten noudattamista koskevia tarkastuk-

sia ja, kun kyseessä on yhteisön sisäinen kauppa, toimitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle luettelo laitoksista, jotka se on hyväksynyt tällaisten todistusten myöntämistä varten.

13. Kun on kyseessä märehitijöiden tuore liha, johon ei sovelleta liitteessä VIII olevan A osan mukaista käsittelyä, sekä tällaisesta lihasta valmistettu jauhettu liha ja raakalihavalmisteet, jotka on tarkoitettu saatettaviksi markkinoille alkuperäjäsenvaltion tietyllä erityisalueella, voidaan 89 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyn mukaisesti ja edellä 8 kohdasta poiketen päättää erityisestä terveysterveysmerkistä, jota ei pidä sekoittaa 8 kohdan c alakohdassa ja 9 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun terveysterveysmerkkiin.

14. Rokotetuista eläimistä tuotettua maitoa ja maitotuotteita voidaan saattaa markkinoille rokotusvyöhykkeellä ja sen ulkopuolella edellyttäen, että niille on tehty vähintään yksi liitteessä IX olevassa A ja B osassa tarkoitetuista käsittelyistä lopullisesta käyttötarkoituksesta eli ihmisravinnoksi tai muuksi kuin ihmisravinnoksi käytöstä riippuen. Käsittely on tehtävä rokotusvyöhykkeellä sijaitsevassa laitoksessa tai 54 artiklan 4–7 kohdan säännösten mukaisesti.

15. Taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten raakamaidosta otettujen näytteiden kerääminen ja kuljetus valvontavyöhykkeellä sijaitsevilta tiloilta muuhun kuin suu- ja sorkkataudin taudinmääritykseen hyväksytyyn eläinlääkinnälliseen taudinmäärityslaboratorioon, samoin kuin maidon käsittely tällaisissa laboratorioissa, edellyttää virallista lupaa ja asianmukaisia toimenpiteitä, jotta vältetään suu- ja sorkkatautiviruksen mahdollinen leviäminen.

16. Muiden kuin 6–11 ja 13–15 kohdassa tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden markkinoille saattaminen edellyttää 30, 31, 32 ja 42 artiklassa säädettyjen edellytysten täyttymistä.

9 JAKSO

SUU- JA SORKKATAUDISTA JA SUU- JA SORKKATAUTITARTUNNASTA VAPAAN ASEMAN PALAUTTAMINEN

59 artikla

Suu- ja sorkkataudista ja suu- ja sorkkatautitartunnasta vapaan aseman palauttaminen

Jäsenvaltion tai sen jonkin alueen suu- ja sorkkataudista ja suu- ja sorkkatautitartunnasta vapaa asema palautetaan 89 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen ja ottaen huomioon 60 ja 61 artiklassa tarkoitettut edellytykset.

60 artikla

Aseman palauttaminen sen jälkeen, kun suu- ja sorkkataudin hävittämisessä ei ole käytetty hätärokotuksia

1. Jäsenvaltion tai 45 artiklan mukaan alueellistetun jäsenvaltion jonkin alueen suu- ja sorkkataudista ja suu- ja sorkkatautitartunnasta vapaa asema palautetaan, kun yksi tai useampi suu- ja sorkkataudin taudinpurkaus on torjuttu ja hävitetty rokotuksia tekemättä, seuraavin edellytyksin:

- a) kaikki 36 ja 44 artiklassa säädetyt toimenpiteet on saatettu päätökseen, ja
 - b) vähintään yksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:
 - i) OIE:n eläintautisäännösten suu- ja sorkkatautia koskevan luvun, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna, asianomaiset suositukset täyttyvät;
 - ii) vähintään kolme kuukautta on kulunut suu- ja sorkkataudin viimeisestä rekisteröidystä taudinpurkauksesta ja liitteen III mukaisesti tehdyillä kliinisillä ja laboratoriotutkimuksilla on vahvistettu, ettei asianomaisessa jäsenvaltiossa tai asianomaisella alueella esiinny suu- ja sorkkatautivirustartuntaa.
2. Päätös suu- ja sorkkataudista ja suu- ja sorkkatautitartunnasta vapaan aseman palauttamisesta tehdään 89 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

61 artikla

Aseman palauttaminen sen jälkeen, kun suu- ja sorkkataudin hävittämisessä on käytetty rokotuksia

1. Jäsenvaltion tai 45 artiklan mukaisesti alueellistetun jäsenvaltion jonkin alueen suu- ja sorkkataudista ja suu- ja sorkkatautitartunnasta vapaa asema palautetaan, kun yksi tai useampi suu- ja sorkkataudin taudinpurkaus on torjuttu ja hävitetty rokotusten avulla, seuraavin edellytyksin:

- a) kaikki 36, 44, 54, 55, 56 ja 57 artiklassa säädetyt toimenpiteet on saatettu päätökseen, ja
- b) vähintään yksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:
 - i) OIE:n eläintautisäännösten suu- ja sorkkatautia koskevan luvun, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna, asianomaiset suositukset täyttyvät;
 - ii) vähintään kolme kuukautta on kulunut viimeisen rokotetun eläimen teurastuksesta, ja on tehty 70 artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistettujen ohjeiden mukainen serologinen tutkimus;

- iii) suu- ja sorkkataudin viimeisestä taudinpurkauksesta tai hätärokotusten loppumisesta siitä riippuen, kumpi näistä on viimeisempi, on kulunut vähintään kuusi kuukautta, ja suu- ja sorkkatautiviruksen muiden kuin rakenneproteiinien vasta-aineiden osoittamiseen perustuva serologinen tutkimus on 70 artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistettujen ohjeiden mukaisesti osoittanut, ettei rokotetuissa eläimissä esiinny tartuntaa.

2. Päätös suu- ja sorkkataudista ja suu- ja sorkkatautitartunnasta vapaan aseman palauttamisesta tehdään 89 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

62 artikla

Suu- ja sorkkataudista ja suu- ja sorkkatautitartunnasta vapaan aseman palauttamiseen tähtävien toimenpiteiden muuttaminen

1. Poiketen siitä, mitä 60 artiklassa säädetään, 89 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen voidaan päättää tämän direktiivin mukaisesti sovellettujen rajoitusten poistamisesta sen jälkeen, kun 36 ja 44 artiklassa säädetyt vaatimukset on täytetty ja kliininen ja serologinen kartoitus saatu päätökseen ja sen pohjalta on vahvistettu, ettei suu- ja sorkkatautivirustartuntaa enää esiinny.

2. Poiketen siitä, mitä 61 artiklassa säädetään, 89 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen voidaan päättää tämän direktiivin mukaisesti sovellettujen rajoitusten poistamisesta sen jälkeen, kun 56 artiklassa säädetty kliininen ja serologinen kartoitus ja 57 artiklassa säädetyt toimenpiteet on saatu päätökseen ja niiden pohjalta on vahvistettu, ettei suu- ja sorkkatautivirustartuntaa enää esiinny.

3. Rajoittamatta 1 ja 2 kohdan säännöksiä voidaan 89 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen päättää, ettei taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä saa siirtää jäsenvaltiosta tai joltain sen alueelta, jossa tai jolla suu- ja sorkkatautia on esiintynyt, toiseen jäsenvaltioon siihen saakka, kun suu- ja sorkkataudista ja suu- ja sorkkatautitartunnasta vapaa asema on palautettu OIE:n eläintautisäännösten edellytysten mukaisesti, paitsi jos:

- a) tällaisia eläimiä ei ole rokotettu ja ne lähetetään suoraan teurastamoon viipymättä teurastettaviksi; tai
- b) tällaiset eläimet on eristetty vähintään 30 päivän ajaksi välittömästi ennen lastaamista ja niille on tehty serologinen testi suu- ja sorkkatautiviruksen rakenneproteiinien vasta-aineen osoittamiseksi negatiivisin tuloksin 10 päivää ennen lastaamista otetuista näytteistä.

4. Jäljempänä 89 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen voidaan päättää, että siihen saakka, kun suu- ja sorkkataudista ja suu- ja sorkkatautitartunnasta vapaa asema palautetaan OIE:n eläintautisäännösten edellytysten mukaisesti, 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun, rokotusvyöhykkeen ympärillä olevan valvonta-alueen sädetä pienennetään sen jälkeen, kun 57 artiklassa säädetty toimenpiteet on saatu tyydyttävien tuloksin päätökseen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 2 kohdan säännösten soveltamista.

63 artikla

Todistusten antaminen taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten ja tällaisista eläimistä peräisin olevien tuotteiden yhteisön sisäistä kauppaa varten

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin mukaisesti vaadittujen lisätodistusten antamista jatketaan taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten tai tällaisista eläimistä saatujen tuotteiden yhteisön sisäisessä kaupassa siihen saakka, kun jäsenvaltion tai sen alueen osan suu- ja sorkkataudista ja suu- ja sorkkatautitartunnasta vapaa asema on palautettu 60 ja 61 artiklan mukaisesti.

64 artikla

Taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien rokotettujen eläinten siirrot suu- ja sorkkataudista ja suu- ja sorkkatautitartunnasta vapaan aseman palauttamisen jälkeen

1. Taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien suu- ja sorkkatautia vastaan rokotettujen eläinten lähettäminen jäsenvaltiosta toiseen kielletään.

2. Poiketen 1 kohdassa tarkoitetusta kiellosta voidaan 89 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen päättää erityisten toimenpiteiden toteuttamisesta sellaisten taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien rokotettujen eläinten suhteen, joita pidetään eläintarhoissa ja jotka kuuluvat villieläinten suojeluohjelmaan tai joita pidetään kotieläinten geenivaroille tarkoitetuilla eläintiloilla, jotka toimivaltainen viranomainen on sisällyttänyt luetteloon tiloista, jotka vastaavat rodun eloonjäämisen kannalta välttämättömän eläinten ydinkarjan jalostuksesta, jollei OIE:n eläintautisäännösten asiaa koskevista säännöksistä muuta johdu.

III LUKU

ENNALTA EHKÄISEVÄT TOIMENPITEET

10 JAKSO

SUU- JA SORKKATAUTIVIRUKSIA KÄSITTELEVÄT LABORATORIOT JA LAITOKSET

65 artikla

Eläviä suu- ja sorkkatautiviruksia käsittelevät laboratoriot ja laitokset

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että:

- a) toimivaltaiset viranomaiset valvovat tiukasti laboratorioita ja laitoksia, joissa käsitellään tutkimus-, diagnosointi- tai valmistustarkoituksissa eläviä suu- ja sorkkatautiviruksia, sen genomia, vasta-aineita tai tällaisista vasta-aineista valmistettuja rokotteita;
- b) eläviä suu- ja sorkkatautiviruksia käsitellään tutkimusta ja diagnosointia varten vain hyväksytyissä laboratorioissa, jotka luetellaan liitteessä XI olevassa A osassa;
- c) joko rokotteiden tuotantoon tarkoitettujen inaktivoitujen antigeenien tai itse rokotteiden tuotantoon ja niihin liittyviin tutkimuksiin tarkoitettuja eläviä suu- ja sorkkatautiviruksia saa käsitellä vain hyväksytyissä laitoksissa ja laboratorioissa, jotka luetellaan liitteessä XI olevassa B osassa;
- d) b ja c alakohdassa tarkoitetut laboratoriot ja laitokset toimivat vähintään liitteessä XII vahvistettujen bioturvallisuusvaatimusten mukaisesti.

66 artikla

Eläviä suu- ja sorkkatautiviruksia käsittelevien laboratorioden ja laitosten tarkastukset

Komission eläinlääkintäasiantuntijat tarkastavat pistokokein yhteistyössä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa, täyttävätkö liitteessä XI olevassa A ja B osassa tarkoitetuissa laitoksissa ja laboratorioissa sovellettavat turvallisuusjärjestelmät liitteessä XII säädetty bioturvallisuusvaatimukset.

67 artikla

Eläviä suu- ja sorkkatautiviruksia käsittelevien hyväksytyjen laboratorioden ja laitosten luettelon muuttaminen

1. Liitteessä XI olevassa A ja B osassa olevaa laitosten ja laboratorioden luetteloa voidaan muuttaa 89 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen 66 artiklassa säädettyjen pistokokeiden perusteella.

2. Liitteessä XI olevassa A ja B osassa oleva laitosten ja laboratorioden luettelo saatetaan säännöllisesti ajantasalle jäsenvaltioiden 89 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimittamien kirjallisten tietojen perusteella.

68 artikla

Kansalliset laboratoriot

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että:
 - a) suu- ja sorkkatautia koskeva laboratoriotestaus tehdään toimivaltaisten viranomaisten kyseisiin testejä varten hyväksytyissä laboratorioissa;

- b) laboratoriotestaus suu- ja sorkkatautiviruksen tai muiden vesikulaaritautivirusten esiintymisen vahvistamiseksi tehdään 71 artiklan mukaisesti jossakin liitteessä XI olevassa A osassa mainituista laboratorioista;
- c) yksi liitteessä XI olevassa A osassa luetelluista laboratorioista on nimettävä kansalliseksi vertailulaboratorioksi siinä jäsenvaltiossa, jonka alueella se sijaitsee, ja tämä laboratorio vastaa kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavien standardien ja diagnoosimenetelmien yhteensovittamisesta;
- d) kansallinen vertailulaboratorio huolehtii vähintään liitteessä XV vahvistetuista tehtävistä ja velvollisuuksista;
- e) c alakohdassa tarkoitettu kansallinen vertailulaboratorio on yhteydessä 69 artiklassa säädettyyn yhteisön vertailulaboratorioon ja ennen muuta huolehtii siitä, että yhteisön vertailulaboratorioon lähetetään asianmukaiset näytteet.

2. Jonkin jäsenvaltion 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu kansallinen vertailulaboratorio voi tarjota palvelujaan kansallisena vertailulaboratoriona yhdelle tai useammalle muulle jäsenvaltiolle. Ne jäsenvaltiot, joiden alueella ei ole kansallista vertailulaboratoriota, voivat käyttää yhden tai useamman muun jäsenvaltion kansallisen vertailulaboratorion palveluita.

Tämä yhteistyö on virallistettava asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välisellä kahdenvälisellä sopimuksella, josta on ilmoitettava komissiolle. Tällainen yhteistyö on kirjattava liitteessä XI olevassa A osassa olevan taulukon erityissarakkeeseen.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tässä direktiivissä säädetty laboratorioututkimukset tehdään ennen kaikkea suu- ja sorkkataudin esiintymisen vahvistamiseksi tai poissulkemiseksi sekä muiden vesikulaaritautien poissulkemiseksi.

Kun suu- ja sorkkataudin taudinpurkaus on vahvistettu ja viruksen serotyyppi tunnistettu, viruksen antigeeniset ominaisuudet määritetään ja niitä verrataan rokotevirusten referenssikantoihin tarvittaessa yhteisön vertailulaboratorion avustuksella.

Sellaisista kotieläimistä, joilla on vesikulaaritautiin viittaavia oireita, otetut suu- ja sorkkatautiviruksen ja tapauksen mukaan sian vesikulaaritautiviruksen negatiiviset näytteet on lähetettävä yhteisön vertailulaboratorioon tarkempia tutkimuksia varten.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueella sijaitseva kansallinen vertailulaboratorio on riittävästi varustettu ja että sillä on riittävä määrä koulutettua henkilöstöä tässä direktiivissä säädettyjen laboratorioututkimusten tekemiseksi.

69 artikla

Yhteisön vertailulaboratorio

1. Laboratorio, jolta on saatu suostumus, nimetään yhteisön vertailulaboratorioksi 89 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen määräajaksi, joka määritetään samaa menettelyä noudattaen.

2. Yhteisön vertailulaboratoriota nimettäessä huomioon on ennen kaikkea otettava laboratorion tekninen ja tieteellinen pätevyys sekä laboratorion tieteellisen ja teknisen henkilöstön asiantuntemus ja taso.

3. Komissio tarkastelee uudelleen yhteisön vertailulaboratorion nimitystä sovitun toimintakauden loppuun mennessä tai aikaisemmin sen perusteella, kuinka laboratorio on täyttänyt liitteessä XVI täsmennetyt yhteisön vertailulaboratorion tehtävät ja velvollisuudet.

70 artikla

Turvallisuusvaatimukset ja valvontaa koskevat ohjeet, eläviä suu- ja sorkkatautiviruksia käsittelevien hyväksytyjen laboratorioiden ja laitosten toimintasäännöt

1. Suu- ja sorkkatautivirusta in vitro ja in vivo käsittelevien laboratorioiden vähimmäisvaatimuksia koskevat toimintaohjeet voidaan hyväksyä 89 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2. Suu- ja sorkkataudista ja suu- ja sorkkatautitartunnasta vapaan aseman palauttamisen edellyttämää valvontaa koskevat ohjeet voidaan hyväksyä 89 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3. Liitteessä XI olevassa A ja B kohdassa luetelluissa laitoksissa ja laboratorioissa sovellettavia turvallisuusjärjestelmiä varten voidaan hyväksyä yhtenäiset toimintasäännöt 89 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

11 JAKSO

SUU- JA SORKKATAUDIN DIAGNOSOIMINEN

71 artikla

Suu- ja sorkkatautidiagnoosia ja muiden vesikulaaritautien erotusdiagnoosia koskevat standardit ja testit

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset laboratoriout käyttävät diagnosoinnissa liitteessä XIII vahvistettuja testejä ja standardeja.

2. Järjestelyistä, jotka koskevat erityisreagenssien tai diagnostisten testien riittävien määrien ostoa, varastointia ja toimistusta kansallisiin laboratorioihin kiireellisissä, erityisesti 56 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, voidaan tehdä päätös 89 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3. Suu- ja sorkkatautidiagnoosia ja muiden vesikulaaritautilien kuin sian vesikulaaritaudin erotusdiagnoosia koskevat toimintaohjeet voidaan hyväksyä 89 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

12 JAKSO

VALMIUSSUUNNITELMAT JA REAALIAIKAISET HÄLYTYS-HARJOITUKSET

72 artikla

Valmiussuunnitelmat

1. Jäsenvaltioiden on laadittava valmiussuunnitelma, jossa täsmennetään suu- ja sorkkatautia koskevan korkean tietoisuus- ja valmiustason ylläpitämiseksi vaadittavat kansalliset toimenpiteet sekä ympäristönsuojeluun liittyvät seikat ja joka on pantava täytäntöön suu- ja sorkkataudin puhjetessa.

2. Valmiussuunnitelmassa on määrättävä kaikkien välineiden, laitteiden ja muun tarkoituksenmukaisen aineiston käyttömahdollisuuksista ja henkilöstön saatavuudesta, joka on tarpeen suu- ja sorkkataudin hävittämiseksi nopeasti ja tehokkaasti, ja sen avulla on varmistettava koordinointi naapurijäsenvaltioiden kanssa ja kannustettava yhteistyöhön naapureina olevien kolmansien maiden kanssa.

3. Valmiussuunnitelmassa on määrättävä toimenpiteistä, jotka on pantava täytäntöön, jos liitteessä XVII olevassa 12 kohdassa tarkoitettu huonoin mahdollinen ennuste toteutuu, ja siinä on ilmoitettava:

- a) hätärokotuksia varten tarvittavat rokotemäärät, ja
- b) korkeiden eläintiheyksien alueet ottaen huomioon liitteessä X esitetyt perusteet.

4. Valmiussuunnitelmassa on varmistettava, että kaikki tarpeelliset järjestelyt on tehty estettävissä olevien ympäristöhaittojen välttämiseksi taudinpurkauksen yhteydessä samalla kun korkein mahdollinen taudintorjunnan taso varmistetaan ja että taudinpurkauksesta aiheutuvat vahingot minimoidaan, erityisesti jos kuolleiden tai lopetettujen eläinten ruhoja on haudattava tai poltettava paikalla.

5. Valmiussuunnitelman laatimisen perusteet ja vaatimukset vahvistetaan liitteessä XVII. Näitä perusteita ja vaatimuksia voidaan muuttaa 89 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen ja ottaen huomioon suu- ja sorkkataudin erityisluonne sekä taudin torjumista ja ympäristön suojelemista koskevilla toimenpiteillä tapahtunut kehitys.

6. Komissio tarkastelee valmiussuunnitelmia määriteltäkseen, voidaanko niiden avulla saavuttaa 1 kohdassa asetettu tavoite, ja ehdottaa asianomaiselle jäsenvaltiolle mahdollisesti tarvittavia muutoksia erityisesti sen varmistamiseksi, että tällaiset suunnitelmat ovat yhdenmukaisia muiden jäsenvaltioiden suunnitelmien kanssa.

7. Valmiussuunnitelmat hyväksytään 89 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

8. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että niiden hyväksyttyihin valmiussuunnitelmiin tehdyt merkittävät muutokset annetaan viipymättä komissiolle tiedoksi.

9. Tarkistettut valmiussuunnitelmat voidaan hyväksyä myöhemmin 89 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tilanteen kehityksen huomioon ottamiseksi.

10. Kaikkien jäsenvaltioiden on joka tapauksessa saatettava valmiussuunnitelmansa ajan tasalle viiden vuoden välein erityisesti 73 artiklassa tarkoitettujen reaaliaikaisten hälytysharjoitusten perusteella ja saatava sille komission 89 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen antama hyväksyntä.

73 artikla

Reaaliaikaiset hälytysharjoitukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että reaaliaikaisia hälytysharjoituksia pidetään niiden hyväksyttyjen valmiussuunnitelmien ja liitteen XVII mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että reaaliaikaiset hälytysharjoitukset toteutetaan tiiviissä yhteistyössä naapurijäsenvaltioiden tai naapureina olevien kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa siinä määrin kuin se on mahdollista ja käytännöllistä.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle reaaliaikaisten hälytysharjoitusten pääasiallisista tuloksista. Nämä tiedot on toimitettava komissiolle direktiivin 64/432/ETY 8 artiklassa edellytettyjen tietojen antamisen yhteydessä.

13 JAKSO

75 artikla

**TAUDINTORJUNTAKESKUKSET JA ASiantuntijaryh-
mät**

74 artikla

**Kansalliset taudintorjuntakeskukset – Tehtävät ja velvolli-
suudet**

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että suu- ja sorkka-
taudin puhjetessa voidaan välittömästi perustaa täysin toimin-
tavalmais kansallinen taudintorjuntakeskus.
2. Kansallisten taudintorjuntakeskusten ensisijainen tehtävä
on ohjata ja valvoa 76 artiklassa säädettyjen paikallisten
taudintorjuntakeskusten toimintaa. Joitakin kansalliselle tau-
dintorjuntakeskukselle alun perin kuuluneita tehtäviä voidaan
myöhemmin siirtää paikallisille taudintorjuntakeskuksille,
jotka toimivat direktiivin 64/432/ETY 2 artiklan 2 kohdan
p alakohdassa säädetyllä tai sitä korkeammalla hallinnollisella
tasolla edellyttäen, että tämä ei vaaranna kansallisen taudintor-
juntakeskuksen tehtävien hoitamista.
3. Kansallisten taudintorjuntakeskusten tehtäviin kuuluu
vähintään:
 - a) tarvittavien torjuntatoimenpiteiden määrittely;
 - b) sen varmistaminen, että paikalliset taudintorjuntakeskuk-
set toteuttavat kyseiset toimenpiteet viipymättä ja tehok-
kaasti;
 - c) henkilöstön ja muiden voimavarojen osoittaminen pai-
kallisiin taudintorjuntakeskuksiin;
 - d) tietojen toimittaminen komissiolle, muiden jäsenvaltioi-
den toimivaltaisille viranomaisille ja muille kansallisille
viranomaisille, toimivaltaiset ympäristöviranomaiset ja -
laitokset mukaan luettuina, sekä eläinlääkintä-, maata-
lous- ja kauppajärjestöille ja -laitoksille;
 - e) hätärokotusohjelman toteuttaminen sekä rokotusvyö-
hykkeiden määrittelemine;
 - f) yhteydenpito diagnosoinnista vastaaviin laboratorioihin;
 - g) yhteydenpito toimivaltaisiin ympäristöviranomaisiin
eläinlääkintä- ja ympäristöturvallisuutta koskevien toi-
mien yhteensovittamiseksi;
 - h) yhteydenpito tiedotusvälineisiin;
 - i) yhteydenpito täytäntöönpanoviranomaisiin erityisten oi-
keudellisten toimien asianmukaisen täytäntöönpanon
varmistamiseksi.

**Kansalliset taudintorjuntakeskukset – Tekniset vaatimuk-
set**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisissa tau-
dintorjuntakeskuksissa on kaikki tehokkaan hävittämisojhel-
man edellyttämät välineet, myös henkilöstö, tilat ja laitteet.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen välineiden on sisällettävä
vähintään seuraavat:
 - a) karjan tunnistamis- ja eläinten paikantamisjärjestelmä,
mieluiten atk-pohjainen;
 - b) kaikki sopivat tiedonvälityskanavat, mukaan lukien puhe-
limet, faksi ja mahdollisuuksien mukaan yhteydenpitoon
tiedotusvälineiden kanssa tarvittavat välineet;
 - c) viestintäjärjestelmä, mieluiten atk-pohjainen, joka mah-
dollistaa tiedonvaihdon paikallisten taudintorjuntakes-
kusten, laboratorioiden ja muiden asiaan liittyvien tahojen
kanssa;
 - d) karttoja ja muita tiedonlähteitä, joita voidaan käyttää
torjuntatoimenpiteiden ohjaamisessa;
 - e) yhteinen päiväkirja, johon kirjataan aikajärjestyksessä
kaikki suu- ja sorkkataudin taudinpurkaukseen liittyvät
tapahtumat ja jonka avulla voidaan varmistaa eri toimien
välinen yhteys ja koordinointi;
 - f) luettelot kansallisista ja kansainvälisistä järjestöistä ja
laboratorioista, joille suu- ja sorkkataudin taudinpurkauk-
set ovat tärkeitä asioita ja joihin tulee ottaa yhteyttä
taudinpurkauksen yhteydessä;
 - g) luettelot henkilöstöstä ja muista henkilöistä, joita voidaan
sijoittaa välittömästi paikalliseen taudintorjuntakeskuk-
seen tai 78 artiklassa säädettyihin asiantuntijaryhmiin
suu- ja sorkkataudin taudinpurkauksen yhteydessä;
 - h) luettelot toimivaltaisista ympäristönsuojeluviranomaisis-
ta ja -laitoksista, joihin on otettava yhteyttä suu- ja
sorkkataudin taudinpurkauksen yhteydessä;
 - i) karttoja, joita voidaan käyttää sopivien prosessointipaik-
kojen yksilöimiseksi;
 - j) luettelot käsittelystä ja prosessoinnista vastaavista yrityk-
sistä, joilla on lupa käsitellä tai prosessoida eläinten
ruhoja ja eläinjätettä ja joille voidaan antaa toimeksiantoja
suu- ja sorkkataudin taudinpurkauksen yhteydessä; luette-
loista on erityisesti käytävä ilmi yritysten kapasiteetti,
osoite ja muut yhteystiedot;
 - k) luettelot toimenpiteistä, joilla seurataan ja valvotaan
desinfointiaineiden valumia sekä ruhojen kudosten ja
nesteiden siirtymiä ympäröivään luontoon, erityisesti
pinta- ja pohjaveteen, ruhojen maatuessa.

76 artikla

Paikalliset taudintorjuntakeskukset – Perustaminen, tehtävät ja velvollisuudet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että suu- ja sorkkataudin puhjetessa voidaan välittömästi perustaa täysin toimintavalmiita paikallisia taudintorjuntakeskuksia.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden valmiussuunnitelmissa on määräyksiä paikallisten taudintorjuntakeskusten todennäköisistä sijoituspaikoista, niiden organisoinnista, henkilöstöstä, tiloista, laitteista ja välineistä, hallintojärjestelmistä sekä viestintä- ja tiedotuskanavista.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että paikalliset taudintorjuntakeskukset koordinoivat toimintansa tiiviisti ja tekevät yhteistyötä kansallisen taudintorjuntakeskuksen kanssa, erityisesti 74 artiklan 3 kohdan b alakohdassa säädettyihin toimenpiteisiin liittyen.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että paikallisilla taudintorjuntakeskuksilla on tarvittava organisaatio sen varmistamiseksi, että toimenpiteet, jotka tässä direktiivissä on säädetty toteutettaviksi suu- ja sorkkataudin taudinpurkauksen yhteydessä, toteutetaan viipymättä.

77 artikla

Paikalliset taudintorjuntakeskukset – Tekniset vaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että paikallisilla taudintorjuntakeskuksilla on vaadittava henkilöstö, välineet ja laitteet sekä selkeä hallintorakenne ja tehokas hallinto, jotta varmistetaan epidemiologiseen selvitykseen, ympäristönsuojeluun, tartunnan saaneiden karjojen ruhojen prosessointiin, vyöhykkeiden viralliseen valvontaan, jäljitykseen, hyvinvointiin ja hätäteurastuksiin, puhdistukseen ja desinfiointiin ja muihin hygieniatoimenpiteisiin, hätärokotuksiin ja kaikkiin muihin toimintaperiaatteellisiin päätöksiin liittyvien toimenpiteiden välitön täytäntöönpano.
2. Paikallisissa taudintorjuntakeskuksissa on oltava vähintään:
 - a) yksi puhelinlinja yksinomaan kansallisen taudintorjuntakeskuksen kanssa tapahtuvaa viestintää varten ja helposti käytettävissä olevat puhelinlinjat, joiden kautta karjankasvattajat ja muut maaseudun asukkaat voivat saada ajantasaista ja täsmällistä tietoa toteutetuista toimenpiteistä;
 - b) kenttätöntekijöitä, joilla on tarvittavat välineet kaiken tarvittavan tiedon välittämistä ja tehokasta käsittelyä varten;
 - c) mieluiten atk-pohjainen kansalliseen taudintorjuntakeskukseen, kaikkiin tarvittaviin tietokantoihin, laboratorioihin ja muihin tahoihin yhteydessä oleva rekisteröintijärjestelmä;

- d) yhteinen päiväkirja, johon kirjataan aikajärjestyksessä kaikki suu- ja sorkkataudin taudinpurkaukseen liittyvät tapahtumat ja jonka avulla voidaan varmistaa eri toimien välinen yhteys ja koordinointi;
- e) ajan tasalla olevat luettelot kunkin alueen henkilöistä, yksityiset eläinlääkärit mukaan luettuina, ja paikallista järjestöistä, joita taudinpurkaus voi koskea ja joihin on otettava yhteyttä suu- ja sorkkataudin taudinpurkauksen yhteydessä;
- f) ajantasalla olevat luettelot tiloista, joihin saatetaan soveltaa 15 ja 18 artiklan säännöksiä suu- ja sorkkataudin taudinpurkauksen yhteydessä;
- g) ajan tasalla olevat selvitykset mahdollisista poltto- tai hautauspaikoista tämän direktiivin mukaisesti lopetetuille eläimille, jotka on prosessoitava ympäristönsuojelua koskevan yhteisön ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti;
- h) ajan tasalla olevat luettelot kunkin alueen toimivaltaisista ympäristöviranomaisista sekä muista ympäristölaitoksista, joihin on otettava yhteyttä ja joiden on toteutettava toimenpiteitä suu- ja sorkkataudin taudinpurkauksen yhteydessä;
- i) karttoja, joiden avulla voidaan yksilöidä sopivat ruhojen hautaamiseen soveltuvat hävittämiskaikat, joiden osalta ei ole ympäristöriskiä erityisesti pinta- tai pohjavesien vahingoittumista koskevilta osin;
- j) luettelot käsittelystä ja hävittämisestä vastaavista yrityksistä, joilla on lupa käsitellä tai hävittää eläinten ruhoja ja eläinjätettä;
- k) luettelo toimenpiteistä, joilla seurataan ja valvotaan desinfiointiaineiden valumia sekä ruhojen kudosten ja nesteiden siirtymiä ympäröivään luontoon, erityisesti pinta- ja pohjaveteen, ruhojen maatuessa.

78 artikla

Asiantuntijaryhmä

1. Jäsenvaltioiden on muodostettava epidemiologeista, eläinlääketieteen alan tiedemiehistä ja virologeista koostuva pysyvä asiantuntijaryhmä asiantuntemuksen ylläpitämiseksi ja asiasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen avustamiseksi suu- ja sorkkataudin taudintorjuntavalmiuden turvaamisessa.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot, joissa on rajallinen määrä taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä, voivat tehdä muiden jäsenvaltioiden kanssa virallisen sopimuksen vastavuoroisesta avusta asiantuntijaryhmää koskevilta osin. Tämä järjestely on esitettävä yksityiskohdaisesti 72 artiklassa tarkoitetuissa valmiussuunnitelmissa.

2. Suu- ja sorkkataudin taudinpurkausta epäiltäessä asiantuntijaryhmän on toteutettava vähintään seuraavat toimet:

- a) kliinisen taudinkuvan ja epidemiologisen tilanteen arviointi;
- b) suu- ja sorkkataudin diagnosoinnin edellyttämää näyttöottoa ja analyysijä sekä toteutettavia lisätoimenpiteitä koskeva neuvonta.

3. Suu- ja sorkkataudin taudinpurkauksen yhteydessä asiantuntijaryhmän on toteutettava vähintään seuraavat toimet:

- a) vähintään indeksitapauksen kliinisen taudinkuvan arviointi ja epidemiologisen selvityksen analyysi, tarpeen vaatiessa itse paikalla, jotta saadaa tarvittavat tiedot seuraavien seikkojen määrittämiseksi:
 - i) tartunnan alkuperä;
 - ii) taudinaiheuttajan tulopäivä;
 - iii) taudin mahdollinen leviäminen;
- b) raportointi johtavalle eläinlääkintäviranomaiselle sekä kansalliselle taudintorjuntakeskukselle;
- c) seulontaa, näyttöottoa, testimenetelmiä, torjuntaa ja muita sovellettavia toimenpiteitä ja strategiaa koskeva neuvonta, mukaan luettuna eläintilojen tai 16 artiklassa tarkoitettujen tilojen bioturvallisuutta koskeva neuvonta sekä hätärokottamiseen liittyvä neuvonta;
- d) epidemiologisen selvityksen jatkotoimet ja ohjaus;
- e) epidemiologisen tiedon täydentäminen maantieteellisillä, meteorologisilla ja muilla tarvittavilla tiedoilla;
- f) epidemiologisen tiedon analysointi ja riskiarvioinnin toteuttaminen säännöllisin väliajoin;
- g) avustaminen varmistettaessa, että eläinten ruhojen ja eläinjätteen prosessointi tehdään mahdollisimman vähäisin ympäristövaikutuksin.

14 JAKSO

ANTIGEENI- JA ROKOTEPANKIT

79 artikla

Kansalliset antigeeni- ja rokotepankit

1. Jäsenvaltiot voivat osana valmiussuunnitelmaa perustaa ja ylläpitää kansallisia antigeeni- ja rokotepankkeja direktiivin 2001/82/EY mukaisesti sallittujen antigeenien ja rokotteiden säilyttämiseksi hätärokotuksia varten.

2. Jäsenvaltiot voivat ylläpitää rokotteiden pakkaus- ja varastointilaitoksia hätärokotusten varalta.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisissa pankeissa säilytettävät antigeenit ja valmiit rokotteet täyttävät yhteisön antigeeni- ja rokotevarannon turvallisuutta, steriiliyttä ja muiden kuin rakenneproteiinien pitoisuutta koskevat vähimmäisvaatimukset.

4. Kansallista antigeeni- ja rokotepankkia ylläpitävien jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle antigeeni- ja rokotevarannoistaan. Nämä tiedot on toimitettava komissiolle 12 kuukauden välein direktiivin 64/432/EY 8 artiklassa edellytettujen tietojen antamisen yhteydessä. Kansalliseen antigeeni- ja rokotepankkiin varastoitujen antigeenien tai hyväksyttyjen rokotteiden määriä ja alatyyppejä koskevia tietoja on käsiteltävä luottamuksellisina ja erityisesti niitä ei saa julkaista.

80 artikla

Yhteisön antigeeni- ja rokotepankki

1. Perustetaan yhteisön antigeeni- ja rokotepankki 89 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2. Komissio varmistaa, että suu- ja sorkkatautirokotteiden valmistukseen tarkoitetut inaktivoitujen antigeenien yhteisön varannot säilytetään yhteisön antigeeni- ja rokotepankin tiloissa. Tätä tarkoitusta varten yhteisön antigeeni- ja rokotepankissa varastoitavien suu- ja sorkkatautivirusten antigeenikantojen sekä tarvittaessa direktiivin 2001/82/EY mukaisesti hyväksyttyjen rokotteiden annosten määrää, kantatyyppijä ja alatyyppejä koskevat päätökset tehdään 89 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen. Tällöin on otettava huomioon 72 artiklassa tarkoitetuissa valmiussuunnitelmissa arvioitu tarve ja epidemiologinen tilanne sekä tarpeen vaatiessa on kuultava ensin yhteisön vertailulaboratoriota.

3. Yhteisön antigeeni- ja rokotepankissa varastoitujen antigeenien tai hyväksyttyjen rokotteiden määriä ja alatyyppejä koskevia tietoja on käsiteltävä luottamuksellisina ja erityisesti niitä ei saa julkaista.

4. Yhteisön antigeenivarannon ja hyväksyttyjen rokotteiden varannon perustamista mielellään vähintään kahden tuotantolaitoksen tiloihin ja varannon ylläpitämistä koskevista vaatimuksista määrätään sopimuksissa, jotka tehdään komission ja tuotantolaitosten välillä. Tällaisiin sopimuksiin on sisällyttävä vähintään:

- a) edellytykset tiivistetyn inaktivoitujen antigeenin eri määrien ja alatyyppien toimittamiselle;
- b) edellytykset antigeenin ja hyväksyttyjen rokotteiden turvalliseen varastointiin;

- c) takeet ja edellytykset rokotteiden nopealle valmistamiselle, tuotannolle, pullottamiselle, pakkausmerkinnöillä varustamiselle ja jakelulle.

5. Edellä 4 kohdan a–c alakohdassa tarkoitettuja edellytyksiä ja takeita voidaan muuttaa 89 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

81 artikla

Tiivistetyn inaktivoitun antigeenin toimitukset ja varastointi

Komissio varmistaa, että yhteisön antigeeni- ja rokotepankkiin tiivistettyä inaktivoitua antigeeniä toimittava sopimuksen tehnyt valmistaja takaa sellaiset suu- ja sorkkatautiviruksen tiivistetyn inaktivoitun antigeenin toimitus- ja varastointiehdot, että ne vastaavat vähintään liitteessä XIV olevassa 1 kohdassa vahvistettuja edellytyksiä.

82 artikla

Rokotteen formulointi, tuotanto, pullottaminen, pakkausmerkinnöillä varustaminen ja jakelu

1. Komissio varmistaa, että yhteisön antigeeni- ja rokotepankkiin tiivistettyä inaktivoitua antigeeniä toimittava sopimuksen tehnyt valmistaja takaa sellaiset 81 artiklassa tarkoitettuja antigeeneistä muodostettujen rokotteiden formulointia, viimeistelyä, pullottamista, pakkausmerkinnöillä varustamista ja jakelua koskevat ehdot, että ne vastaavat vähintään liitteessä XIV olevassa 2 kohdassa vahvistettuja edellytyksiä.

2. Häätilanteissa komissio voi epidemiologisen tilanteen asianmukaisesti huomioon ottaen järjestää mistä tahansa sopivasta antigeenistä valmistettujen rokotteiden tarpeellisten määrien välittömän valmistuksen, pullotuksen, pakkausmerkinnöillä varustamisen, väliaikaisen varastoinnin ja jakelun.

83 artikla

Yhteisön antigeeni- ja rokotepankin käyttöoikeus

1. Jäsenvaltioilla on yhteisön antigeeni- ja rokotepankin käyttöoikeus, kunhan ne esittävät tästä pyynnön komissiolle.

Komissio järjestää välittömästi yhteisön antigeeni- ja rokotevarannon rajoissa pyydetyn rokotemäärän ja alatyypin formuloinnin, tuotannon, pullotuksen, pakkausmerkinnöillä varustamisen ja jakelun erityisesti 51 artiklaa soveltaen.

2. Kansallista antigeeni- ja rokotepankkia ylläpitävillä tai kansainväliseen antigeeni- ja rokotepankkiin kuuluvilla jäsenvaltioilla on samat oikeudet ja velvollisuudet yhteisön antigeeni- ja rokotepankin osalta kuin muilla, ilman tällaisia varantoja olevilla jäsenvaltioilla.

3. Komissio voi toimittaa tai lainata kolmansille maille yhteisön varannosta antigeenejä tai tällaisista antigeeneistä valmistettuja rokotteita, jos se on yhteisön edun mukaista.

Kolmansien maiden oikeus käyttää yhteisön antigeeni- ja rokotepankkia sallitaan 89 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, jollei komission ja kyseisen kolmannen maan välisistä, kyseistä menettelyä noudattaen hyväksyttävistä rahoitusta ja teknistä yhteistyötä koskevista yksityiskohtaisista järjestelyistä muuta johdu, sanotun kuitenkin rajoittamatta yhteisön ja kolmansien maiden välillä tehtyjen sopimusten soveltamista.

4. Yhteisön varannossa varastoidun antigeenin tai valmiin rokotteen käytön jälkeen komissio varmistaa, että käytetty antigeeni tai rokote korvataan mahdollisimman nopeasti epidemiologisen tilanteen mukaisesti.

84 artikla

Suu- ja sorkkatautirokotteiden testaus

1. Komissio vastaa riippumattoman testauksen järjestämisestä yhteisön antigeeni- ja rokotepankissa varastoidusta antigeenistä valmistettujen rokotteiden tehon ja vaarattomuuden varmistamiseksi sekä sellaisten muista antigeeneistä valmistettujen rokotteiden tehon ja vaarattomuuden varmistamiseksi, joita on tarkoitus käyttää kolmansissa maissa yhteisön avustuksella toteutettavien suu- ja sorkkataudin torjuntatoimenpiteiden yhteydessä 82 artiklan 2 kohdan ja 83 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen testien tekemiseksi komissio voi käyttää EY:tä palvelevan riippumattoman yhteensovittavan laitoksen palveluksia.

Tarvittaessa nimetään yhteisön yhteensovittava laitos, ja yksityiskohtaiset säännöt sen tehtävistä, vastuualoista ja yhteisön rahoitusosuudesta annetaan 89 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3. Yhteisön antigeeni- ja -rokotepankissa varastoidusta antigeenistä valmistettujen rokotteiden on täytettävä vähintään tehoa, turvallisuutta ja valmistusmenetelmiä koskevat Euroopan farmakopean vähimmäisvaatimukset sekä diagnostisten tutkimusten ja rokotteiden standardeja käsittelevän OIE:n käsikirjan asianmukaiset määräykset rajoittamatta yhteisön lainsäädännössä säädettyjen tehoa, turvallisuutta ja tuotantomenetelmiä koskevien vaatimusten soveltamista.

15 JAKSO

87 artikla

SUU- JA SORKKATAUTI MUILLA LAJEILLA

85 artikla

Lisätoimenpiteet suu- ja sorkkataudin ehkäisemiseksi ja torjumiseksi

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteisön ja kansallisen lainsäädännön mukaista ruokajäteruokintaa koskevaa kieltoa sovelletaan kaikkiin eläimiin niiden käytöstä tai eläinten asuinsijoista riippumatta, sanotun kuitenkin vaikuttamatta asetuksen (EY) N:o 1774/ ja sen täytäntöönpanemiseksi annetun lainsäädännön soveltamiseen. Valvontatoimenpiteitä koskevat yksityiskohtaiset säännöt, joita jäsenvaltioiden on sovellettava, voidaan hyväksyä 89 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä mukaisesti.

2. Suu- ja sorkkataudin torjunnasta 2 artiklan a kohdan toisessa lauseessa tarkoitetuilla eläimillä voidaan antaa yksityiskohtaisia sääntöjä 89 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä mukaisesti.

3. Välittömästi kun jonkin jäsenvaltion toimivaltaisella viranomaisella on tietoja siitä, että villieläinten epäillään saaneen suu- ja sorkkatautitartunnan, sen on toteutettava kaikki asiaankuuluvat toimenpiteet taudin olemassaolon vahvistamiseksi tai kumoamiseksi tutkimalla, laboratoriotutkimusten teko mukaan lukien, kaikki ammutut tai kuolleena löydetty taudille alttiisiin lajeihin kuuluvat eläimet. Sen on ilmoitettava epäilystä taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten omistajille ja metsästäjille.

4. Heti kun jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on vahvistanut suu- ja sorkkataudin esiintymisen villieläimillä, sen on sairauden leviämisen rajoittamiseksi sovellettava välittömästi liitteen XVIII A osassa säädettyjä toimenpiteitä ja laadittava suunnitelma suu- ja sorkkataudin hävittämiseksi liitteen XVIII B osan mukaisesti. Sen on ilmoitettava vahvistetusta tapauksesta taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten omistajille ja metsästäjille.

IV LUKU

TÄYTÄNTÖÖNPANOTOIMENPITEET

86 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista, ja niiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että seuraamukset pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on annettava tiedoksi komissiolle nämä säännökset viimeistään 93 artiklan 1 kohdassa mainittuna päivänä ja niiden muutokset viipymättä.

Menettelyt artiklojen muuttamiseksi, tämän direktiivin täytäntöönpanoa koskevien yksityiskohtaisten lisäsääntöjen hyväksymiseksi ja liitteiden muuttamiseksi

1. 75 artiklan 2 kohdan ja 77 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt voidaan vahvistaa 89 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2. Tämän direktiivin täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset lisäsäännöt voidaan vahvistaa 89 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3. Tämän direktiivin liitteitä voidaan muuttaa 89 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen ja liitteen XI osalta 89 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

88 artikla

Menettely tapauskohtaisten epidemiologisten toimenpiteiden hyväksymiseksi

Jos tässä direktiivissä säädettyjä toimenpiteitä täytäntöönpannessaan jäsenvaltio havaitsee, ettei jokin toimenpide sovellu epidemiologiseen tilanteeseen tai jos suu- ja sorkkatautivirus näyttää leviävän tämän direktiivin mukaisesti toteutetuista toimenpiteistä huolimatta, 89 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen voidaan tehdä tapauskohtainen päätös luvan antamiseksi kyseiselle jäsenvaltiolle toteuttaa vaihtoehtoisia, epidemiologiselta teholtaan vastaavia toimenpiteitä epidemiologisen tilanteen kannalta tarkoituksenmukaisen rajoitetun ajan.

89 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa asetuksella (EY) N:o 178/2002 perustettu elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevä pysyvä komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/486/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/486/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/486/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan viideksitoista päiväksi.

4. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

V LUKU

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

90 artikla

Direktiivin 92/46/ETY muuttaminen

Poistetaan neuvoston direktiivin 92/46/ETY liitteessä A olevan I luvun 4 kohdan b alakohdan toinen alakohta.

91 artikla

Kumotut säädökset

1. Kumotaan direktiivi 85/511/ETY, kumoamisen kuitenkin vaikuttamatta niihin jäsenvaltioiden velvollisuuksiin, jotka koskevat liitteessä XIX olevassa B osassa direktiivien saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä ja soveltamiselle säädettyjä määräaikoja, sekä direktiivin 85/511/ETY täytäntöönpanemiseksi tehdyt päätökset eli vertailulaboratorion nimeämisestä ja laboratorion tehtävien määrittämisestä suu- ja sorkkatautiviruksen tunnistamiseksi 25 päivänä syyskuuta 1989 tehty päätös 89/531/ETY ⁽¹⁾ ja yhteisön yhteensovittavan laitoksen nimeämisestä suu- ja sorkkatautirokotteille ja sen tehtävien määrittelemisestä 11 päivänä joulukuuta 1991 tehty päätös 91/665/ETY ⁽²⁾ 93 artiklassa mainitusta päivästä alkaen.

2. Viittauksia kumottuun direktiiviin 85/511/ETY pidetään viittauksina tähän direktiiviin tämän direktiivin liitteessä XX olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

92 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Siirtymäsäännöksiä voidaan hyväksyä 89 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen viiden vuoden ajan tämän direktiivin voimaantulosta.

2. Jäsenvaltioiden on esitettävä komissiolle kuuden kuukauden kuluessa 94 artiklassa tarkoitetusta päivämäärästä muutetut valmiussuunnitelmat 72 artiklan säännösten ottamiseksi huomioon.

Komissio tarkastelee kyseisiä valmiussuunnitelmia tämän direktiivin tavoitteiden perusteella ja ehdottaa asianomaisille jäsenvaltioille tarpeelliseksi katsomiaan muutoksia erityisesti sen varmistamiseksi, että tällaiset suunnitelmat ovat muiden jäsenvaltioiden suunnitelmien kanssa yhteensopivia.

Nämä muutetut valmiussuunnitelmat hyväksytään 89 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

93 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2004. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä heinäkuuta 2004.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset keskeiset säännökset kirjallisina komissiolle.

94 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

95 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 29 päivänä syyskuuta 2003,

Neuvoston puolesta

G. ALEMANNO

Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 279, 28.9.1989, s. 32.

⁽²⁾ EYVL L 368, 31.12.1991, s. 19.

LIITE I

TAUDINPURKAUKSEN MÄÄRITTELY

Taudinpurkaus katsotaan tapahtuneeksi, jos jokin tila täyttää yhden tai useamman seuraavista perusteista:

1. Suu- ja sorkkatautivirus on eristetty jostakin eläimestä, kyseisestä eläimestä saadusta tuotteesta tai eläimen ympäristöstä;
2. Taudille alttiiseen lajiin kuuluvassa eläimessä havaitaan suu- ja sorkkatautia vastaavia kliinisiä oireita, ja eläimestä tai samaan epidemiologiseen ryhmään kuuluvista eläimistä kerätyistä näytteistä on osoitettu ja tunnistettu suu- ja sorkkatautiviruksen yhdelle tai useammalle serotyypille ominainen virusperäinen antigeeni tai virusperäinen ribonukleiinihappo (RNA);
3. Taudille alttiiseen lajiin kuuluvassa eläimessä havaitaan suu- ja sorkkatautia vastaavia kliinisiä oireita, ja eläimessä tai sen kohorteissa on osoitettu suu- ja sorkkatautiviruksen rakenneproteiinien tai muiden kuin rakenneproteiinien vasta-aineita edellyttäen, että aiemmat rokotukset, emosta jälkeläiseen siirtyneet vasta-ainejäämät tai epäspesifiset reaktiot eivät voi olla seropositiivisuuden syynä;
4. Taudille alttiisiin lajeihin kuuluvista eläimistä otetuista näytteistä on osoitettu ja tunnistettu suu- ja sorkkatautiviruksen yhdelle tai useammalle serotyypille ominainen virusperäinen antigeeni tai virusperäinen RNA, ja eläimissä on osoitettu suu- ja sorkkatautiviruksen rakenneproteiinien tai muiden kuin rakenneproteiinien vasta-aineita edellyttäen, että rakenneproteiinien vasta-aineiden ollessa kyseessä aiemmat rokotukset, emosta jälkeläiseen siirtyneet vasta-ainejäämät tai epäspesifiset reaktiot eivät voi olla seropositiivisuuden syynä;
5. Vahvistettuun suu- ja sorkkataudin taudinpurkaukseen on varmistunut epidemiologinen yhteys ja ainakin jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:
 - a) yhdessä tai useammassa eläimessä on osoitettu suu- ja sorkkatautiviruksen rakenneproteiinien tai muiden kuin rakenneproteiinien vasta-aineita edellyttäen, että aiemmat rokotukset, emosta jälkeläiseen siirtyneet vasta-ainejäämät tai epäspesifiset reaktiot eivät voi olla seropositiivisuuden syynä;
 - b) yhdestä tai useammasta taudille alttiiseen lajiin kuuluvasta eläimestä otetuista näytteistä on osoitettu ja tunnistettu suu- ja sorkkatautiviruksen yhdelle tai useammalle serotyypille ominainen virusperäinen antigeeni tai virusperäinen RNA;
 - c) yhden tai useamman taudille alttiiseen lajiin kuuluvan eläimen aktiivisesta suu- ja sorkkatautitartunnasta on saatu serologiset todisteet osoittamalla, että seronegatiivisuus suu- ja sorkkatautiviruksen rakenneproteiinien tai muiden kuin rakenneproteiinien vasta-aineiden osalta on muuttunut seropositiivisuudeksi, ja aiemmat rokotukset, emosta jälkeläiseen siirtyneet vasta-ainejäämät tai epäspesifiset reaktiot eivät voi olla seropositiivisuuden syynä.

Jos kohtuudella ei voida olettaa aiempaa seronegatiivisuutta, muutos seropositiiviseksi on osoitettava samasta eläimestä kahdesti tai useammin vähintään viiden päivän välein (rakenneproteiinit) tai vähintään 21 päivän välein (muut kuin rakenneproteiinit) kerätyillä parinäytteillä.
 - d) taudille alttiiseen lajiin kuuluvalla eläimellä havaitaan suu- ja sorkkataudin kliinisiä oireita.

LIITE II

TAUDISTA ILMOITTAMINEN JA MUUT EPIDEMIOLOGISET TIEDOT, JOTKA JÄSENVALTION ON TOIMITETTAVA SUU- JA SORKKATAUDIN VARMISTUTTUA

1. Jokaisen primaaritaudinpurkauksen taikka 16 artiklassa tarkoitetuissa tiloissa tai kuljetusvälineissä todetun tapauksen varmistuttua asianomaisen jäsenvaltion on 24 tunnin kuluessa taudin varmistumisesta ilmoitettava direktiivin 82/894/ETY 5 artiklan mukaisesti perustetun eläintautien ilmoitusjärjestelmän välityksellä seuraavat tiedot:
 - a) lähetyspäivä;
 - b) lähetysaika;
 - c) alkuperämaa;
 - d) taudin nimi ja tarvittaessa viruksen tyyppi;
 - e) taudinpurkauksen sarjanumero;
 - f) taudinpurkauksen tyyppi;
 - g) kyseessä olevaan taudinpurkaukseen yhteydessä olevien taudinpurkausten viitenumerot;
 - h) tilan maantieteelliset koordinaatit ja sijaintialue;
 - i) muut rajoitusten alaiset alueet;
 - j) päivämäärä, jolloin taudille saatiin varmistus, ja varmistusmenetelmä;
 - k) päivämäärä, jona tautia epäiltiin;
 - l) ensimmäisen tartunnan arvioitu päivämäärä;
 - m) taudin alkuperä, mikäli siitä on tietoa;
 - n) toteutetut taudintorjuntatoimenpiteet.
2. Primaaritaudinpurkausten taikka 16 artiklassa tarkoitetuissa tiloissa tai kuljetusvälineissä esiintyvien tautitapausten yhteydessä asianomaisen jäsenvaltion on 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi toimitettava myös seuraavat tiedot:
 - a) kuhunkin taudille alttiiseen lajiin kuuluvien eläinten lukumäärä taudinpurkauksessa taikka 16 artiklassa tarkoitetuissa tiloissa tai kuljetusvälineissä;
 - b) kunkin lajin ja tyyppin osalta (jalostus, lihotus, teurastus jne.) kuolleiden taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten lukumäärä tilalla, teurastamossa tai kuljetusvälineessä;
 - c) kunkin tyyppin osalta (jalostus, lihotus, teurastus jne.) sairastuvuus ja niiden taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten lukumäärä, joissa suu- ja sorkkataudin esiintyminen on varmistettu;
 - d) lopetettujen taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten lukumäärä taudinpurkauksessa, teurastamossa tai kuljetusvälineessä;
 - e) prosessoitujen ja hävitettyjen ruhojen lukumäärä;
 - f) taudinpurkauksen etäisyys lähimmästä tilasta, jolla taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä pidetään;
 - g) jos suu- ja sorkkataudin esiintyminen on varmistettu teurastamossa tai kuljetusvälineessä, tartunnan saaneiden eläinten tai ruhojen alkuperätilan tai -tilojen sijainti.
3. Kun kyseessä on sekundääritaudinpurkaus, 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut tiedot on toimitettava direktiivin 82/894/ETY 4 artiklassa säädetyssä määräajassa.

4. Asianomaisen jäsenvaltion on varmistettava, että tilalla, teurastamossa tai kuljetusvälineessä ilmenneestä suu- ja sorkkataudin taudinpurkauksesta tai tapauksesta 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti toimitettuja tietoja täydennetään mahdollisimman pian komissiolle ja muille jäsenvaltioille toimitettavalla kirjallisella selvityksellä, jossa on vähintään seuraavat tiedot:
- a) päivämäärä, jona tilalla, teurastamossa tai kuljetusvälineessä olleet taudille alttiisiin lajeihin kuuluneet eläimet lopetettiin ja niiden ruhot prosessoitiin;
 - b) taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten lopettamisen yhteydessä otetuista näytteistä tehtyjen kokeiden tulokset;
 - c) niissä tapauksissa, joissa on sovellettu 18 artiklassa säädettyä poikkeusta, taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien lopetettujen ja prosessoitujen eläinten lukumäärä ja soveltuvin osin taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien myöhemmin teurastettavien eläinten lukumäärä ja niiden teurastamista varten vahvistettu määräaika;
 - d) kaikki taudin mahdolliseen alkuperään liittyvät tiedot tai taudin alkuperä, jos se on varmistettu;
 - e) kun kyseessä on primaaritaudinpurkaus tai suu- ja sorkkatautitapaus teurastamossa tai kuljetusvälineessä, taudinpurkauksen tai tapauksen aiheuttaneen viruksen geneettinen tyyppi;
 - f) jos taudille alttiisiin lajeihin kuuluvat eläimet on lopetettu kontaktitiloilla tai tiloilla, joilla on taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia suu- ja sorkkatautiviruksen saaneiksi epäiltyjä eläimiä, tiedot seuraavista:
 - i) kullakin tilalla lopetettujen kunkin luokan taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten lopetuspäivämäärä ja lukumäärä ja, jos taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia kontaktitiloilla olevia eläimiä ei ole lopetettu, tällaiseen päätökseen johtaneet syyt;
 - ii) epidemiologinen yhteys suu- ja sorkkataudin taudinpurkauksen tai tapauksen ja kunkin kontaktitilan välillä tai kunkin tilan osalta syyt, joiden vuoksi suu- ja sorkkatautia epäillään;
 - iii) tilalla olleista taudille alttiisiin lajeihin kuuluvista eläimistä otetuista näytteistä tehtyjen laboratoriotestien tulokset ja eläinten lopetuspäivämäärä.
5. Jos eläintautien ilmoitusjärjestelmä ei jostain syystä ole tilapäisesti käytössä, tieto on annettava muilla viestintäkeinoilla.
-

LIITE III

KARTOITUS

1. **Kliininen tutkimus**

- 1.1. Tiloilla on tehtävä kliininen tutkimus kaikille taudille alttiisiin lajeihin kuuluville eläimille suu- ja sorkkataudin oireiden havaitsemiseksi.
- 1.2. Erityistä huomiota on kiinnitettävä eläimiin, jotka ovat suurella todennäköisyydellä saattaneet altistua suu- ja sorkkatautivirukselle, erityisesti kun ne on kuljetettu riskitiloilta tai kun ne ovat olleet läheisessä kosketuksessa ihmisiin tai laitteisiin, joilla on ollut läheinen kosketus riskitiloihin.
- 1.3. Kliinisessä tutkimuksessa on otettava huomioon suu- ja sorkkataudin leviäminen mukaan lukien 2 artiklan h kohdassa tarkoitettu itämisaika ja tapa, jolla taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä pidetään.
- 1.4. Tilalla kirjattavat asiaa koskevat tiedot on tutkittava yksityiskohtaisesti erityisesti yhteisön lainsäädännössä eläinten terveyttä koskeviin tarkoituksiin vaadittavien tietojen, ja sairastuvuuden, kuolleisuuden ja luomistapausten, kliinisten havaintojen, tuottavuuden ja rehunkulutuksen vaihteluiden, eläinten oston tai myynnin, viruksen todennäköisesti saastuttamien henkilöiden vierailujen ja muiden anamneesin kannalta tärkeiden tietojen osalta.

2. **Näytteenottomenettelyt**

- 2.1. *Yleiset säännökset*
- 2.1.1. Serologinen näytteenotto on tehtävä:
- 2.1.1.1. Tämän direktiivin 78 artiklassa tarkoitetun asiantuntijaryhmän sisäisen epidemiologisen ryhmän suosituksia noudattaen ja
- 2.1.1.2. taudin jäljittämistä varten ja sen varmistamiseksi, myös liitteessä I olevan määritelmän huomioon ottaen, että tartuntaa ei ole esiintynyt aiemmin.
- 2.1.2. Jos näytteet otetaan taudinpurkauksen varmistumisen jälkeen tautitarkkailun yhteydessä, toimet on aloitettava aikaisintaan 21 päivän kuluttua siitä, kun tartuntatilan taudille alttiisiin lajeihin kuuluvat eläimet on hävitetty ja alustavat puhdistus- ja desinfiointitoimenpiteet on toteutettu, ellei tässä liitteessä toisin säädetä.
- 2.1.3. Taudille alttiisiin lajeihin kuuluvista eläimistä on otettava näytteet tämän liitteen säännösten mukaisesti aina, kun taudinpurkaukseen kuuluu lampaista ja vuohia tai muita taudille alttiita eläimiä, joilla ei esiinny selkeitä kliinisiä oireita, ja erityisesti jos tällaiset eläimet on eristetty naudoista tai sioista.
- 2.2. *Näytteenotto tiloilla*

Tiloilla, joilla epäillään esiintyvän suu- ja sorkkatautia, vaikka kliinisiä oireita ei havaita, olisi tutkittava lampaat ja vuohet ja epidemiologisen ryhmän suosituksesta muuhun taudille alttiiseen lajiin kuuluvat eläimet näytteenottomenettelyllä, jolla voidaan osoittaa viiden prosentin esiintyvyys 95 prosentin luotettavuustasolla.

2.3. *Näytteenotto suojavyöhykkeillä*

Jotta voitaisiin pyytää 21–35 artiklassa säädettyjen toimenpiteiden kumoamista 36 artiklan mukaisesti, kaikki suojavyöhykkeellä olevat tilat, joilla lampaat ja vuohet eivät ole olleet suorassa ja läheisessä kosketuksessa nautaeläimiin vähintään 21 päivän aikana ennen näytteenottoa, on tutkittava näytteenottomenetellillä, jolla voidaan osoittaa viiden prosentin esiintyvyys 95 prosentin luotettavuustasolla.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat kuitenkin päättää epidemiologisten olosuhteiden salliessa ja erityisesti 36 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyjen toimenpiteiden soveltamiseksi, että näytteitä otetaan aikaisintaan 14 päivän kuluttua siitä kun tartuntatilan (tartuntatilojen) tartunnalle alttiit eläimet on lopetettu ja alustava puhdistus ja desinfiointi on suoritettu edellyttäen, että näytteenotto suoritetaan 2.3 kohdan mukaisesti käyttäen tilastollisia muuttujia, joilla voidaan osoittaa kahden prosentin esiintyvyys 95 prosentin luotettavuustasolla.

2.4. *Näytteenotto valvontavyöhykkeillä*

Jotta voitaisiin pyytää 37–43 artiklassa säädettyjen toimenpiteiden kumoamista 44 artiklan mukaisesti, valvontavyöhykkeellä olevat tilat, joilla on epäiltävä suu- ja sorkkataudin esiintymistä, vaikka taudin kliinisiä oireita ei ole, ja erityisesti tilat, joilla pidetään lampaista ja vuohia, on tutkittava. Tätä kartoitusta varten riittää monivaiheinen näytteenotto edellyttäen, että näytteet otetaan:

2.4.1. sellaisella vyöhykkeellä olevien kaikkien hallinnollisten yksiköiden tiloilta, joilla lampaat ja vuohet eivät ole olleet suorassa ja läheisessä kosketuksessa nautaeläimiin vähintään 30 päivän aikana ennen näytteenottoa, ja

2.4.2. niin monelta edellisessä kohdassa tarkoitettua tilaa kuin on tarpeen vähintään yhden tartunnan saaneen tilan löytämiseksi vähintään 95 prosentin luotettavuustasolla, jos taudin arvioitu esiintyvyys on kaksi prosenttia koko vyöhykkeelle tasaisesti jaettuna, ja

2.4.3. niin monesta lampaasta ja vuohesta tilaa kohti, kuin on tarpeen viiden prosentin esiintyvyyden havaitsemiseksi karjassa vähintään 95 prosentin luotettavuustasolla, ja kaikista lampaista ja vuoista, jos tilalla on alle 15 lammasta ja vuohta.

2.5. *Näytteenotto seuranta varten*

2.5.1. Direktiivin 21 artiklan säännösten mukaisesti perustettujen vyöhykkeiden ulkopuolella sijaitsevien alueiden seuraamiseksi ja erityisesti tautiepäilyn torjumiseksi lammas- ja vuohipopulaatioissa, joka ei ole läheisessä ja suorassa kosketuksessa rokottamattomiin nautoihin ja sikoihin, on sovellettava OIE:n seuranta varten suosittelemaa näytteenottomenettelyä tai 2.4 kohdassa säädettyä näytteenottomenettelyä sillä erotuksella, että 2.4.2 kohtaan verrattuna arvioitu esiintyvyys on 1 prosentti.

3. Edellä 2.2, 2.3 ja 2.4.3 kohdan vaatimusten mukaisesti laskettujen näytteiden määrää on nostettava käytetyn testin diagnostisen herkkyyden huomioon ottamiseksi.

LIITE IV

PUHDISTUSTA JA DESINFIOINTIA KOSKEVAT PERIAATTEET JA MENETTELYT

1. Yleiset periaatteet ja menettelyt

- 1.1. Direktiivin 11 artiklassa säädetyt puhdistus- ja desinfiointitoimenpiteet on toteutettava virallisessa valvonnassa virkaeläinlääkärin antamien ohjeiden mukaisesti.
- 1.2. On käytettävä sellaisia desinfiointiaineita ja niiden pitoisuuksia, joiden toimivaltainen viranomaisen on virallisesti ilmoittanut tuhoavan suu- ja sorkkatautiviruksia.
- 1.3. Desinfiointiaineiden teho ei saa laskea pitkän varastoinnin aikana.
- 1.4. Desinfiointiaineet ja -menetelmät valitaan ottaen huomioon käsiteltävien tilojen, ajoneuvojen ja esineiden luonne.
- 1.5. On varmistettava, etteivät olosuhteet, joissa rasvanpoistoaineita ja desinfiointiaineita käytetään, heikennä niiden tehoa. Erityisesti on tarkkailtava valmistajan antamia teknisiä muuttujia, kuten painetta, vähimmäislämpötilaa ja vaadittua kosketusaikaa. Desinfiointiaineen tehon ei saa antaa heiketä muiden aineiden, kuten rasvanpoistoaineiden, yhteisvaikutuksesta.
- 1.6. *Käytettävästä desinfiointiaineesta riippumatta on noudatettava seuraavia yleisiä sääntöjä:*
 - 1.6.1. kuivikkeet ja ulosteet on kasteltava perusteellisesti desinfiointiaineella,
 - 1.6.2. kaikki mahdolliset saastuneet pinnat ja erityisesti maa, lattiat, luiskat ja seinät on pestävä ja puhdistettava huolellisesti harjaamalla ja hankaamalla sen jälkeen, kun kaikki tehokasta puhdistamista ja desinfiointia haittaavat laitteet tai välineet on mahdollisuuksien mukaan poistettu tai purettu,
 - 1.6.3. tämän jälkeen käytetään desinfiointiainetta vähintään valmistajan suositusten mukaisen kosketusajan verran,
 - 1.6.4. puhdistustoimenpiteissä käytetty vesi on hävitettävä siten, että vältetään suu- ja sorkkatautiviruksen mahdollinen leviämisaara, ja virkaeläinlääkärin ohjeita noudattaen.
- 1.7. Kun pesu desinfioinnin jälkeen tapahtuu paineistetuilla nesteillä, on vältettävä aikaisemmin pestyjen tai desinfioitujen osien uudelleen saastumista.
- 1.8. Viruksen todennäköisesti saastuttamat välineet, laitteet, esineet tai osastot olisi myös pestävä, desinfioitava tai hävitettävä.
- 1.9. Tämän direktiivin mukaisesti vaaditut puhdistus- ja desinfiointitoimenpiteet on merkittävä eläintilan rekisteriin tai, jos on kyse ajoneuvoista, niiden ajopäiväkirjaan. Valvovan virkaeläinlääkärin on tarvittaessa varmennettava asia virallisesti.

2. Tartuntatilojen puhdistusta ja desinfiointia koskevat erityissäännökset

- 2.1. *Alustava puhdistus ja desinfiointi*
 - 2.1.1. Eläinten lopettamisen aikana on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta vältetään suu- ja sorkkatautiviruksen leviäminen. Näihin toimenpiteisiin on sisällyttävä muun muassa tilapäisten desinfiointilaitteiden asentaminen, suojavaatteet, suihkut, käytettyjen laitteiden, välineiden ja tilojen puhdistaminen sekä ilmanvaihdon poiskytkeminen.

- 2.1.2. Lopetettujen eläinten ruhot on ruiskutettava desinfointiaineella ja poistettava tilalta katetuissa ja tiiviissä konteissa prosessoitaviksi ja hävitettäväksi.
- 2.1.3. Välittömästi sen jälkeen, kun taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten ruhot on siirretty prosessoitavaksi ja hävitettäväksi, ne osat tilasta, joissa näitä eläimiä oli pidetty, ja kaikki teurastuksen tai post mortem -tarkastuksen aikana saastuneet muiden rakennusten, tarhojen jne. osat, on ruiskutettava tähän tarkoitukseen hyväksytyllä desinfointiaineella.
- 2.1.4. Kaikki teurastuksessa tai post mortem -tarkastuksessa taikka rakennusten, tarhojen, välineiden jne. mahdollisen laajamittaisen kontaminaation aikana syntyneet veri- ja kudospääteet on koottava huolellisesti talteen ja hävitettävä ruhojen kanssa.
- 2.1.5. Käytetyn desinfointiaineen on annettava vaikuttaa käsitellyllä pinnalla vähintään 24 tunnin ajan.
- 2.2. *Lopullinen puhdistus ja desinfointi*
- 2.2.1. Rasva ja lika on poistettava kaikilta pinnoilta rasvanpoistoaineella, minkä jälkeen pinnat on pestävä kylmällä vedellä.
- 2.2.2. Kylmällä vedellä huuhtelun jälkeen pinta on ruiskutettava uudestaan desinfointiaineella.
- 2.2.3. Seitsemän päivän kuluttua tilat on käsiteltävä uudelleen rasvanpoistoaineella, huuhdeltava kylmällä vedellä, ruiskutettava desinfointiaineella ja huuhdeltava uudelleen kylmällä vedellä.
3. **Viruksen saastuttamien kuivikkeiden, lannan ja lietteen desinfointi**
- 3.1. Kiinteä lanta ja käytetyt kuivikkeet on aumattava lämmön nostamiseksi, mieluiten lisäämällä 100 kg rakeista, sammuttamatonta kalkkia / 1 m³:iin lantaa, huolehtien siitä, että auman lämpötila on kaikkialta vähintään 70 °C, ja sumutettava desinfointiaineella, jonka on annettava vaikuttaa vähintään 42 päivää, minkä ajan auman on oltava joko peitettynä tai se on aumattava uudelleen, jotta kaikki kerrokset saavat lämpökäsittelyn.
- 3.2. Nestemäinen lanta ja lietelanta on varastoitava vähintään 42 päivän ajaksi viruksen saastuttaman aineksen viimeisestä lisäyksestä lukien. Tätä aikaa voi pidentää, jos lietelanta on hyvin saastunutta tai jos sääolosuhteet ovat epäsuotuisat. Aikaa voidaan lyhentää, jos desinfointiainetta on lisätty, jotta pH-arvo muuttuu riittävästi kaikkialla aineessa suu- ja sorkkatautiviruksen tuhoamiseksi.
4. **Erityistapauksia**
- 4.1. Jos puhdistus- ja desinfointimenettelyjä ei voida teknisistä tai turvallisuussyistä toteuttaa tämän direktiivin mukaisesti, rakennuksia tai tiloja on puhdistettava ja desinfioitava mahdollisimman paljon suu- ja sorkkatautiviruksen leviämisen välttämiseksi eikä tiloissa saa pitää taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä vähintään yhteen vuoteen.
- 4.2. Poiketen siitä, mitä 2.1 ja 2.2 kohdassa säädetään, toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin määritellä sellaisten tilojen osalta, joilla eläimet pidetään ulkona, erityisiä puhdistus- ja desinfointimenetelmiä, ottaen huomioon tilatyypin ja ilmasto-olosuhteet.
- 4.3. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin määritellä erityisiä menetelmiä lannan desinfiointiksi, mikäli on tieteellisesti osoitettu, että kyseinen menetelmä varmistaa suu- ja sorkkatautiviruksen tehokkaan hävittämisen.

LIITE V

UUSIEN ELÄINTEN TUOMINEN TILOILLE

1. Yleiset periaatteet

1.1. Uusia eläimiä saa tuoda aikaisintaan 21 päivän kuluttua tilan lopullisen desinfioinnin loppuun saattamisesta.

1.2. *Uusia eläimiä saa tuoda vain seuraavin edellytyksin:*

1.2.1. eläimiä ei saa tuoda alueilta, joihin kohdistuu suu- ja sorkkataudista johtuvia eläinten terveydentilan vuoksi asetettavia rajoituksia;

1.2.2. toimivaltaisten viranomaisten on oltava varmoja siitä, että kaikki mahdolliset suu- ja sorkkatautiviruksen jäämät voidaan osoittaa tilalle tuotavaksi aiotuista uusista eläimistä joko kliinisten merkkien perusteella, kun kyse on nautaeläimistä tai sioista, tai 1.3 kohdassa määritellyn tarkkailuajan lopussa suoritettujen laboratoriotutkimusten avulla, kun kyse on muista suu- ja sorkkataudille alttiista lajeista,

1.2.3. jotta varmistetaan, että tilalle tuotavilla uusilla eläimillä on 1.2.2 kohdassa tarkoitettu riittävä immuunivaste, eläinten on

1.2.3.1. joko oltava peräisin ja ne on tuotava tilalta, joka on sellaisen säteeltään 10 km:n laajuisen alueen keskellä, jolla ei ole ollut suu- ja sorkkataudin taudinpurkausta vähintään 30:een päivään, tai

1.2.3.2. eläimet on testattu liitteessä XIII kuvatulla menetelmällä suu- ja sorkkatautiviruksen vasta-aineiden osoittamiseksi ennen tilalle tuomista otetuista näytteistä, ja tulokset ovat olleet negatiiviset.

1.3. *Tilan tuotantosuunnasta riippumatta uudet eläimet on tuotava tilalle seuraavia menettelyjä noudattaen:*

1.3.1. eläimiä on tuotava kaikkiin kyseisen tilan yksiköihin ja rakennuksiin,

1.3.2. jos tilalla on enemmän kuin yksi yksikkö tai rakennus, eläimiä ei tarvitse tuoda kaikkiin yksiköihin tai rakennuksiin yhtä aikaa;

mitään suu- ja sorkkataudille alttiiseen lajiin kuuluvaa eläintä ei saa kuitenkaan viedä pois tilalta ennen kuin kaikki yksiköihin ja rakennuksiin tuodut uudet eläimet ovat läpikäyneet kaikki uusien eläinten tuontiin liittyvät menettelyt;

1.3.3. eläimille on tehtävä kliininen tarkastus kolmen päivän välein tilalle tuomista seuraavien ensimmäisten 14 päivän aikana;

1.3.4. tilalle tuomista seuraavina 15–28 päivänä eläimille on tehtävä kliininen tarkastus kerran viikossa;

1.3.5. aikaisintaan 28 päivää viimeisen tilalle tuomisen jälkeen kaikki eläimet on tutkittava kliinisesti ja kaikista eläimistä on otettava näytteet suu- ja sorkkatautiviruksen vasta-aineiden tutkimiseksi liitteessä III olevan 2.2 kohdan vaatimusten mukaisesti;

1.4. uusien eläinten tilalle ottamismenettelyn katsotaan päättyneen, kun 1.3.5 kohdassa säädetty toimenpiteet on saatu päätökseen negatiivisin tuloksin.

2. Toimenpiteiden ja poikkeusten voimassaolon jatkaminen

2.1. toimivaltainen viranomainen voi velvoittaa:

2.1.1. sentinellieläinten pidon erityisesti vaikeasti puhdistettavilla ja desinfioitavilla tiloilla ja varsinkin tiloilla, joilla eläimet pidetään ulkona. Sentinellieläinten käytöstä voidaan antaa yksityiskohtaisia säännöksiä 89 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen;

2.1.2. toteuttamaan täydentäviä uusien eläinten tilalle tuontiin liittyviä suoja- ja valvontatoimenpiteitä.

2.2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat poiketa tämän liitteen 1.3.2–1.3.4 kohdassa säädetystä toimenpiteistä, jos uusien eläinten tuominen tilalle tapahtuu sen jälkeen kun on kulunut kolme kuukautta viimeisestä taudinpurkauksesta säteeltään 10:km laajuisella ympyränmuotoisella alueella, jonka keskellä on tila, jolle uudet eläimet tuodaan.

3. Uusien eläinten tuominen hätärokotuksen yhteydessä

3.1. Uusien eläinten tuominen 52 artiklan mukaisesti perustetulle rokotusvyöhykkeelle on toteutettava joko tämän liitteen 1 ja 2 kohdan mukaisesti tai 58 artiklan 2 kohdan tai 4 kohdan a, c ja d alakohdan mukaisesti.

3.2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa luvan rokotettujen uusien eläinten tuomiseen rokotusvyöhykkeen ulkopuolella sijaitseville tiloille sen jälkeen kun 61 artiklassa säädetyt toimenpiteet on saatu päätökseen ja seuraavin edellytyksin:

3.2.1. Jos uusien eläinten tuomisessa käytettyjen rokotettujen eläinten määrä on yli 75 prosenttia, rokotetut eläimet testataan pistokokein muiden kuin rakenneproteiinien vasta-aineiden osoittamiseksi liitteen III 2.2 kohdassa säädettyjä tilastollisia muuttujia käyttäen. Testaus tehdään aikaisintaan 28 päivän kuluttua siitä kun tilalle on viimeksi tuotu taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä. Rokottamattomien eläinten osalta sovelletaan 1 kohtaa, tai

3.2.2. Jos rokotettujen eläinten määrä ei ylitä 75 prosenttia, rokottamattomia eläimiä pidetään sentinellieläiminä ja sovelletaan 1 kohdan säännöksiä.

LIITE VI

HEVOSELÄINTEN SIIRTORAJOITUKSET

1. **Vähimmäistoimenpiteet:**

Jos ainakin yksi suu- ja sorkkataudin taudinpurkaus on vahvistettu 10 artiklan mukaisesti, jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei hevoseläimiä lähetetä muihin jäsenvaltioihin, jollei niiden mukana ole päätöksissä 93/623/ETY ja 2000/68/EY säädetyn tunnistusasiakirjan lisäksi direktiivin 90/426/ETY liitteessä C säädettyä eläinten terveystodistusta.

2. **Suosittelut lisätoimenpiteet**2.1. *Toimenpiteet siirtokiellon aikana*

Jos toimivaltaiset viranomaiset soveltavat 7 artiklan 3 kohdassa säädettyä täydellistä siirtokieltoa, hevoseläinten siirto 4 ja 10 artiklassa säädettyjen rajoitusten alaisilta tiloilta voidaan kuitenkin sallia, jos hevoseläimet tarvitsevat erityistä eläinlääkinnällistä hoitoa tiloissa, joissa ei ole taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- 2.1.1. eläinlääkärin, jonka on oltava tavoitettavissa 24 tuntia vuorokaudessa ja 7 päivää viikossa, on todistettava asiakirjoin tilanteen kiireellisyys,
- 2.1.2. määräpaikkana olevan eläinlääkäriaseman suostumus on toimitettava pyydettyäessä,
- 2.1.3. toimivaltaisten viranomaisten, joiden on oltava tavoitettavissa 24 tuntia vuorokaudessa ja 7 päivää viikossa, on annettava lupa kuljetukselle,
- 2.1.4. hevoseläinten mukana on kuljetuksen aikana oltava päätöksen 93/623/ETY tai komission päätöksen 2000/68/EY mukainen tunnistusasiakirja,
- 2.1.5. päivystävälle virkaeläinlääkärille on tiedotettava kuljetusreitistä ennen lähtöä,
- 2.1.6. hevoseläimen on oltava suittu ja tehokkaalla desinfiointiaineella käsitelty,
- 2.1.7. hevoseläin on kuljetettava erityisessä hevostenkuljetusvaunussa, joka on helposti tunnistettavissa sellaiseksi ja joka on puhdistettava ja desinfioitava ennen käyttöä ja sen jälkeen.

2.2. *suoja- ja valvontavyöhykkeisiin liittyvät hevoseläinten tarkastukset*

- 2.2.1. Hevoseläinten siirtoihin suoja- ja valvontavyöhykkeiden ulkopuolella ei sovelleta direktiivin 90/426/ETY soveltamisesta seuraavia edellytyksiä tiukempia edellytyksiä.
- 2.2.2. Hevoseläinten siirtoihin 21 artiklan mukaisesti perustetuilla suoja- ja valvontavyöhykkeillä sovelletaan seuraavia edellytyksiä:
 - 2.2.2.1. suoja- ja valvontavyöhykkeellä sijaitsevilla tiloilla, joilla ei ole taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä, olevien hevoseläinten käyttö voidaan sallia suojavyöhykkeellä edellyttäen, että asiaankuuluvat puhdistus- ja desinfiointitoimenpiteet suoritetaan, eikä sitä rajoiteta valvontavyöhykkeellä sijaitsevilla tiloilla,
 - 2.2.2.2. hevoseläimiä voidaan siirtää ilman rajoituksia erityisissä hevostenkuljetusvaunuissa tiloille, joilla ei ole taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä;

- 2.2.2.3. toimivaltaiset viranomaiset voivat poikkeustapauksissa sallia hevoseläinten siirron erityisissä tai rekisteröidyissä hevostenkuljetusvaunuissa tilalta, jolla ei ole taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä, suojavyöhykkeellä olevalle tilalle, jolla on taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä, edellyttäen että kuljetusväline puhdistetaan ja desinfioidaan ennen eläinten lastausta ja ennen määrätalalta lähtöä;
- 2.2.2.4. hevoseläinten siirrot voidaan sallia yleisillä teillä, sellaisille tiloille kuuluville laitumille, joilla ei pidetä taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä, ja harjoitusalueilla.
- 2.2.3. Suoja- ja valvontavyöhykkeellä olevien hevoseläinten siemennesteen, munasolujen ja alkioiden keruuta sellaisten tilojen luovuttajaeläimistä, joilla ei ole taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä, sekä hevoseläinten siemennesteen, munasolujen ja alkioiden kuljetusta vastaanottajina oleville hevoseläimille tiloille, joilla ei pidetä taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä, ei rajoiteta.
- 2.2.4. Hevoseläinten omistajien, eläinlääkärien, keinosiementäjien ja hevosenkengittäjien käynteihin tiloilla, jotka pitävät taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä valvontavyöhykkeillä mutta joihin ei kohdistu 4 ja 10 artiklassa säädettyjä rajoituksia, sovelletaan seuraavia edellytyksiä:
- 2.2.4.1. hevoseläimet pidetään erillään taudille alttiisiin lajeihin kuuluvista eläimistä, ja edellä mainittujen henkilöiden pääsy taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten luo estetään tehokkaasti,
- 2.2.4.2. tiedot kaikista vierailijoista on kirjattava ylös,
- 2.2.4.3. hevoseläinten kuljetusvälineet ja vierailijoiden saappaat on puhdistettava ja desinfioitava.
-

LIITE VII

VALMISTEIDEN KÄSITTELY SUU- JA SORKKATAUTIVIRUKSEN TUHOUTUMISEN VARMISTAMISEKSI

A OSA

Eläinperäiset tuotteet

1. Lihavalmisteet, joille on suoritettu vähintään yksi direktiivin 2002/99/EY liitteessä III olevan taulukon 1 ensimmäisessä sarakkeessa säädetyistä käsittelyistä.
2. Vuodat ja nahat, jotka täyttävät asetuksen (EY) N:o 1774/2002 20 artiklan ja liitteessä VIII olevan VI luvun A kohdan 2 alakohdan c tai d alakohdan vaatimukset.
3. Lampaanvilla, märehitijöiden karvat ja sikojen harjakset, jotka täyttävät asetuksen (EY) N:o 1774/2002 20 artiklan ja liitteessä VIII olevan VI luvun A kohdan 2 alakohdan c tai d alakohdan vaatimukset.
4. Taudille alttiiseen lajiin kuuluvista eläimistä saadut tuotteet, joille on tehty:
 - a) joko lämpökäsittely ilmatiiviisti suljetussa säiliössä, Fo-arvo vähintään 3,00, tai
 - b) lämpökäsittely, jonka aikana sisälämpötila on vähintään 70 °C vähintään 60 minuutin ajan;
5. taudille alttiisiin lajeihin kuuluvista eläimistä saatu teknisiin tarkoituksiin käytettävä veri ja verituotteet, mukaan luettuina farmaseuttiset tuotteet sekä in vitro -diagnostiikka- ja laboratorioreagenssit, joille on tehty vähintään yksi asetuksen (EY) N:o 1774/2002 liitteessä VIII olevan IV luvun B kohdan 3 alakohdan e alakohdan ii alakohdassa tarkoitetuista käsittelyistä;
6. ihra ja renderoidut rasvat, joille on tehty asetuksen (EY) N:o 1774/2002 liitteessä VII olevan IV luvun B kohdan 2 alakohdan d alakohdan iv alakohdassa tarkoitettu lämpökäsittely;
7. lemmikkieläintenruoka ja koirien puruluut, jotka ovat asetuksen (EY) N:o 1774/2002 liitteessä VIII olevan II luvun B kohdan 2, 3 tai 4 alakohdan vaatimusten mukaisia;
8. sorkka- ja kavioläimistä peräisin olevat metsästysmuistot, jotka ovat asetuksen (EY) N:o 1774/2002 liitteessä VIII olevan VII luvun A kohdan 1, 3 tai 4 alakohdan vaatimusten mukaisia;
9. eläinten suolet, jotka on direktiivin 92/118/ETY liitteessä I olevan 2 luvun mukaisesti puhdistettu, kaavittu ja joko suolattu natriumkloridilla 30 päivän ajan tai valkaistu taikka kuivattu kaapimisen jälkeen ja suojattu uudelleensaastumiselta käsittelyn jälkeen;

B OSA

Muut kuin eläinperäiset tuotteet

1. Rehu ja oljet, jotka
 - a) on joko
 - i) käsitelty höyryllä suljetussa kammiassa vähintään 10 minuutin ajan ja 80 °C:n vähimmäislämpötilassa, tai
 - ii) käsitelty formaliinihöyryssä (formaldehydikaasu) vähintään 8 tunnin ajan suljettuna pidetyssä kammiassa ja 19 °C:n vähimmäislämpötilassa käyttäen kaupallisia, pitoisuudeltaan 35–40 prosenttia olevia liuoksia, tai
 - b) varastoitu pakattuina tai paalattuina katoksen alla tiloissa, jotka sijaitsevat vähintään kahden kilometrin etäisyydellä lähimmäistä suu- ja sorkkataudin taudinpurkauksesta; rehua ja olkia ei viedä tiloista ennen kuin vähintään kolmen kuukauden kuluttua 11 artiklassa säädettyjen puhdistus- ja desinfiointitoimien päättymisestä eikä missään tapauksessa ennen suoja-työhyökköellä sovellettavien rajoitusten päättymistä.

LIITE VIII

A OSA

Tuoreen lihan käsittely1. *Luuttomaksi leikattu tuore liha:*

Direktiivin 64/433/ETY 2 artiklan a kohdassa tarkoitettu liha, myös pallealihakset, ei kuitenkaan muut eläimen osat, kun luut ja suurimmat poistettavissa olevat imusolmukkeet on poistettu.

2. *Viimeistellyt muut eläimenosat:*

- sydän, josta on kokonaan poistettu imusolmukkeet, sidekudos ja kiinni oleva rasva,
- maksa, josta on kokonaan poistettu imusolmukkeet, sidekudos ja kiinni oleva rasva,
- kokonaiset puremalihakset, jotka on viilletty direktiivin 64/433/ETY liitteessä I olevan VIII luvun 41 kohdan a alakohdan mukaisesti ja joista on poistettu kokonaan imusolmukkeet, sidekudos ja kiinni oleva rasva,
- kielet, joissa on epiteeli, mutta ei luuta, rustoa tai risoja,
- keuhkot, joista on poistettu henkitorvi, keuhkoputkien päähaarat, välikarsinan ja keuhkotyven imusolmukkeet,
- luuttomat ja rustottomat muut eläimenosat, joista on poistettu kokonaan imusolmukkeet, sidekudos ja kiinni oleva rasva ja limakalvot.

3. *Kypsyttäminen*

- ruhojen kypsyttäminen yli +2 °C:n lämpötilassa vähintään 24 tunnin ajan,
- longissimus dorsi -lihaksen pH-arvo keskeltä mitattuna alle 6,0.

4. *Ristikontaminaation välttämiseksi on noudatettava tehokkaita toimenpiteitä.*

B OSA

Lisätoimenpiteet, joita sovelletaan valvontavyöhykkeeltä peräisin olevista taudille alttiisiin lajeihin kuuluvista eläimistä saadun tuoreen lihan tuotannossa

1. Tuoreen lihan tuotannossa, lukuun ottamatta päitä, sisäelimiä ja muita eläimenosia, joka on tarkoitettu saatettavaksi markkinoille suoja- ja valvontavyöhykkeen ulkopuolella, on noudatettava vähintään yhtä seuraavista lisäedellytyksistä:

a) *märehtijöiden ollessa kyseessä:*

- i) eläimille on tehty 24 artiklan 2 kohdassa säädetyt tarkastukset ja
- ii) lihalle suoritetaan A-osan 1, 3 ja 4 kohdassa säädetty käsittely.

b) *kaikkien taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten ollessa kyseessä:*

- i) eläimet ovat olleet tilalla vähintään 21 päivää, ja ne on merkitty siten, että alkuperätila voidaan jäljittää, ja
- ii) eläimille on suoritettu 24 artiklan 2 kohdassa säädetyt tarkastukset, ja

- iii) liha on selkeästi merkitty, ja sitä pidetään virallisessa valvonnassa vähintään seitsemän päivää, ja se vapautetaan vasta kun kaikki epäilyt suu- ja sorkkatautivirustartunnan mahdollisuudesta alkuperätilalla on virallisesti poissuljettu säilytysajan päättyessä.
 - c) *tartunnalle alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten ollessa kyseessä:*
 - i) eläimet ovat olleet siirtokiellossa alkuperätilalla 21 päivää, jona aikana yhtään suu- ja sorkkataudille alttiisiin lajeihin kuuluvaa eläintä ei ole tuotu tilalle, ja
 - ii) eläimille on suoritettu 24 artiklan 2 kohdassa säädetty tarkastukset 24 tunnin kuluessa lastauksesta, ja
 - iii) eläimistä liitteen III 2.2 kohdassa säädettyjen tilastollisten vaatimusten mukaisesti 48 tunnin kuluessa lastauksesta otetut näytteet on testattu suu- ja sorkkatautiviruksen vasta-aineiden osoittamiseksi negatiivisin tuloksin, ja
 - iv) liha pidetään 24 tuntia virallisessa valvonnassa, josta se vapautetaan vasta kun alkuperätilalla tehdyssä eläinten uusintatarkastuksessa on kliinisen tutkimuksen perusteella suljettu pois tartunnan saaneiden eläinten ja tartunnan saaneiksi epäiltyjen eläinten mahdollisuus.
 - 2. Viimeistellyt muut eläimenosat on merkittävä direktiivissä 2002/99/EY säädetyllä terveystimerkillä ja sille on suoritettava jokin tämän direktiivin liitteessä VI olevan A osan 1 kohdassa säädetyistä käsittelyistä.
 - 3. Muille tuotteille on suoritettava 32 artiklassa säädetty käsittely.
-

LIITE IX

MAIDON KÄSITTELY SUU- JA SORKKATAUTIVIRUKSEN TUHOUTUMISEN VARMISTAMISEKSI

A OSA

Ihmisravinnoksi tarkoitettu maito ja maitotuotteet

Seuraavat käsittelyt antavat riittävät takeet ihmisravinnoksi tarkoitettussa maidossa ja maitotuotteissa olevan suu- ja sorkkatautiviruksen tuhoutumiseksi. Tarvittavia varotoimia on noudatettava sen varmistamiseksi, etteivät maito tai maitotuotteet joudu kosketuksiin mahdollisten suu- ja sorkkatautiviruslähteiden kanssa jalostuksen jälkeen.

1. Ihmisravinnoksi tarkoitettulle maidolle on tehtävä ainakin yksi seuraavista käsittelyistä:
 - 1.1. sterilointi vähintään arvoon F_03 ,
 - 1.2. UHT-käsittely ⁽¹⁾,
 - 1.3. kaksi kertaa tehtävä HTST-käsittely ⁽²⁾, jos maidon pH on 7,0 tai yli 7,0,
 - 1.4. HTST-käsittely, jos maidon pH on alle 7,0,
 - 1.5. HTST-käsittely, johon yhdistetään toinen fysikaalinen käsittely jollakin seuraavista tavoista:
 - 1.5.1. joko pH-arvon alentaminen alle 6:een vähintään tunniksi, tai
 - 1.5.2. lisäkuumennus vähintään 72 °C:seen yhdistettynä kuivaukseen.
2. Maitotuotteet on käsiteltävä jollakin edellä mainituista tavoista, tai ne on valmistettava 1 kohdan mukaisesti käsitellystä maidosta.
3. Muista mahdollisista käsittelyistä on päätettävä 89 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun menettelyn mukaisesti, erityisesti kun kyseessä ovat raakamaitotuotteet, joilla on pidempi kypsytysaika mukaan lukien pH:n laskeminen alle 6:een.

B OSA

Muiksi kuin ihmisravinnoksi tarkoitettut maito ja maitotuotteet ja eläinten ravinnoksi tarkoitettut maito ja maitotuotteet

Seuraavat käsittelyt antavat riittävät takeet muuksi kuin ihmisravinnoksi tarkoitettussa maidossa ja maitotuotteissa tai eläinten ravinnoksi tarkoitetuissa maidossa ja maitotuotteissa olevan suu- ja sorkkatautiviruksen tuhoutumiseksi. Tarvittavia varotoimia on noudatettava sen varmistamiseksi, etteivät maito tai maitotuotteet joudu kosketuksiin mahdollisten suu- ja sorkkatautiviruslähteiden kanssa jalostuksen jälkeen.

1. Muuksi kuin ihmisravinnoksi tarkoitettulle maidolle ja eläinten ravinnoksi tarkoitettulle maidolle on tehtävä ainakin yksi seuraavista käsittelyistä:
 - 1.1. sterilointi vähintään arvoon F_03 ,

⁽¹⁾ UHT = Iskukuumennuskäsittely (Ultra High Temperature) 132 °C:ssa vähintään yhden sekunnin ajan.

⁽²⁾ HTST = Lyhytaikainen pastörointi korkeassa lämpötilassa (High Temperature Short Time) 72 °C:ssa vähintään 15 sekunnin ajan tai vastaava pastörointi, jolla saavutetaan negatiivinen tulos fosfataasikokeessa.

- 1.2. iskukuumennus (UHT) ⁽¹⁾ yhdessä toisen joko 1.4.1 tai 1.4.2 kohdassa tarkoitettu käsittelyn kanssa,
 - 1.3. kaksi kertaa tehtävä HTST-käsittelyä ⁽²⁾,
 - 1.4. HTST-käsittely, johon yhdistetään toinen fysikaalinen käsittely jollakin seuraavista tavoista:
 - 1.4.1. joko pH-arvon alentaminen alle 6:een vähintään tunniksi, tai
 - 1.4.2. lisäkuumennus vähintään 72 °C:seen yhdistettynä kuivattamiseen.
 2. Maitotuotteille on suoritettava joko jokin edellä mainituista käsittelyistä, tai ne on valmistettava 1 kohdan mukaisesti käsitelystä maidosta.
 3. Taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten rehuksi tarkoitettu hera, joka on valmistettu 1 kohdassa tarkoitettulla käsittelyllä tuotetusta maidosta, on kerättävä vähintään 16 tunnin kuluessa maidon hyytymisestä, ja sen pH:n on oltava alle 6,0 ennen sikatiloille kuljettamista.
-

⁽¹⁾ UHT = Iskukuumennuskäsittely (Ultra High Temperature) 132 °C:ssa vähintään yhden sekunnin ajan.

⁽²⁾ HTST = Lyhytaikainen pastörointi korkeassa lämpötilassa (High Temperature Short Time) 72 °C:ssa vähintään 15 sekunnin ajan tai vastaava pastörointi, jolla saavutetaan negatiivinen tulos fosfataasikokeessa.

LIITE X

**SUOJAROKOTUSTEN SOVELTAMISPÄÄTÖKSEN ARVIOINTIPERUSTEET JA
HÄTÄROKOTUSOHJELMIA KOSKEVAT OHJEET**

1. Suojarokotusten soveltamispäätöksen arviointiperusteet (*)

Perusteet	Päätös	
	Rokottamisen puolesta	Rokottamista vastaan
Taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten eläintiheys	Korkea	Alhainen
Kliinisen tartunnan saavat vallitsevat lajit	Siat	Märehtijät
Mahdollisesti tartunnan saaneiden eläinten tai tuotteiden siirtyminen pois suojavyöhykkeeltä	On todisteet	Ei näyttöä
Viruksen ennustettu leviäminen ilmateitse tartuntatiloilta	Suuri	Matala tai olematon
Soveltuva rokote	Käytettävissä	Ei saatavilla
Taudinpurkausten alkuperä (jäljitettävyyys)	Tuntematon	Tiedossa
Taudinpurkausten esiintymistiheys	Lisääntyvät nopeasti	Eivät lisäännä tai lisääntyvät hitaasti
Taudinpurkausten levinneisyys	Laaja	Rajattu
Julkinen reaktio koko karjan lopettamiseen	Voimakas	Heikko
Alueellistamisen hyväksyminen rokotuksen jälkeen	Kyllä	Ei

2. Suojarokotusten Soveltamispäätöksen Lisäarviointiperusteet

Perusteet	Päätös	
	Rokottamisen puolesta	Rokottamista vastaan
Alueellistamisen hyväksyminen kolmansissa maissa	Tiedossa	Tuntematon
Kilpailevien torjuntastrategioiden taloudellinen arviointi	On ennustettavissa, että torjuntastrategia ilman hätärokotuksia johtaisi merkittävästi suurempiin taloudellisiin menetyksiin maatalousaloilla ja muilla kuin maatalousaloilla	On ennustettavissa, että torjuntastrategia, johon liittyy hätärokottaminen, johtaisi merkittävästi suurempiin taloudellisiin menetyksiin maatalousaloilla ja muilla kuin maatalousaloilla

(*) Eläinten terveyttä ja hyvinvointia käsittelevän tiedekomitean raportin (1999) mukaan.

Perusteet	Päätös	
	Rokottamisen puolesta	Rokottamista vastaan
On ennustettavissa, että 24/48 tunnin sääntöä ei voida panna täytäntöön tehokkaasti kahdeksi peräkkäiseksi päiväksi ⁽¹⁾	Kyllä	Ei
Koko karjan hävittämispolitiikasta aiheutuva merkittävä sosiaalinen ja psykologinen vaikutus	Kyllä	Ei
Tehokasta kotieläintuotantoa harjoittavia suuria tiloja alueella, jolla ei ole korkea eläintiheys	Kyllä	Ei

⁽¹⁾ 24/48 tunnin sääntö tarkoittaa, että:

- a) 10 artiklassa tarkoitetuilla tiloilla olevaa tartunnan saanutta karjaa ei voida hävittää 24 tunnin kuluessa taudin varmistumisesta, ja
- b) todennäköisesti tartunnan saaneita tai viruksen saastuttamia eläimiä ei voida turvallisesti lopettaa ennakolta ehkäisevästi enintään 48 tunnin kuluessa.

3. Korkean eläintiheyden määrittely

- 3.1. Päättyessään tämän direktiivin soveltamiseksi toteutettavista toimenpiteistä ja erityisesti 52 artiklan 2 kohdassa säädetyistä toimenpiteistä jäsenvaltioiden on perusteellisen epidemiologisen arvioinnin lisäksi harkittava korkean eläintiheyden alueiden määrittelyä 3.2 kohdan mukaisesti tai tarvittaessa direktiivin 2001/89/EY 2 artiklan u alakohdan mukaisesti ja käytettävä sitä määritelmää, joka on tiukempi.

Määritelmää voidaan muuttaa uuden tieteellisen tiedon perusteella 89 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

3.2. Taudille alttiisiin lajeihin kuuluvat eläimet

Taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten osalta korkean eläintiheyden alue on säteeltään 10 kilometrin suuruinen maantieteellinen alue sellaisen tilan ympärillä, jolla on taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia, suu- ja sorkkataudin tartunnan saaneiksi epäiltyjä tai tartunnan saaneita eläimiä, jos taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä on yli 1 000 päätä neliökilometriä kohti. Kyseisen tilan on sijaittava joko 2 artiklan s kohdassa määritellyssä alueen osassa, jossa taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä on yli 450 eläintä neliökilometriä kohti, tai alle 20 kilometrin etäisyydellä tällaisesta alueen osasta.

LIITE XI

A OSA

Kansalliset laboratoriot, joilla on lupa käsitellä eläviä suu- ja sorkkatautiviruksia

Jäsenvaltio, jossa laboratorio sijaitsee	Laboratorio	Laboratorion palveluita käyttävät jäsenvaltiot
Belgia	Veterinary and Agrochemical Research Centre CODA-CERVA-VAR, Uccle	Belgia Luxemburg
Tanska	Danish Veterinary Institute Department of Virology Lindholm	Tanska Suomi Ruotsi
Saksa	Bundesforschungsanstalt für Viruskrankheiten der Tiere, – Anstaltsteil Tübingen – Anstaltsteil Friedrich-Loeffler-Institut, Insel Riems	Saksa
Kreikka	Ινστιτούτο αφθώδους πυρετού, Αγία Παρασκευή Αττικής	Kreikka
Espanja	Laboratorio Central de Veterinaria Algete, Madrid	Espanja
Ranska	Agence française de sécurité sanitaire des aliments (AFSSA) – Laboratoire d'études et de recherches en pathologie bovine et hygiène des viandes, Lyon – Laboratoire d'études et de recherches en pathologie animale et zoonoses, Maison-Alfort	Ranska
Italia	Istituto zooprofilattico sperimentale della Lombardia e dell'Emilia Romagna, Brescia	Italia
Alankomaat	CIDC-Lelystad, Central Institute for Animal Disease Control, Lelystad	Alankomaat
Itävalta	Österreichische Agentur für Gesundheit und Ernährungssicherheit Veterinärmedizinische Untersuchungen Mödling	Itävalta
Yhdistynyt kuningaskunta	Institute for Animal Health, Pirbright	Yhdistynyt kuningaskunta Irlanti Ruotsi Suomi

B OSA

Laboratoriot, joilla on lupa käsitellä eläviä suu- ja sorkkatautiviruksia rokotteiden tuotantoa varten

Jäsenvaltio	Valmistaja
Saksa	Bayer AG, Köln
Ranska	Merial, S.A.S., Laboratoire IFFA, Lyon
Alankomaat	CIDC-Lelystad, Central Institute for Animal Disease Control, Lelystad
Yhdistynyt kuningaskunta	Merial, S.A.S., Pirbright Laboratory, Pirbright

LIITE XII

**ELÄVIÄ SUU- JA SORKKATAUTIVIRUKSIA KÄSITTELEVIÄ LABORATORIOITA JA LAITOKSIA
KOSKEVAT BIOTURVALLISUUSVAATIMUKSET**

1. Eläviä suu- ja sorkkatautiviruksia käsittelevien laboratorioiden ja laitosten on täytettävä vaatimukset, jotka vahvistetaan suu- ja sorkkataudin vastaisen Euroopan toimikunnan huhtikuussa 1985 Roomassa pitämässään 26. istunnossa laatimassa asiakirjassa "Minimum standards for Laboratories working with foot-and-mouth disease virus *in vitro* and *in vivo*" (Suu- ja sorkkatautivirusta *in vitro* ja *in vivo* käsittelevien laboratorioiden vähimmäisvaatimukset), sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 1993, tai niiden on sovellettava näitä tiukempia vaatimuksia.
2. Eläviä suu- ja sorkkatautiviruksia käsittelevät laboratoriot ja laitokset on tarkastettava vähintään kahdesti viiden vuoden aikana; toisen tarkastuksen on oltava ennalta ilmoittamaton.
3. Tarkastusryhmässä on oltava ainakin
 - yksi komission asiantuntija,
 - yksi suu- ja sorkkataudin asiantuntija,
 - yksi mikrobiologisille vaaroille alttiiden laboratorioiden bioturvallisuuskysymysten riippumaton asiantuntija.
4. Tarkastusryhmä toimittaa komissiolle ja jäsenvaltioille kertomuksen päätöksen 98/139/EY mukaisesti.

LIITE XIII

**DIAGNOSTISET TUTKIMUKSET JA STANDARDIT SUU- JA SORKKATAUTIA JA MUIDEN VESIKULAA-
RITAUTIEN EROTUSDIAGNOOSIA VARTEN**

Tässä liitteessä tarkoitetaan "tutkimuksella" laboratoriodiagnoosimenettelyä ja "standardilla" vertailureagenssia, joka on useissa eri laboratorioissa tehtyjen vertailutestien perusteella hyväksytty kansainväliseksi standardiksi.

A OSA

Diagnostiset tutkimukset1. *Suosittelavat menettelyt*

Yhteisössä sovelletaan vesikulaaritautien diagnosoimiseksi OIE:n käsikirjassa kuvattuja diagnostisia tutkimuksia, joita käytetään kansainvälisen kaupan pakollisissa testeissä. Kansallisten laboratorioiden on sovellettava standardeja ja tutkimuksia, jotka vastaavat OIE:n käsikirjassa määriteltyjä standardeja ja tutkimuksia tai ovat niitä tiukempia.

Komissio voi 89 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen päättää vahvistaa OIE:n käsikirjassa määriteltyjä testausmenettelyjä tiukemmat menettelyt.

2. *Vaihtoehtoiset menettelyt*

OIE:n käsikirjassa määriteltyjen vaihtoehtoisten tutkimusten tai muiden tutkimusten, joita siinä ei mainita, käyttö on sallittua, jos niiden on voitu osoittaa vastaavan OIE:n käsikirjassa tai yhteisön säädösten liitteissä määriteltyjä herkkyys- ja spesifisyysparametreja, sen mukaan, kummat näistä ovat tiukemmat, tai ylittävän ne.

Kansallisten laboratorioiden, joiden tuloksia käytetään kansallista, yhteisön sisäistä tai kansainvälistä kauppaa varten, on tuotettava ja säilytettävä tiedot, joilla varmistetaan, että niiden käyttämät tutkimusmenetelmät ovat OIE:n tai yhteisön asiaa koskevien vaatimusten mukaisia.

3. *Standardit ja laadunvalvonta*

Kansallisten laboratorioiden on osallistuttava yhteisön vertailulaboratorion järjestämään säännölliseen standardointiin ja ulkoiseen laadunvarmistukseen.

Yhteisön vertailulaboratorio voi tällaisten toimien osalta ottaa huomioon tulokset, jotka kansallinen laboratorio on saanut osallistuessaan suhteellisen hiljattain jonkin vesikulaaritautien diagnosoinnin ulkoisesta laadunvarmistuksesta vastaavan kansainvälisen organisaation, kuten OIE:n, YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) tai Kansainvälisen atomienergiajärjestön järjestämään laadunvarmistusohjelmaan.

Kansallisten laboratorioiden on toteutettava sisäisiä laadunvarmistusohjelmia. Tällaisia ohjelmia koskevat vaatimukset voidaan määritellä 89 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen. Kunnes yksityiskohtaiset säännökset vahvistetaan, sovelletaan OIE:n standardeja käsittelevän lautakunnan (OIE Standards Commission) syyskuussa 1995 vahvistamia suuntaviivoja laboratorioiden laadunarviointia varten (OIE Guidelines for Laboratory Quality Evaluation).

Kansallisten laboratorioiden on osana laadunvarmistusta osoitettava, että niiden soveltamat rutiinitutkimukset vastaavat OIE:n käsikirjassa tai tämän direktiivin liitteessä XIV määriteltyjä herkkyys- ja spesifisyysvaatimuksia, sen mukaan kummat näistä ovat tiukemmat.

4. *Vesikulaaritautien diagnosointia koskevien tutkimusten ja standardien vahvistamiseksi ja tarkistamiseksi sovellettavat menettelyt*

Vesikulaaritautien diagnosointia koskevat tutkimukset ja standardit vahvistetaan 89 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Komissio voi ottaa huomioon yhteisön vertailulaboratorion järjestämissä kansallisten laboratorioiden kokouksissa annetut tieteelliset lausunnot.

5. *Vaatimustenmukaisuutta koskeva menettely*

Yhteisön vertailulaboratorion järjestämistä, standardointia ja ulkoista laadunvarmistusta koskevista harjoituksista saatuja tietoja arvioidaan kansallisten laboratorioiden vuosikokouksissa ja tiedot toimitetaan komissiolle liitteessä XI olevassa A osassa mainittujen kansallisten laboratorioiden luettelon tarkistamista varten.

Komissio velvoittaa laboratoriot, joiden tekemät tutkimukset eivät ole herkkyys- ja spesifisyysvaatimusten mukaisia, mukauttamaan menettelynsä vaatimuksia vastaaviksi asianmukaisen määräajan kuluessa. Jos laboratorio ei pysty osoittamaan pätevyyttä koskevien vaatimusten täyttymistä asetetussa määräajassa, se menettää hyväksyntänsä yhteisössä kaikkien kyseisen määräajan jälkeen tehtyjen tutkimusten osalta.

6. *Näytteiden valinta ja kuljetus*

Osa kentältä kerätystä näytteestä olisi lähetettävä jollekin liitteessä XI olevassa A osassa mainitulle laboratoriolle. Jos tällaisia näytteitä ei kuitenkaan ole saatavilla tai ne eivät sovellu lähetettäväksi, voidaan hyväksyä näyte saman isäntälajin infektoiduista koe-eläimistä tai varhainen soluviljelmäeristys.

Infektoiduista koe-eläimistä tai soluviljelmistä kerätystä materiaalista on toimitettava polveutumista koskeva selvitys.

Vesikulaariviruksen diagnoosia varten otettu näyte voidaan kuljettaa 4 °C:n lämpötilassa, jos arvioitu kuljetus vastaanottavaan laboratorioon kestää alle 24 tuntia.

Nielunäytteiden (probang) kuljetusta varten suositellaan hiilihappojäätä tai nestetyppeä erityisesti jos on mahdollista, että kuljetus pitkittyy lentokentillä tapahtuvien viivästysten vuoksi.

Suu- ja sorkkatautiin sairastuneiksi epäilyistä eläimistä saadun materiaalin pakkaamisessa on noudatettava erityistä varovaisuutta niin maan sisäisissä kuin eri maiden välisissä kuljetuksissa. Varotoimenpiteillä pyritään ensisijaisesti välttämään säiliöiden rikkoutuminen tai vuotaminen ja viruksesta saastumisen riski, mutta myös varmistamaan, että näytteet saapuvat laboratorioon tyydyttävässä kunnossa. Kylmänlähteeksi suositellaan sulavan jään sijasta kylmävaraajia, jotta estetään veden vuotaminen pakkauksesta.

Ennen näytteiden lähettämistä on vastaanottavalle laboratoriolle ilmoitettava näytteiden arvioitu saapumisaika ja sovitettava niiden vastaanottamisesta.

On varmistettava, että nämä säännökset ovat kyseisten jäsenvaltioiden tuonti- ja vientisäännösten mukaiset.

B OSA

Standardit

Vesikulaaritautien virukset eristetään sekä virusantigeeni ja vasta-aineet osoitetaan OIE:n käsikirjassa määriteltyjen menettelyohjeiden mukaisesti.

1. *Suu- ja sorkkatauti*

1.1. *Antigeenin osoitus*

Suu- ja sorkkatautiviruksen antigeenin osoitusta koskevat standardit vahvistetaan 89 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen sen jälkeen, kun yhteisön vertailulaboratoriota on kuultu.

Suu- ja sorkkataudin kaikista seitsemästä serotyypistä on saatavilla standardoidut ja inaktivoituneet virusantigeenit OIE/FAO:n kansainvälisessä vertailulaboratoriossa (WRL).

Kansallisten laboratorioiden olisi varmistettava, että niiden virusantigeenin osoittamismenetelmä on näiden vähimmäisvaatimusten mukainen. Tarvittaessa yhteisön vertailulaboratoriosta on saatavissa ohjeet siitä, miten antigeeni laimennetaan, kun sitä käytetään vahvana tai heikkona positiivisena kontrollina.

1.2. Viruseristys

Suu- ja sorkkatautiviruksen osoitusta koskevat standardit vahvistetaan 89 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen sen jälkeen, kun yhteisön vertailulaboratoriota on kuultu.

Suu- ja sorkkataudin eristettyjä viruksia on saatavissa suu- ja sorkkataudin WRL:sta.

Kansallisten laboratorioiden on varmistettava, että suu- ja sorkkatautiviruksen eristämiseksi käytettävät kudosisjelmät ovat niin herkkiä, että niitä voidaan käyttää kaikkien sellaisten serotyyppien ja kantojen testaukseen, joihin laboratoriolle on diagnostinen kapasiteetti.

1.3. Nukleiinihappo-osoitustesti

Suu- ja sorkkatautiviruksen RNA:n osoituksessa sovellettavat standardit määritetään 89 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen sen jälkeen, kun yhteisön vertailulaboratoriota on kuultu.

Komissio voi huolehtia siitä, että kansalliset laboratoriot toteuttavat RNA:n osoitusmenetelmien herkkyyttä koskevia vertailevia tutkimuksia tulevaa standardointia varten.

Koska nukleiinihappojen pitkäaikainen varastointi on käytännössä vaikeaa, komissio voi varmistaa, että yhteisön vertailulaboratorio asettaa saataville standardoidut laadunvarmistusreagenssit suu- ja sorkkatautiviruksen RNA:n osoitusta varten.

1.4. Vasta-aineen osoitus (rakenneproteiinit)

Suu- ja sorkkatautiviruksen vasta-aineen osoitusta koskevat standardit vahvistetaan 89 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen sen jälkeen, kun yhteisön vertailulaboratoriota on kuultu.

Suu- ja sorkkataudin virustyyppien O1-Manisa, A22-Iraq and C-Noville standardoidut antiseerumit määritellään "FAO Phase XV Standardisation Exercise in foot-and-mouth disease antibody detection" -julkaisussa (1998).

Komissio voi huolehtia siitä, että yhteisön vertailulaboratorion ja kansallisten laboratorioiden toteuttamien standardointitoimien tuloksena kaikille suu- ja sorkkatautiviruksen tärkeimmille antigeenivarianteille vahvistetaan standardoidut referenssiseerumit. Referenssiseerumit vahvistetaan standardeiksi kansallisten laboratorioiden käyttöön.

1.5. Vasta-aineen osoitus (muut kuin rakenneproteiinit)

Suu- ja sorkkatautiviruksen vasta-aineen osoitusta koskevat standardit vahvistetaan 89 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen sen jälkeen, kun yhteisön vertailulaboratoriota on kuultu.

Komissio voi huolehtia siitä, että yhteisön vertailulaboratorion ja kansallisten laboratorioiden toteuttamien standardointitoimien tuloksena vahvistetaan standardoidut referenssiseerumit. Referenssiseerumit vahvistetaan standardeiksi kansallisten laboratorioiden käyttöön.

2. Sian vesikulaaritauti (SVD)

SVD on diagnosoitava päätöksen 2000/428/EY mukaisesti.

3. *Muut vesikulaaritaudit*

Komissio voi tarvittaessa varmistaa, että sian vesicular stomatitis- tai vesicular exanthema-taudin laboratoriodiagnoosia koskevat standardit vahvistetaan 89 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Jäsenvaltiot voivat säilyttää laboratoriokapasiteettinsa muiden vesikulaaritautien kuin suu- ja sorkkataudin ja SVD:n, esimerkiksi sian vesicular stomatitis- ja vesicular exanthema -taudin diagnosoimiseen.

Kansalliset laboratoriot, jotka haluavat säilyttää diagnostisen kapasiteettinsa kyseisten virusten osalta, voivat saada vertailureagensseja WRL:stä Pirbrightista tai OIE:n vertailulaboratoriosta.

LIITE XIV

YHTEISÖN ANTIGEENI- JA ROKOTEPANKKI

1. Yhteisön antigeeni- ja rokotepankkiin toimitettavan tiivistetyn inaktiivisen antigeenin toimitusta ja varastointia koskevat edellytykset:
 - a) jokainen antigeeni koostuu yhdestä homogeenisestä erästä;
 - b) kaikki erät jaetaan, jotta ne voidaan varastoida kahteen erilliseen maantieteelliseen paikkaan yhteisön antigeeni- ja rokotepankin nimettyjen tilojen vastuulla;
 - c) antigeeni täyttää vähintään Euroopan farmakopean vaatimukset ja OIE:n käsikirjan asianmukaiset määräykset;
 - d) hyvän valmistuskäytännön periaatteita noudatetaan koko tuotantoprosessin ajan ja niihin kuuluu varastossa olevista antigeeneistä valmistetun rokotteen varastointi ja viimeistely;
 - e) jos c alakohdassa tarkoitetuissa teksteissä ei muuta määrätä, antigeeni on puhdistettu siten, että poistetaan suu- ja sorkkatautiviruksen muut kuin rakenneproteiinit. Puhdistuksella on varmistettava vähintään, että tällaisesta antigeenistä valmistettujen rokotteiden muiden kuin rakenneproteiinien jäämäpitoisuus ei aiheuta muiden kuin rakenneproteiinien vasta-aineen havaittavissa olevia pitoisuuksia eläimissä, joille on annettu kerran ensimmäinen rokotus ja kerran tehosterokotus.
2. Yhteisön antigeeni- ja rokotepankkiin toimitetusta tiivistetystä inaktiivisesta antigeenista valmistettujen rokotteiden formulointia, viimeistelyä, pullottamista, pakkausmerkinnöillä varustamista ja jakelua koskevat edellytykset:
 - a) 81 artiklassa tarkoitettu antigeeni on voitava formuloida rokotteeksi nopeasti;
 - b) rokotteen on oltava turvallinen, steriili ja tehokas; rokotteen tehon on oltava vähintään 6 PD₅₀ Euroopan farmakopean mukaisesti testattaessa ja sen on sovelluttava märehtijöiden ja sikojen hätärrokotuksiin;
 - c) on oltava kapasiteetti formuloida varastossa olevasta tiivistetystä inaktivoidusta antigeenistä:
 - i) jopa miljoona rokoteannosta neljän päivän kuluessa komission toimeksiannosta;
 - ii) lisäksi jopa neljä miljoonaa rokoteannosta 10 päivän kuluessa komission toimeksiannosta;
 - d) rokote on voitava pullottaa, varustaa pakkausmerkinnöillä ja jaella nopeasti huomioon ottaen sen alueen, jolla rokotuksia suoritetaan, erityistarpeet.

LIITE XV

KANSALLISTEN LABORATORIOIDEN TEHTÄVÄT

Direktiivin 68 artiklassa tarkoitettujen kansallisten laboratorioiden tehtävät ja velvollisuudet suu- ja sorkkataudin ja muiden vesikulaaritautien osalta ovat seuraavat:

1. Kaikkien eläviä suu- ja sorkkatautiviruksia käsittelevien kansallisten laboratorioiden on toiminnassaan noudatettava tiukkoja turvallisuusvaatimuksia, jotka määritellään suu- ja sorkkataudin vastaisen Euroopan toimikunnan laatimassa asiakirjassa "Minimum Standards for Laboratories working with foot-and-mouth disease virus *in vitro* and *in vivo*" (Suu- ja sorkkatautivirusta *in vitro* ja *in vivo* käsittelevien laboratorioiden vähimmäisvaatimukset) (26. istunto, Rooma, huhtikuu 1985), sellaisena kuin se on muutettuna 30. istunnon raportin lisäyksessä 6 olevalla ii kohdalla (Rooma, 1993).
2. Kansallisilla laboratorioilla on oltava jatkuvat valmiudet vesikulaaritautien diagnosoimiseen ja nopean alustavan diagnoosin edellyttämät laitteet, välineet ja pätevyys.
3. Kansallisilla laboratorioilla on oltava inaktivoidut referenssikannat kaikista suu- ja sorkkatautiviruksen serotyypeistä, antiseerumeita niitä vastaan ja muita nopean diagnoosin edellyttämiä reagensseja. Laboratorioilla on oltava jatkuvasti saatavilla asianmukaisia soluviljelmiä negatiivisen diagnoosin vahvistamista varten.
4. Kansallisilla laboratorioilla on oltava tarvittavat laitteet ja välineet ja pätevyys laaja-alaiseen serologiseen seurantaan.
5. Kaikissa epäilyissä primaaritaudinpurkauksissa on kerättävä tarkoituksenmukaiset näytteet, jotka on kuljetettava nopeasti ja menettelyohjeiden mukaisesti kansalliseen laboratorioon. Kansallisen laboratorion on varauduttava suu- ja sorkkataudin esiintymistä koskevaan epäilyyn varmistamalla, että näytteiden keräämistä ja kansalliseen laboratorioon kuljettamista varten tarvittavat välineet ja materiaalit ovat käyttövalmiina paikallisesti.
6. Kaikista yhteisöön kulkeutuneista uusista viruksista on tehtävä antigeenityypitys ja genomin kartoitus. Tämä voidaan tehdä mahdollisuuksien mukaan kansallisessa laboratoriossa. Muussa tapauksessa kansallisen laboratorion on lähetettävä mahdollisimman nopeasti primaaritapauksesta otettu virusnäyte yhteisön vertailulaboratorioon vahvistusta ja tarkempaa määrittystä varten; lähetykseen on liitettävä lausunto kenttäkannan antigeenisistä ominaisuuksista verrattuna yhteisön antigeeni- ja rokotepankeissa oleviin rokotekantoihin. Samaa menettelyä olisi noudatettava kansallisten laboratorioiden kolmansista maista saamien virusten osalta silloin, kun viruksen määrittäminen on todennäköisesti yhteisön edun mukaista.
7. Kansallisten laboratorioiden olisi toimitettava tautitiedot valtion eläinlääkintävirastolle, joka välittää ne yhteisön vertailulaboratoriolle.
8. Kansallisten laboratorioiden olisi tehtävä yhteistyötä yhteisön vertailulaboratorion kanssa sen varmistamiseksi, että valtion eläinlääkintäviraston kentällä työskentelevillä toimihenkilöillä on koulutustarkoituksessa mahdollisuus nähdä kansallisessa laboratoriossa suu- ja sorkkataudin kliinisiä tapauksia.
9. Kansallisten laboratorioiden on tehtävä yhteistyötä yhteisön vertailulaboratorion ja muiden kansallisten laboratorioiden kanssa parempien diagnostiikkamenetelmien kehittämiseksi ja asiaa koskevan materiaalin ja tiedon vaihtamiseksi.
10. Kansallisten laboratorioiden on osallistuttava yhteisön vertailulaboratorion järjestämään ulkoiseen laadunvarmistukseen ja standardointiin.
11. Kansallisten laboratorioiden on käytettävä tutkimuksia ja standardeja, jotka täyttävät liitteessä XIII asetetut vaatimukset tai ovat niitä tiukempia. Kansallisten laboratorioiden on annettava komissiolle pyynnöstä tietoja, jotka osoittavat, että käytetyt tutkimukset täyttävät asetetut vaatimukset tai ovat niitä tiukempia.
12. Kansallisilla laboratorioilla olisi oltava pätevyys kaikkien vesikulaaritautivirusten ja enkefalomyokardiittiviruksen tunnistamiseen, jotta voidaan välttää viiveet diagnosoinnissa ja siten myös toimivaltaisten viranomaisten toteuttamien torjuntatoimenpiteiden täytäntöönpanossa.

13. Kansallisten laboratorioiden on toimittava yhteistyössä muiden laboratorioiden kanssa, jotka toimivaltaiset viranomaiset ovat nimenneet suorittamaan testejä, esimerkiksi serologisia tutkimuksia, joissa ei käsitellä eläviä suu- ja sorkkatautiviruksia. Nämä laboratoriot eivät saa tehdä virusosoituksia näytteille, jotka on otettu epäillyistä vesikulaaritautilapauksista. Tällaisten laboratorioiden ei tarvitse täyttää liitteessä XII olevassa 1 kohdassa tarkoitettuja bioturvallisuusvaatimuksia, mutta niillä on oltava vakiintuneet menettelyt, joilla varmistetaan, että suu- ja sorkkatautiviruksen mahdollinen leviäminen estetään tehokkaasti.

Epäselvän tuloksen antaneet näytteet on toimitettava kansalliseen vertailulaboratorioon varmennustestien suorittamiseksi.

LIITE XVI

SUU- JA SORKKATAUDIN YHTEISÖN VERTAILULABORATORION TEHTÄVÄT

Direktiivin 69 artiklassa tarkoitetun yhteisön vertailulaboratorion tehtävät ja velvollisuudet suu- ja sorkkataudin osalta ovat seuraavat:

1. *Varmistaa jäsenvaltioiden kansallisten laboratorioiden väliset yhteydet ja tarjota parhaat mahdolliset menetelmät kotieläinten suu- ja sorkkataudin diagnosoimiseksi sekä tarvittaessa kullekin jäsenvaltiolle muiden vesikulaaritautiin erotusdiagnoosit seuraavasti:*
 - 1.1. kentältä kerättyjen näytteiden vastaanottaminen säännöllisesti jäsenvaltioilta ja Euroopan unioniin maantieteellisesti tai kaupallisesti taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten tai tällaisista eläimistä saatujen tuotteiden kaupan kautta yhteydessä olevilta mailta tavoitteena tautilanteen kokonaisvaltainen ja alueellinen seuranta, syntyviin viruskantoihin ja erityisesti epidemiologisiin erityistilanteisiin liittyvien riskien arviointi ja, siinä määrin kuin mahdollista, ennakointi, sekä viruksen tunnistaminen tarvittaessa tiiviissä yhteistyössä OIE:n alueellisen vertailulaboratorion ja WRL:n kanssa;
 - 1.2. edellä 1.1 kohdassa tarkoitetuista näytteistä saatujen vesikulaarivirusten tyypitys ja täydellinen antigeeni- ja genomikartoitus sekä tällaisten tutkimusten tuloksista tiedottaminen välittömästi komissiolle, jäsenvaltioille ja asianomaiselle kansalliselle laboratoriolle;
 - 1.3. vesikulaariviruskantojen kerääminen ja ajantasaisen kokoelman säilyttäminen;
 - 1.4. vesikulaariviruskantojen erityisten antiseerumien kerääminen ja ajantasaisen kokoelman säilyttäminen;
 - 1.5. neuvonanto komissiolle kaikista suu- ja sorkkataudin rokotekantojen valintaan ja käyttöön liittyvistä seikoista.
2. *Yhteisön vertailulaboratorion olisi avustettava kansallisia laboratorioita erityisesti seuraavasti:*
 - 2.1. suu- ja sorkkatautidiagnoosia varten tarvittavien reagenssien ja materiaalien kuten virusten ja/tai inaktivoitujen virusantigeenien, standardoitujen seerumien, solulinjojen ja muiden vertailureagenssien varastointi ja toimittaminen kansallisille laboratorioille;
 - 2.2. suu- ja sorkkatautivirusta ja muita asianomaisia viruksia koskevan asiantuntemuksen ylläpitäminen nopean erotusdiagnoosin mahdollistamiseksi;
 - 2.3. suu- ja sorkkatautidiagnoosin yhdenmukaistamisen edistäminen ja tutkimusten laadun varmistaminen järjestämällä yhteisössä säännöllisiä vertailukokeita ja ulkoista laadunvarmistusta ja välittämällä tällaisten kokeiden tulokset säännöllisesti komissiolle, jäsenvaltioille ja kansallisille laboratorioille;
 - 2.4. tutkimusten toteuttaminen taudintorjuntamenetelmien parantamiseksi yhteistyössä kansallisten laboratorioiden kanssa ja yhteisön vertailulaboratorion vuotuisessa työsuunnitelmassa sovitun mukaisesti.
3. *Tiedon hankkiminen ja jatkokoulutuksen järjestäminen seuraavasti:*
 - 3.1. kansallisissa laboratorioissa sovellettuja diagnoosimenetelmiä ja erotusdiagnoosia koskevan tiedon kerääminen ja sen välittäminen komissiolle ja jäsenvaltioille;

- 3.2. laboratoriodiagnoosiasiantuntijoiden jatkokoulutuksen järjestäminen diagnoosimenetelmien yhdenmukaistamiseksi;
 - 3.3. suu- ja sorkkataudin epidemiologisen tilanteen kehityksen seuraaminen;
 - 3.4. vuosikokouksen järjestäminen, jotta kansallisten laboratorioiden edustajat voivat tarkastella diagnostiikkamenetelmiä sekä yhteensovittamisen edistymistä.
 4. Kokeilujen ja kenttäkokeiden toteuttaminen komissiota kuullen suu- ja sorkkataudin torjunnan parantamiseksi.
 5. Euroopan unionin tasolla toteutettavia suu- ja sorkkatautia koskevia tutkimuksia ja standardeja koskevien liitteen XIII sisällön tarkistaminen kansallisten vertailulaboratorioiden vuosikokouksessa.
 6. Yhteistyö ehdokasmaiden kansallisten vertailulaboratorioiden kanssa tämän liitteen mukaisesti.
 7. Yhteisön vertailulaboratorion on toiminnassaan noudatettava hyväksyttyjä ja tarkkoja tautiturvallisuusedellytyksiä, kuten ne on määritelty tämän direktiivin liitteessä XII tarkoitetussa suu- ja sorkkataudin vastaisen Euroopan toimikunnan asiakirjassa "Minimum Standards for Laboratories working with foot-and-mouth disease virus in vitro and in vivo" (Suu- ja sorkkatautivirusta in vitro ja in vivo käsittelevien laboratorioiden vähimmäisvaatimukset) (26. istunto, Rooma, huhtikuu 1985), sellaisena kuin se on muutettuna kyseisen toimikunnan 30. istunnon raportin lisäyksessä 6 olevalla ii kohdalla vuodelta 1993.
 8. Yhteisön vertailulaboratorion on avustettava komissiota kansallisten laboratorioiden suu- ja sorkkatauti-diagnoosiin liittyvien tautiturvallisuustoimenpiteiden toteuttamisessa.
-

LIITE XVII

VALMIUSSUUNNITELMIA KOSKEVAT PERUSTEET JA VAATIMUKSET

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden valmiussuunnitelmat täyttävät ainakin seuraavat vaatimukset:

1. On säädettävä valmiussuunnitelmien täytäntöönpanon edellyttämistä toimivaltuuksista ja hävittämishojelman nopeasta ja onnistuneesta toteuttamisesta.
2. On annettava säännöksiä, joilla varmistetaan hätärahastojen, talousarviokeinojen sekä rahavarojen käyttömahdollisuus kaikkien suu- ja sorkkatauti-epitsootioiden torjuntaan liittyvien seikkojen kattamiseksi.
3. On luotava virkatie, jolla varmistetaan nopea ja tehokas päätöksentekoprosessi suu- ja sorkkatauti-epitsootioiden varalta. Torjuntastrategioiden johtamiseen liittyvästä päätöksenteosta vastaa keskitetysti yksikkö, johon myös johtava eläinlääkintäviranomais kuuluu.
4. Taudin ilmetessä kullakin jäsenvaltiolla on oltava valmiudet perustaa viipymättä toimintakykyinen kansallinen taudintorjuntakeskus, joka koordinoi kaikkien päätöksenteosta keskitetysti vastaavan yksikön tekemien päätösten täytäntöönpanoa. Keskukseen asianmukaisen perustamisen varmistamiseksi on nimettävä pysyvä koordinaattori.
5. Jäsenvaltioilla on oltava yksityiskohtaiset suunnitelmat, joiden avulla voidaan suu- ja sorkkataudin ilmetessä viipymättä perustaa paikallisia taudintorjuntakeskuksia taudintorjunta- ja ympäristönsuojelutoimenpiteiden täytäntöönpanemiseksi paikallisella tasolla.
6. Jäsenvaltioiden on varmistettava kansallisen taudintorjuntakeskuksen, paikallisten taudintorjuntakeskusten ja toimivaltaisten ympäristöviranomaisten ja -laitosten välinen yhteistyö, jotta eläinlääkintään ja ympäristön turvallisuuteen liittyvien kysymysten ratkaisemiseksi toteutetut toimet voidaan koordinoita asianmukaisesti.
7. On muodostettava pysyvä asiantuntijaryhmä tarvittaessa yhteistyössä muiden jäsenvaltioiden kanssa asiantuntemuksen kokoamiseksi ja asiasta vastaavan viranomaisen tautivalmiuden lisäämiseksi.
8. On säädettävä nopean ja tehokkaan ohjelman toteuttamisen edellyttämistä voimavaroista, myös henkilöstö-, laite-, väline- ja laboratoriokapasiteetista.
9. On huolehdittava siitä, että saatavilla on ajantasaiset toimintaohjeet. Niissä on kuvattava monipuolisesti ja käytännöllisesti kaikki toimintamenettelyt, ohjeet ja torjuntatoimenpiteet, joita sovelletaan suu- ja sorkkatautitapausten taudinpurkauksissa.
10. Hätärokotuksia varten on oltava olemassa yksityiskohtaiset suunnitelmat.
11. Henkilöstön on osallistuttava säännöllisesti:
 - 11.1. taudin kliinisiä oireita, epidemiologista selvitystä ja eläinkulkutautien torjuntaa koskevaan koulutukseen,
 - 11.2. reaaliaikaisiin, seuraavasti järjestettäviin hälytysharjoituksiin:
 - 11.2.1. kaksi kertaa viiden vuoden pituisen ajanjakson aikana, joista ensimmäinen saa olla alkanut enintään kolmen vuoden kuluttua suunnitelman hyväksymisestä, tai
 - 11.2.2. viiden vuoden ajan siitä kun laaja eläinkulkutaudinpurkaus on torjuttu tehokkaasti ja tauti on saatu hävitetyksi, tai
 - 11.2.3. yksi 11.2.1 kohdassa tarkoitetuista harjoituksista korvataan tosiaikaisella harjoituksella, jollainen vaaditaan muiden maalla eläviin eläimiin tarttuvien laajojen kulkutautien varalta tehdyissä valmiussuunnitelmissa, tai

- 11.2.4. poiketen siitä, mitä 11.2.1 kohdassa säädetään ja edellyttäen, että valmiussuunnitelmaan sisältyvät asiaankuuluvat säännökset, jäsenvaltiot, joissa taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten kanta on rajallinen, sopivat osallistumisesta ja yhteistyöstä naapurijäsenvaltioissa toteutettaviin reaaliaikaisiin harjoituksiin ja direktiivin 2001/89/EY liitteessä VII olevan g kohdan ii alakohdan mukaisesti toteutettuihin suu- ja sorkkataudille alttiisiin lajeihin kuuluviin eläimiin liittyviin valmiusharjoituksiin.
- 11.3. viestintäkoulutusta jatkuvien tautitietouskampanjoiden tarjoamiseksi viranomaisille, kotieläintuottajille ja eläinlääkäreille.
12. Valmiussuunnitelmat on laadittava ottaen huomioon resurssit, joita tarvitaan lyhyessä ajassa esiintyvien ja useiden antigeenisesti toisistaan eroavien serotyyppien tai kantojen aiheuttamien lukuisten taudinpurkausten torjumiseksi muun muassa suu- ja sorkkatautiviruksen tahallisen levittämisen varalta.
13. Rajoittamatta eläinlääkintää koskevien vaatimusten soveltamista valmiussuunnitelmat on laadittava siten, että suu- ja sorkkataudin puhjetessa varmistetaan, että eläinten ruhot ja suuret eläinjätemäärät hävitetään vaarantamatta kansanterveyttä ja käyttäen ympäristön mahdollista vahingoittumista ehkäiseviä menettelyjä tai menetelmiä, erityisesti:
- i) aiheuttaen mahdollisimman vähän vaaraa maaperälle, ilmalle, pinta- ja pohjavedelle, kasveille ja eläimille,
 - ii) tuottaen mahdollisimman vähän melu- tai hajuhaittoja,
 - iii) vahingoittaen mahdollisimman vähän maaseutua tai erityisalueita
14. Suunnitelmien on sisällettävä asianmukaiset paikat ja sitoumukset eläinten ruhojen ja eläinjätteen käsittelemiseksi tai hävittämiseksi taudin puhjetessa.
15. Jäsenvaltion on huolehdittava tiedottamisesta maanviljelijöille, maaseudun asukkaille ja koko väestölle. On varmistettava suorat ja helppokäyttöiset yhteydet (esimerkiksi puhelinpalvelupisteiden muodossa) tautialueiden asiakkaiden kanssa kansallisten ja alueellisten tiedotusvälineiden kautta tapahtuvan tiedottamisen rinnalla.
-

LIITE XVIII

A OSA

Toimenpiteet, kun suu- ja sorkkataudin esiintyminen villieläimissä varmistuu

1. Heti kun suu- ja sorkkataudin primaaritapaus taudille alttiisiin lajeihin kuuluvissa villieläimissä on varmistunut, jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on taudin leviämisen vähentämiseksi viipymättä:
 - a) ilmoitettava primaaritapauksesta liitteen II mukaisesti,
 - b) perustettava eläinlääkäreistä, metsästäjistä, biologeista ja villieläinasiantuntemusta omaavista biologeista ja epidemiologeista muodostuva asiantuntijaryhmä. Asiantuntijaryhmä avustaa toimivaltaista viranomaista seuraavissa tehtävissä:
 - i) epidemiologisen tilanteen selvittäminen ja tartunta-alueen määrittely B osassa olevan 4 kohdan b alakohdan säännösten mukaisesti,
 - ii) tartunta-alueella c ja d alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden lisäksi sovellettavien aiheellisten toimenpiteiden vahvistaminen; näihin toimenpiteisiin voi sisältyä metsästyksen keskeyttäminen ja villieläinten ruokinnan kieltäminen,
 - iii) komissiolle B osan mukaisesti toimitettavan hävittämissuunnitelman laatiminen,
 - iv) tarkastusten tekeminen sen todentamiseksi, että suu- ja sorkkataudin hävittämiseksi tartunta-alueelta vahvistetut toimenpiteet ovat asianmukaisia,
 - c) asetettava välittömästi määritellyllä tartunta-alueella sijaitsevat tilat, joilla pidetään taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä, viralliseen valvontaan ja määrättävä erityisesti, että:
 - i) kaikkien tilojen taudille alttiisiin lajeihin kuuluvat kaikki eri eläinlajit ja -luokat on laskettava; omistajan on pidettävä laskenta ajan tasalla. Laskentatiedot on esitettävä pyynnöstä, ja ne voidaan tarkastaa jokaisella tarkastuskäynnillä. Tiloilla, joiden eläimiä pidetään ulkona, voidaan ensimmäinen laskenta kuitenkin tehdä arvion perusteella,
 - ii) kaikki tartunta-alueella sijaitsevien tilojen taudille alttiisiin lajeihin kuuluvat eläimet on pidettävä sisällä suojissa tai muussa sellaisessa paikassa, jossa ne voidaan eristää villieläimistä. Villieläimet eivät saa olla kosketuksissa mihinkään aineksiin, jotka voivat myöhemmin joutua kosketuksiin tilan taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten kanssa,
 - iii) tilalle ei saa tuoda eikä siltä saa viedä taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä ilman toimivaltaisen viranomaisen epidemiologinen tilanne huomioon ottaen antamaa lupaa,
 - iv) rakennusten, joissa pidetään taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä, sekä tilan itsensä sisään- ja uloskäynnit on desinfioitava asianmukaisin keinoin,
 - v) kaikkien villieläinten kanssa kosketuksissa olevien henkilöiden on noudatettava asianmukaisia hygieniatoimenpiteitä suu- ja sorkkatautiviruksen leviämisen riskin vähentämiseksi, mikä voi merkitä muun muassa sitä, että villieläinten kanssa kosketuksissa olevia henkilöitä kielletään väliaikaisesti tulemasta tilalle, jolla pidetään taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä,
 - vi) kaikki tilalla olevat kuolleet tai sairaat taudille alttiisiin lajeihin kuuluvat eläimet, joilla esiintyy suu- ja sorkkataudin oireita, on testattava suu- ja sorkkataudin toteamiseksi,
 - vii) tilalle, jolla pidetään taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä, ei saa tuoda mitään ammutun tai kuolleenä löydetyn villieläimen osia eikä mitään aineksia tai välineitä, jotka voivat olla suu- ja sorkkatautiviruksen saastuttamia,
 - viii) taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä, niiden siemennestettä, alkioita tai munasoluja ei saa toimittaa tartunta-alueelta yhteisön sisäiseen kauppaan;

- d) huolehdittava siitä, että virkaeläinlääkäri tutkii kaikki määritellyllä tartunta-alueella ammutut tai kuolleena löydetty villieläimet ja että niille tehdään tutkimus suu- ja sorkkataudin varalta, jotta voidaan virallisesti sulkea pois suu- ja sorkkataudin mahdollisuus tai vahvistetaan suu- ja sorkkatauti liitteessä I esitetyn taudinpurkauksen määrittelyn mukaisesti. Testissä suu- ja sorkkataudin osalta positiiviseksi havaittujen villieläinten ruhot on prosessoitava virallisessa valvonnassa. Jos testituloksena on suu- ja sorkkataudin osalta negatiivinen, jäsenvaltioiden on sovellettava direktiivin 92/45/ETY 11 artiklan 2 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä. Ihmisravinnoksi kelpaamattomat osat on prosessoitava virallisessa valvonnassa;
 - e) varmistettava, että suu- ja sorkkatautiviruksen isolaattiin sovelletaan laboratoriomenettelyjä, joita vaaditaan viruksen geneettisen tyypin ja sen antigeenisen ominaisuuden määrittämiseksi olemassa oleviin rokotekantoihin nähden.
2. Jos suu- ja sorkkatautitapaus on esiintynyt toisen jäsenvaltion alueen läheisyydessä sijaitsevan jäsenvaltion alueen villieläimissä, asianomaisten jäsenvaltioiden on vahvistettava taudin torjuntatoimenpiteet yhteistyössä.
 3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, voidaan erityistoimenpiteitä toteuttaa 89 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti, jos villieläimillä on ilmennyt suu- ja sorkkatautitapaus sellaisella jäsenvaltion alueella, jossa tiettyjä 1 kohdan säännöksiä ei voida soveltaa taudille alttiiseen lajiin kuuluvien kotieläinten laajaperäisen kasvatuksen vuoksi.

B OSA

SUUNNITELMAT SUU- JA SORKKATAUDIN HÄVITTÄMISEKSI VILLIELÄIMISTÄ

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 90 päivän kuluessa siitä, kun suu- ja sorkkataudin primaaritapaus on varmistunut villieläimissä, kirjallinen suunnitelma määritellyllä tartunta-alueella taudin hävittämiseksi toteutetuista toimenpiteistä ja kyseisellä alueella sijaitsevilla tiloilla sovellettavista toimenpiteistä, sanotun kuitenkin rajoittamatta A osassa säädettyjen toimenpiteiden soveltamista.
2. Komissio tutkii suunnitelman määritelläkseen, voidaanko sen avulla saavuttaa toivotut tavoitteet. Suunnitelma mahdollisine muutoksineen hyväksytään 89 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Suunnitelmaa voidaan muuttaa tai täydentää myöhemmin tilanteen kehittymisen huomioon ottamiseksi.

Jos nämä muutokset koskevat tartunta-alueen uudelleenmäärittelyä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseisistä muutoksista ilmoitetaan komissiolle ja muille jäsenvaltioille viipymättä.

Jos muutokset koskevat suunnitelman muita säännöksiä, jäsenvaltion on toimitettava muutettu suunnitelma komissiolle tutkittavaksi ja mahdollisesti hyväksyttäväksi 89 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

3. Kun 1 kohdassa tarkoitetun suunnitelman toimenpiteet on hyväksytty, ne korvaavat A osassa säädetyn ensivaiheen toimenpiteet hyväksymisen yhteydessä päätettävänä ajankohtana.
4. Edellä 1 kohdassa mainitussa suunnitelmassa on oltava tiedot seuraavista:
 - a) epidemiologisten selvitysten ja A osan mukaisesti tehtyjen tarkastusten tulokset sekä taudin maantieteellinen levinneisyys;
 - b) määritelty tartunta-alue asianomaisten jäsenvaltion alueella.
Tartunta-alueen määrittelyssä toimivaltaisen viranomaisen on otettava huomioon:
 - i) tehtyjen epidemiologisten selvitysten tulokset ja taudin maantieteellinen levinneisyys,
 - ii) alueen villieläinkanta,
 - iii) villieläinten liikkumista rajoittavat tärkeimmät luonnolliset tai keinotekoiset esteet;
 - c) biologien, metsästäjien, metsästysseurojen, riistansuojeluviranomaisten ja eläinlääkintäviranomaisten (eläinten terveys ja kansanterveys) välisen tiiviin yhteistyön järjestäminen;

- d) toteutettava tiedotuskampanja, joilla annetaan metsästäjille valistusta toimenpiteistä, joita heidän on toteutettava hävittämissuunnitelman mukaisesti;
- e) erityiset toimet, joilla määritetään sellaisten villieläinryhmien määrä ja sijainti, jotka ovat rajallisesti kosketuksissa muihin villieläinryhmiin tartunta-alueella ja sen ympärillä;
- f) e kohdassa tarkoitettujen villieläinryhmien arvioitu määrä ja niiden koko tartunta-alueella ja sen ympärillä;
- g) erityiset toimet tartunnan laajuuden määrittämiseksi villieläimissä metsästäjien ampumia tai kuolleina löydettyjä villieläimiä tutkimalla ja laboratoriokokeilla, mukaan lukien iän mukaan ositetut epidemiologiset selvitykset;
- h) hyväksytyt toimenpiteet villieläinten liikkumisen ja/tai villieläinryhmien kosketuksissa olon avulla tapahtuvan taudin leviämisen vähentämiseksi; toimenpiteet voivat sisältää metsästyskiellon;
- i) hyväksytyt toimenpiteet villieläinkannan vähentämiseksi ja erityisesti taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien nuorten eläinten vähentämiseksi villieläinkannassa;
- j) metsästäjien noudatettavaksi asetetut vaatimukset taudin leviämisen välttämiseksi;
- k) kuolleena löydettyjen tai ammuttujen villieläinten hävittämismenetelmä, jonka on perustuttava seuraaviin:
 - i) prosessointi virallisessa valvonnassa, tai
 - ii) virkaeläinlääkärin tarkastus ja liitteessä XIII säädetyt laboratoriokokeet. Kaikkien suu- ja sorkkataudin osalta positiivisiksi havaittujen villieläinten ruhot on prosessoitava virallisessa valvonnassa. Jos testitulokset suu- ja sorkkataudin osalta negatiiviset, jäsenvaltioiden on sovellettava direktiivin 92/45/ETY 11 artiklan 2 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä. Ihmisravinnoksi kelpaamattomat osat on prosessoitava virallisessa valvonnassa;
- l) jokaisesta ammutusta tai kuolleena löydetystä taudille alttiiseen lajiin kuuluvasta villieläimestä tehtävä epidemiologinen selvitys. Selvitykseen on kuuluttava kyselykaavake, jossa annetaan seuraavat tiedot:
 - i) maantieteellinen alue, josta eläin on löydetty kuolleena tai jolla se on ammuttu,
 - ii) päivämäärä, jona eläin on löydetty kuolleena tai ammuttu,
 - iii) eläimen löytäjän tai ampujan henkilöllisyys,
 - iv) eläimen ikä ja sukupuoli,
 - v) jos eläin on ammuttu, ennen ampumista todetut oireet,
 - vi) jos eläin on löydetty kuolleena: ruhon tila,
 - vii) laboratoriolöydökset;
- m) määritellyllä tartunta-alueella ja tarvittaessa sen ympäristössä sijaitsevilla tiloilla, joilla pidetään taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä, sovellettavat valvontaohjelmat ja taudin ehkäisytoimenpiteet, mukaan lukien taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten kuljetus ja siirrot alueella, alueelta ja alueelle; näihin toimenpiteisiin on sisällyttävä vähintään taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten, niiden siemennesteen, alkuiden tai munasolujen toimittamisen kieltäminen tartunta-alueelta yhteisön sisäiseen kauppaan;
- n) muut perusteet, joita sovelletaan taudin määritellyllä alueella hävittämiseksi toteutettujen toimenpiteiden ja alueella sijaitseviin tiloihin sovellettujen toimenpiteiden lakkauttamiseksi;
- o) viranomainen, jonka vastuulla on suunnitelman täytäntöönpanosta vastaavien tahojen valvonta ja yhteensovittaminen;
- p) järjestelmä, jonka avulla A osan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti nimitetty asiantuntijaryhmä voi säännöllisin väliajoin tarkastella hävittämissuunnitelman tuloksia;

- q) taudin seurantaan koskevat toimenpiteet, jotka on pantava täytäntöön, kun vähintään 12 kuukautta on kulunut viimeisen suu- ja sorkkatautitapauksen toteamisesta villieläimissä määritellyllä tartunta-alueella; seurantatoimenpiteitä on jatkettava vähintään 12 kuukauden ajan, ja niihin on sisällyttävä vähintään g, k ja l alakohdan mukaisesti jo täytäntöönpannut toimenpiteet.
5. Määritellyn tartunta-alueen epidemiologisesta tilanteesta ja hävittämissuunnitelman tuloksista on toimitettava kuuden kuukauden välein kertomus komissiolle ja muille jäsenvaltioille.
6. Yksityiskohtaisempia sääntöjä suunnitelmien laatimisesta suu- ja sorkkataudin hävittämiseksi villieläimistä voidaan antaa 89 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.
-

LIITE XIX

MÄÄRÄAJAT KANSALLISEN LAINSÄÄDÄNNÖN OSAKSI SAATTAMISEKSI

Direktiivi	Määräaika
85/511/ETY	1.1.1987
90/423/ETY	1.1.1992

LIITE XX

VASTAAVUUSTAUUKKO

Tämä direktiivi:	Direktiivi 85/511/ETY
1 artiklan 1 kohdan a alakohta	1 artikla
1 artiklan 1 kohdan b alakohta	–
1 artiklan 2 kohta	–
2 artiklan a kohta	2 artiklan a kohta
2 artiklan b-h ja l-y kohta	–
2 artiklan i kohta	2 artiklan d kohta
2 artiklan j kohta	2 artiklan e kohta
2 artiklan k kohta	2 artiklan c kohta
3 artiklan 1 kohdan a alakohta	3 artikla
3 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta	–
3 artiklan 2 kohta	–
4 artiklan 1 kohta	–
4 artiklan 2 kohta	4 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
4 artiklan 3 kohdan ensimmäinen virke	4 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
4 artiklan 3 kohdan a alakohta	4 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ensimmäisen luettelakohdan virkkeen ensimmäinen osa
4 artiklan 3 kohdan b alakohta	4 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ensimmäisen luettelakohdan virkkeen toinen osa
4 artiklan 3 kohdan c alakohta	–
4 artiklan 3 kohdan d alakohta	4 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan toinen ja kolmas luettelakohta
4 artiklan 3 kohdan e alakohta	4 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan yhdeksäs luettelakohta
4 artiklan 3 kohdan f alakohta	4 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan kymmenes luettelakohta
4 artiklan 3 kohdan g alakohta	–
5 artiklan 1 kohdan a alakohta	4 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan viides luettelakohta

Tämä direktiivi:	Direktiivi 85/511/ETY
5 artiklan 1 kohdan b alakohta	4 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan neljäs luettelma-kohta
5 artiklan 1 kohdan c alakohta	4 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan seitsemäs luettelma-kohta
5 artiklan 1 kohdan d alakohta	4 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan kahdeksas luettelma-kohta
5 artiklan 2 kohta	4 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan kuudes luettelma-kohta
5 artiklan 3 kohta	—
6 artiklan 1 kohta	4 artiklan 2 kohta
6 artiklan 2 kohta	—
7 artikla	—
8 artikla	—
9 artikla	4 artiklan 3 kohta
10 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäinen virke	5 artiklan 2 kohdan ensimmäinen luettelma-kohta
10 artiklan 1 kohdan a alakohdan toinen virke	—
10 artiklan 1 kohdan b alakohdan ensimmäinen alakohta	5 artiklan 1 kohta
10 artiklan 1 kohdan b alakohdan toinen alakohta	5 artiklan 3 kohta
10 artiklan 1 kohdan c alakohdan ensimmäinen virke	5 artiklan 2 kohdan toinen ja neljäs luettelma-kohta
10 artiklan 1 kohdan c alakohdan toinen ja kolmas virke	—
10 artiklan 1 kohdan d alakohta	5 artiklan 2 kohdan viides ja kuudes luettelma-kohta
10 artiklan 2 kohdan a alakohta	5 artiklan 2 kohdan seitsemäs luettelma-kohta
10 artiklan 2 kohdan b alakohta	—
10 artiklan 2 kohdan c alakohta	5 artiklan 2 kohdan kahdeksas luettelma-kohta
11 artiklan 1 kohta	10 artikla
11 artiklan 2 kohta	—
11 artiklan 3 kohta	—
11 artiklan 4 kohta	—

Tämä direktiivi:	Direktiivi 85/511/ETY
12 artikla (liha)	5 artiklan 2 kohdan kolmas luettelma-kohta
12 artikla (muut aineet)	–
13 artiklan 1 kohta	5 artiklan 2 kohdan yhdeksäs luettelma-kohta ja 7 artikla
13 artiklan 2 kohta	–
14 artikla	–
15 artikla	–
16 artikla	–
17 artikla	–
18 artiklan 1 kohta	6 artikla
18 artiklan 2 kohta	Päätös 88/397/ETY
18 artiklan 3 kohta	6 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
18 artiklan 4 kohta	–
19 artiklan 1-4 kohta	8 artikla
19 artiklan 5 kohta	–
20 artikla	6 artiklan 3 kohta
21 artiklan 1 kohta	–
21 artiklan 2 kohta	9 artiklan 1 kohta
21 artiklan 3 kohta	–
21 artiklan 4-6 kohta	–
22 artiklan 1 kohdan a alakohta	9 artiklan 2 kohdan a alakohdan ensimmäinen luettelma-kohta
22 artiklan 1 kohdan b alakohta	9 artiklan 2 kohdan a alakohdan toinen luettelma-kohta
22 artiklan 1 kohdan c alakohta	9 artiklan 2 kohdan a alakohdan kolmannen luettelma-kohtan virkkeen ensimmäinen osa
22 artiklan 2 kohta	9 artiklan 2 kohdan a alakohdan kolmannen luettelma-kohtan virkkeen toinen osa
23 artiklan a kohta	9 artiklan 2 kohdan a alakohdan viidennestä luettelma-kohtasta kuudenteen luettelma-kohtaan

Tämä direktiivi:	Direktiivi 85/511/ETY
23 artiklan b kohta	–
23 artiklan c kohta	–
23 artiklan d kohta	–
24 artiklan 1 kohdan a alakohta	–
24 artiklan 1 kohdan b-f alakohta	–
24 artiklan 2 kohdan a alakohta	9 artiklan 2 kohdan a alakohdan seitsemännen luettelma- kohdan virkkeen loppuosa
24 artiklan 2 kohdan b alakohta	–
24 artiklan 2 kohdan c alakohta	9 artiklan 2 kohdan a alakohdan neljäs luettelma- kohta
23 artiklan 2 kohdan d kohta	–
25 artikla	–
26 artikla	–
27 artikla	–
28 artikla	–
29 artikla	–
30 artikla	–
31 artikla	–
32 artikla	–
33 artikla	–
34 artikla	–
35 artikla	–
36 artiklan 1 kohdan a alakohta	9 artiklan 2 kohdan b alakohdan ensimmäinen virke
36 artiklan 1 kohdan b alakohta	–
36 artiklan 2 kohta	9 artiklan 2 kohdan b alakohdan toinen virke
36 artiklan 3 kohta	–
37 artiklan 1 kohta	–

Tämä direktiivi:	Direktiivi 85/511/ETY
37 artiklan 2 kohta	9 artiklan 3 kohdan a alakohta
38 artiklan 1 kohta	9 artiklan 3 kohdan a alakohdan toisen luettelamakohdan alkuosa
38 artiklan 2 kohdan a alakohta	9 artiklan 3 kohdan a alakohdan toisen luettelamakohdan loppuosa
38 artiklan 2 kohdan b-d alakohta	–
38 artiklan 3 kohta	–
38 artiklan 4 kohta	–
38 artiklan 5 kohta	–
39 artikla	–
40 artikla	–
41 artikla	–
42 artikla	–
43 artikla	–
44 artiklan 1 kohdan a alakohta	9 artiklan 3 kohdan b alakohta
44 artiklan 1 kohdan b-c alakohta	–
44 artiklan 2 kohta	–
45 artikla	–
46 artikla	–
47 artiklan 1 kohta	12 artiklan ensimmäinen luettelakohta
47 artiklan 2 kohta	–
48 artikla	12 artiklan toinen ja kolmas luettelakohta
49 artiklan a alakohta	13 artiklan 1 kohdan ensimmäinen luettelakohta
49 artiklan b alakohta	13 artiklan 1 kohdan kolmas luettelakohta
49 artiklan c ja d alakohta	–
50 artiklan 1 kohdan a alakohta	13 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen virke

Tämä direktiivi:	Direktiivi 85/511/ETY
50 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohta	–
50 artiklan 2 kohta	–
50 artiklan 3 kohta	13 artiklan 3 kohdan toinen alakohta
50 artiklan 4 ja 5 kohta	13 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta
50 artiklan 6 kohta	–
51 artiklan 1 kohta	13 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisestä luetelmakohdasta kuudenteen luetelmakohtaan
51 artiklan 2 kohta	–
52 artikla	–
53 artikla	–
54 artikla	–
55 artikla	–
56 artikla	–
57 artikla	–
58 artikla	–
59 artikla	–
60 artikla	–
61 artikla	–
62 artikla	–
63 artikla	–
64 artikla	–
65 artiklan a, b ja c alakohta	13 artiklan 1 kohdan toinen luetelmakohta
65 artiklan d alakohta	13 artiklan 1 kohdan neljäs luetelmakohta
66 artikla	13 artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
67 artikla	13 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
68 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta	11 artiklan 1 kohdan ensimmäinen luetelmakohta

Tämä direktiivi:	Direktiivi 85/511/ETY
68 artiklan 1 kohdan c ja e alakohta	11 artiklan 1 kohdan toinen ja kolmas luetelmakohta
68 artiklan 1 kohdan d alakohta	—
68 artiklan 2, 3 ja 4 kohta	—
69 artikla	Neuvoston päätös 89/531/ETY
70 artiklan 1 kohta	—
70 artiklan 2 kohta	13 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta
71 artikla	—
72 artikla	Direktiivin 90/423/ETY 5 artikla
73 artikla	—
74 artikla	—
75 artikla	—
76 artikla	—
77 artikla	—
78 artikla	—
79 artiklan 1 kohta	14 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan virkkeen toinen osa
79 artiklan 2 kohta	14 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan virkkeen toinen osa
79 artiklan 3 kohta	—
79 artiklan 4 kohta	—
80 artikla	Neuvoston päätös 91/666/ETY
81 artikla	—
82 artikla	—
83 artikla	—
84 artikla	Neuvoston päätös 91/665/ETY
85 artikla	—

Tämä direktiivi:	Direktiivi 85/511/ETY
86 artikla	–
87 artikla	–
88 artikla	–
89 artikla	16 ja 17 artikla
90 artikla	–
91 artikla	–
92 artiklan 1 kohta	Direktiivin 90/423/ETY 6 artikla
92 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	–
92 artiklan 2 kohdan toinen ja kolmas alakohta	Direktiivin 90/423/ETY 5 artiklan 4 kohta
93 artikla	19 artikla
94 artikla	–
95 artikla	20 artikla
Liite I	–
Liite II	–
Liite III	–
Liite IV	–
Liite V	–
Liite VI	–
Liite VII	–
Liite VIII	–
Liitteessä IX oleva A osa	–
Liitteessä IX oleva B osa	–
Liite X	–
Liitteessä XI oleva A osa	Liite B
Liitteessä XI oleva B osa	Liite A

Tämä direktiivi:	Direktiivi 85/511/ETY
Liite XII	–
Liite XIII	–
Liite XIV	Päätös 91/666/ETY
Liite XV	–
Liite XVI	Päätös 89/531/ETY
Liite XVII	Päätös 91/42/ETY
Liite XVIII	–
Liite XIX	–
Liite XX	–
Rahoituspalvelus	–